

רשומות

ספר החוקים

11 באפריל 2005

1997

ב' בניסן התשס"ה

עמוד

346.....2005-ה-התשס"ה (תיקוני חקיקה), התשס"ה-2005

תיקונים עקיפים:

- 79 מס' - חוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשנ"ה-1995
- 25 מס' - חוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980
- חוק תכנית החירום הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), התשס"ב-2002
- 3 מס' - חוק תכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), התשס"ג-2003
- 8 ומס' 9 - חוק גיל פרישה, התשס"ד-2004
- חוק עובדים זרים (איסור העסקה שלא כדין והבטחת תנאים הוגנים), התשנ"א-1991
- 7 מס' - חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996
- 144 מס' - חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (הוראת שעה), התשס"א-2000
- 3 מס' - חוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2004 (תיקוני חקיקה), התשס"ד-2004
- 3 מס' - חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975
- 29 מס' - חוק אזור סחר חופשי באילת (פטורים והנחות ממסים), התשמ"ה-1985
- 5 מס' - חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה), התשמ"ט-1989
- 11 מס' - חוק הסדרים במגזר החקלאי המשפחתי, התשנ"ב-1992
- 10 מס' - חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג-1992
- 8 מס' - חוק מס העירייה ומסי הממשלה (פטורין), 1938
- 12 מס' - חוק מס העירייה - 101
- 101 מס' - חוק מס העירייה ומסי הממשלה (פטורין), 1938
- 43 מס' - חוק מס העירייה ומסי הממשלה (פטורין), 1938
- 33 מס' - חוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985
- 21 מס' - חוק המים, התשי"ט-1959
- 3 מס' - חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996
- 11 מס' - פקודת הרוקחים - 1959
- 30 מס' - חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994
- חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת הכספים 2002), התשס"ב-2002
- 5 מס' - חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990
- 24 מס' - חוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982
- 32 מס' - פקודת הטלגרף האלחוטי - 1959
- 4 מס' - חוק לעידוד השקעות, התשי"ט-1959
- 60 מס' - חוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גמלאות) [נוסח משולב], התשמ"ה-1985
- 20 מס' - חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם (תיקון), התש"ס-2000
- 5 מס' - חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952
- 14 מס' - חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995
- 3 מס' - חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2002), התשס"ב-2002
- 6 מס' - חוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958
- 12 מס' - חוק יום חינוך ארוך ולימודי העשרה, התשנ"ז-1997
- 4 מס' - פקודת מסילות הברזל (נוסח משולב), התשל"ב-1972
- 3 מס' - פקודת התעבורה - 65
- חוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975
- 17 מס' - חוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995
- 10 מס' - חוק הסיוע המשפטי, התשל"ב-1972
- 5 מס' - חוק האפוטרופוס הכללי, התשל"ח-1978
- 2 מס' - חוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985

חוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2005 (תיקוני חקיקה),

התשס"ה-2005*

פרק א': מטרת החוק

מטרת החוק

1. חוק זה בא לתקן חוקים שונים, לבטל הוראות בחוקים שונים ולדחות את תחילתן של הוראות בחוקים ולקבוע הוראות נוספות, במטרה לאפשר התייעלות מבנית ארוכת טווח של הסקטור הציבורי, לבצע רפורמות בענפי המשק, להשיג את יעדי התקציב ולצמצם את הגירעון הממשלתי, את ההוצאה הממשלתית והציבורית ואת החוב הלאומי, והכל במסגרת התכנית הכלכלית לשנת הכספים 2005.

פרק ב': ביטוח לאומי

תיקון חוק
הביטוח הלאומי
- מס' 79

2. בחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשנ"ה-1995¹ (להלן - חוק הביטוח הלאומי) -
(1) בסעיף 32(ג1) -

(א) בפסקת משנה (א), במקום, "6.41%" יבוא "8.16%";

(ב) בפסקת משנה (ב), במקום, "5.32%" יבוא "5.82%";

(2) בסעיף 74א, אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:

"(ו) על אף האמור בסעיף קטן (ב)2, סכום ההפרש בשנת 2005 יהיה הסכום הקבוע בסעיף קטן (א).";

(3) אחרי סעיף 84 לחוק הביטוח הלאומי יבוא:

"ליקוי שמיעה 84א. (א) אין רואים בליקוי שמיעה שעקב חשיפה לרעש, תוצאה של פגיעה בעבודה אלא אם כן התקיימו כל אלה:

(1) המבוטח נחשף בעבודתו לרעש התקפי ומתמשך, העולה על המותר לפי סעיף 173 בפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל-1970² (להלן - רעש מזיק);

(2) כושר השמיעה פחת, בשיעור של 20 דציבל לפחות בכל אחת מהאוזניים;

(3) הוגשה למוסד תביעה להכרה בליקוי השמיעה כפגיעה בעבודה, בתוך 12 חודשים מהיום המוקדם מבין אלה:

(א) היום שבו תועד הליקוי לראשונה ברשומה רפואית כמשמעה בסעיף 17 בחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996³ (בסעיף זה - רשומה רפואית);

* התקבל בכנסת ביום י"ח באדר ב' התשס"ה (29 במרס 2005); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה - 143, מיום כ"ג בכסלו התשס"ה (6 בדצמבר 2004), עמ' 354.

¹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשס"ה, עמ' 189.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 16, עמ' 337; התשמ"ט, עמ' 114.

³ ס"ח התשנ"ו, עמ' 327; התשס"ה, עמ' 26.

(ב) היום שבו, לדעת הוועדה הרפואית או הוועדה הרפואית לעררים כמשמעותן בפרק זה, לפי הענין, החלה הירידה בשמיעה.

(ב) רעש תמידי באוזניים (להלן – טינטון) עקב חשיפה לרעש, לא יוכר כפגיעה בעבודה אלא אם כן התקיים האמור בסעיף קטן (א), וכן כל אלה:

(1) כושר השמיעה בתדירויות הגבוהות פחת בשיעור של 25 דציבל לפחות בכל אחת מהאוזניים; לענין זה, "תדירויות גבוהות" – תדירויות של 3000 ו-4000 מחזורים בשניה;

(2) הטינטון תועד לראשונה ברשומה רפואית, לפני שהמבוטח חדל לעבוד בחשיפה לרעש מזיק;

(3) הפגיעה בתפקוד עקב הטינטון חייבה פניות חוזרות ונשנות לטיפול רפואי, שתועדו ברשומה רפואית.;

(4) בסעיף 94(א), בהגדרה "תקופת הזכאות הראשונה", במקום "תשעת הימים" יבוא "שנים עשר הימים";

(5) בסעיף 104 –

(א) בסעיף קטן (ב)(2), במקום "5%" יבוא "9%";

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום "מ" 5%" יבוא "מ" 9%";

(6) בסעיף 107, בכותרת השוליים, במקום "5%" יבוא "9%";

(7) במקום סעיף 327 יבוא:

"מסירת מידע 327. (א) בסעיף זה – מטעה

"מידע מטעה" – ידיעה כוזבת, בין בעל פה ובין בכתב, או מסמך מזויף;

"מסמך" ו"זיוף" – כהגדרתם בסעיף 414 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977.⁴

(ב) הוכח להנחת דעתו של המוסד כי תובע גמלה או מקבל גמלה מסר למוסד מידע מטעה, ביודעין, או נמנע מלמסור מידע ביודעו שיש בכך כדי להשפיע על זכותו לגמלה, והמוסד החליט לדחות בשל כך את התביעה לגמלה, כולה או חלקה, או להפסיק בשל כך את תשלום הגמלה, כולה או חלקה, לפי הענין (בסעיף זה – החלטת המוסד). יחולו הוראות אלה:

(1) נדחתה התביעה לגמלה במלואה או הופסק תשלום הגמלה במלואה –

(א) לא תוגש תביעה חוזרת לגמלה וזהה (בסעיף זה – תביעה חוזרת) בעד תקופה של 90 ימים מהיום שבו הודע לתובע הגמלה או למקבל הגמלה על החלטת המוסד, אלא אם כן שילם למוסד דמי טיפול בסך 400 שקלים חדשים;

⁴ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

(ב) הוגשה תביעה חוזרת בטרם חלפו 24 חודשים קלנדריים מהחודש שבו הודע לתובע הגמלה או למקבל הגמלה על החלטת המוסד, תופחת הגמלה המשתלמת בעד התקופה הקובעת בשיעור של 25%; היתה התביעה החוזרת לגמלה שאינה משתלמת בעד תקופה מסוימת, תופחת אותה גמלה בשיעור האמור; לענין זה, "התקופה הקובעת" – שלושת החודשים הראשונים שלאחר הגשת התביעה החוזרת שבעדם זכאי התובע לגמלה;

(2) נדחתה התביעה לגמלה בחלקה או הופסק תשלום הגמלה בחלקו – יחולו הוראות פסקת משנה (א) של פסקה (1), וכן תופחת הגמלה המשתלמת בעד שלושת החודשים הראשונים שלאחר החלטת המוסד בשיעור של 25%, ולענין גמלה שאינה משתלמת בעד תקופה מסוימת – תופחת אותה גמלה בשיעור האמור.

(ג) לענין סעיף זה יראו כתביעה חוזרת גם תביעה לגמלה וזה, שאינה בעד התקופה, שלגביה הוגשה התביעה שנדחתה בהחלטת המוסד או שבעדה שולמה הגמלה שתשלומה הופסק בהחלטת המוסד, לפי הענין.

(ד) החלטת המוסד תתקבל לאחר שניתנה לתובע הגמלה או למקבל הגמלה, לפי הענין, הזדמנות לטעון את טענותיו.

(ה) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מאחריותו הפלילית של תובע הגמלה או מקבל הגמלה.

(ו) הסכום האמור בסעיף קטן (ב)(1)(א) יעודכן ב־1 בינואר של כל שנה בהתאם לשיעור עליית המדד שפורסם לאחרונה לפני מועד העדכון לעומת המדד שפורסם לאחרונה לפני 1 בינואר של השנה שקדמה לה, ויעוגל לשקל החדש הקרוב.;

(8) בסעיף 328(א), אחרי "סעיף 94" יבוא "או שילם מעביד לעובד דמי פגיעה בעד תקופת הזכויות הראשונה לפי הוראות אותו סעיף", ואחרי "שהוחזר למוסד" יבוא "או ששולם לעובד בידי המעביד";

(9) בלוח ב' –

(א) בפרט 1, במקום "15%" יבוא "17.1%";

(ב) בפרט 2, בפסקה (4), במקום "160%" יבוא "210%";

(ג) בפרט 3, במקום "12%" יבוא "13%";

(10) בלוח ב' –

(א) בסעיף (1) –

(1) לפני ההגדרה "סכום שנתי בסיסי" יבוא:

"מענק בסיסי" – סכום של 8,562 שקלים חדשים כשהוא מעודכן לפי סעיף (4) בלוח זה.;

(2) במקום ההגדרה "סכום שנתי בסיסי" יבוא:

"סכום שנתי בסיסי" – מכפלת סך מספר הלידות בשנה פלונית של מבוטחות הזכאיות למענק אשפוז לפי חוק זה, במענק הבסיסי.;

(ב) בסעיף (א)2, במקום "4,806 שקלים חדשים" יבוא "6,775 שקלים חדשים" ובמקום "49,950 שקלים חדשים" יבוא "102,409 שקלים חדשים";

(ג) בסעיף (א)4, במקום "סכום מענק האשפוז יעודכן" יבוא "המענק הבסיסי, מענק האשפוז לילודת ותוספת בעד פג יעודכנו", ובמקום "סכום המענק המעודכן" יבוא "המענק הבסיסי, מענק האשפוז לילודת ותוספת בעד הפג המעודכנים.;"

(11) במקום לוח י' יבוא:

"לוח י'

(סעיפים 28, 32 ו-337 עד 342)

שיעור דמי ביטוח

טור א'	טור ב'	טור ג'							טור ד'	טור ה'
פרט	ענף ביטוח	אחוזים מההכנסה או מהשכר לפי סעיפים 337(א) ו-340(א)							הניכוי משכר העובד לענין סעיף 342(ג) באחוזים	
		על חלק העולה על מחצית השכר הממוצע			על החלק שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע				על חלק השכר שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע	על חלק השכר שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע
		לעובד	לעובד	לעובד	לעובד	לעובד	לעובד	לעובד	לעובד	
									הקצבת אוצר המדינה לפי סעיף 32(ג)	
1	אימהות	0.85	0.78	–	0.27	0.56	–	0.69	0.17	0.09
2	אימהות – מבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי	–	–	0.25	–	–	0.11	–	–	–
3	ילדים	2.08	2.27	2.48	1.22	1.39	1.10	–	–	0.10
4	נפגעי עבודה	0.59	0.64	–	0.34	0.39	–	–	–	0.03
5	נפגעי תאונות	0.08	0.07	0.10	0.03	0.06	0.04	0.06	0.02	0.02
6	אבטלה	0.21	–	–	0.06	–	–	0.17	0.04	0.06
7	זכויות עובדים בפשיטת רגל ובפירוק תאגיד	0.02	–	–	0.01	–	–	–	–	0.02
8	נכות	1.90	1.76	1.95	0.62	1.11	0.87	1.48	0.37	0.10
9	סיעוד	0.17	0.17	0.20	0.07	0.12	0.09	0.11	0.03	0.02
10	זקנה ושאיירים	5.11	4.93	5.42	1.97	3.09	2.40	3.07	0.77	0.25
	סך הכל	11.01	10.62	10.40	4.59	6.72	4.61	5.58	1.40	0.69

3. (א) תחילתם של סעיף 32(ג1), לוח ב' ולוח י' בחוק הביטוח הלאומי, כנוסחם בסעיף 2(1), (9) ו-11(1) בחוק זה, ביום ה' בטבת התשס"ט (1 בינואר 2009), והם יחולו על הקצבות מאוצר המדינה ועל דמי ביטוח המשתלמים בעד היום האמור ואילך.

(ב) תחילתו של סעיף 74א בחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 2(2) בחוק זה, ביום י"ט בטבת התשס"ה (31 בדצמבר 2004).

(ג) (1) תחילתו של סעיף 84א בחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 2(3) בחוק זה, ביום כ"א באדר ב' התשס"ה (1 באפריל 2005) (בסעיף זה – יום התחילה), והוא יחול לגבי ליקוי שמיעה, שתביעה להכרה בו כתוצאה של פגיעה בעבודה, הוגשה ביום התחילה ואילך.

(2) על אף האמור בסעיף קטן (א), תחילתה של ההוראה שבפסקה (א3) בסעיף 84א בחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 2(3) בחוק זה, ביום כ"ד בסיון התשס"ה (1 ביולי 2005), והיא תחול לגבי ליקוי שמיעה, שתביעה להכרה בו כתוצאה של פגיעה בעבודה, הוגשה ביום האמור ואילך.

(ד) תחילתו של סעיף 94 בחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 2(4) בחוק זה, ביום התחילה והוא יחול על פגיעה בעבודה שאירעה ביום התחילה ואילך; היתה הפגיעה בעבודה מחלת מקצוע, תחול הוראת סעיף זה על מחלת מקצוע כאמור שתביעה להכרה בה כפגיעה בעבודה הוגשה ביום התחילה ואילך.

(ה) סעיפים 104 ו-107 בחוק הביטוח הלאומי, כנוסחם בסעיף 2(5) ו-6(6) בחוק זה, יחולו על פגיעה בעבודה שאירעה ביום ג' בניסן התשס"ו (1 באפריל 2006) ואילך; היתה הפגיעה בעבודה מחלת מקצוע, יחולו הוראות הסעיפים האמורים על מחלת מקצוע כאמור שתביעה להכרה בה כפגיעה בעבודה הוגשה ביום האמור ואילך.

(ו) סעיף 327 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 2(7) לחוק זה, יחול על תובע גמלה או מקבל גמלה שמסר למוסד לביטוח לאומי מידע מטעה ביום התחילה או לאחריו, או שהמוסד לביטוח לאומי נוכח לגביו, ביום התחילה או לאחריו, כי נמנע ממסירת מידע כאמור באותו סעיף.

(ז) תחילתו של סעיף 328 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 2(8) לחוק זה, ביום כ"ב בטבת התשנ"ז (1 בינואר 1997), והוא יחול לגבי פגיעה בעבודה שאירעה ביום האמור ואילך.

(ח) תחילתו של לוח ב' בחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 2(10) בחוק זה, ביום כ"א באדר ב' התשס"ה (1 באפריל 2005), ואולם החל מהמועד האמור עד יום ל' בכסלו התשס"ו (31 בדצמבר 2005) יקראו את לוח ב' כאילו –

(1) בסעיף 1(1), במקום ההגדרה "סכום שנתי בסיסי" נאמר בו –

"סכום שנתי בסיסי" – הסכום השנתי הבסיסי לשנת 2005, כפי שהיה מחושב לפי נוסחו של לוח ב' לפני התיקון שבחוק התכנית הכלכלית לשנת 2005 (תיקוני חקיקה), התשס"ה-2005⁵, בתוספת סכום של 95.3 מיליוני שקלים חדשים";

(2) בסעיף 2(א), במקום "4,806 שקלים חדשים" יבוא "6,799 שקלים חדשים" ובמקום "49,950 שקלים חדשים" יבוא "106,202 שקלים חדשים".

4. (א) בתקופה שמיום כ' באדר א' התשס"ה (1 במרס 2005) עד יום כ"ג בסיון התשס"ה (30 ביוני 2005) (בסעיף זה – התקופה הקובעת הראשונה) ייקרא חוק הביטוח הלאומי כך:

⁵ ס"ח התשס"ה, עמ' 346.

(1) בסעיף 32(ג)1 –

(א) בפסקת משנה (א), במקום "6.41% יבוא" "6.94%";

(ב) בפסקת משנה (ב), במקום "5.32% יבוא" "5.82%";

(2) במקום לוח י' יבוא:

"לוח י'

(סעיפים 28, 32 ו-337 עד 342)

שיעור דמי ביטוח

טור א'	טור ב'	טור ג'						טור ד'	טור ה'
פרט	ענף ביטוח	אחוזים מההכנסה או מהשכר לפי סעיפים 337(א) ו-340(א)						הניכוי משכר העובד לענין סעיף 342(ג) באחוזים	
		על חלק העולה על מחצית השכר הממוצע			על החלק שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע			על חלק השכר שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע	
		לעובד	לעובד	לעובד	לעובד	לעובד	לעובד		
								הקצבת אוצר המדינה לפי סעיף 32(ג)	
1	אימהות	0.87	0.78	–	0.35	0.56	–	0.17	0.09
2	אימהות – מבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי	–	–	0.25	–	–	0.11	–	–
3	ילדים	2.27	2.27	2.48	2.27	1.39	1.10	–	0.10
4	נפגעי עבודה	0.64	0.64	–	0.64	0.39	–	–	0.03
5	נפגעי תאונות	0.08	0.07	0.10	0.04	0.06	0.04	0.02	0.02
6	אבטלה	0.21	–	–	0.08	–	–	0.04	0.06
7	זכויות עובדים בפשיטת רגל ובפירוק תאגיד	0.02	–	–	0.02	–	–	–	0.02
8	נכות	1.94	1.76	1.95	0.83	1.11	0.87	0.37	0.10
9	סיעוד	0.18	0.17	0.20	0.10	0.12	0.09	0.03	0.02
10	זקנה ושאיירים	5.30	4.93	5.42	3.00	3.09	2.40	0.77	0.25
	סך הכל	11.51	10.62	10.40	7.33	6.72	4.61	1.40	0.69

(ב) סעיף 32(ג1) ולוח י' לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחם בסעיף קטן (א), יחולו על הקצבות מאוצר המדינה ועל דמי ביטוח המשתלמים בעד התקופה הקובעת הראשונה.

(ג) בתקופה שמיום כ"ד בסיון התשס"ה (1 ביולי 2005) עד יום ל' בכסלו התשס"ו (31 בדצמבר 2005) (בסעיף זה – התקופה הקובעת השניה) ייקרא חוק הביטוח הלאומי כך:

(1) בסעיף 32(ג1) –

(א) פסקת משנה (א), במקום "6.41% יבוא" "7.23%";

(ב) פסקת משנה (ב), במקום "5.32% יבוא" "5.82%";

(2) בלוח ב' –

(א) בפרט 1, במקום "15%" יבוא "15.52%";

(ב) בפרט 2, בפסקה (4), במקום "160%" יבוא "171.3%";

(ג) בפרט 3, במקום "12%" יבוא "12.25%";

(3) במקום לוח י' יבוא:

"לוח י'

(סעיפים 28, 32 ו-337 עד 342)

שיעור דמי ביטוח

טור א'	טור ב'	טור ג'							טור ד'	טור ה'
		אחוזים מההכנסה או מהשכר לפי סעיפים 337(א) ו-340(א)							הניכוי משכר העובד לענין סעיף 342(ג) באחוזים	
		על חלק העולה על מחצית השכר הממוצע			על החלק שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע				על חלק שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע	
		לעובד	לעובד	לעובד	לעובד	לעובד	לעובד	לעובד		
		עצמאי	עצמאי	עצמאי	עצמאי	עצמאי	עצמאי	עצמאי		
פרט	ענף ביטוח								הקצבת אוצר המדינה לפי סעיף 32(ג1)	
1	אימהות	0.86	0.78	–	0.33	0.56	–	0.69	0.09	
2	אימהות – מבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי	–	–	0.25	–	–	0.11	–	–	
3	ילדים	2.17	2.27	2.48	2.04	1.39	1.10	–	0.10	
4	נפגעי עבודה	0.61	0.64	–	0.58	0.39	–	–	0.03	
5	נפגעי תאונות	0.08	0.07	0.10	0.04	0.06	0.04	0.06	0.02	
6	אבטלה	0.21	–	–	0.08	–	–	0.17	0.06	
7	זכויות עובדים בפשיטת רגל ובפירוק תאגיד	0.02	–	–	0.02	–	–	–	0.02	

טור א'	טור ב'	טור ג'							טור ד'	טור ה'
פרט	ענף ביטוח	אחווים מדהכנסה או מהשכר לפי סעיפים 337(א) ו-340(א)							הניכוי משכר העובד לענין סעיף 342(ג) באחוזים	
		על חלק העולה על מחצית השכר הממוצע			על החלק שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע				על חלק השכר שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע	
		לעובד	עצמאי	למבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי	לעובד	עצמאי	למבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי	לעובד	עצמאי	
8	נכות	1.92	1.76	1.95	0.78	1.11	0.87	1.48	0.37	0.10
9	סיעוד	0.18	0.17	0.20	0.09	0.12	0.09	0.11	0.03	0.02
10	זקנה ושאיירים	5.21	4.93	5.42	2.77	3.09	2.40	3.07	0.77	0.25
	סך הכל	11.26	10.62	10.40	6.73	6.72	4.61	5.58	1.40	0.69

(ד) סעיף 32(ג1). לוח ב' ולוח י' לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחם בסעיף קטן (ג), יחולו על הקצבות מאוצר המדינה ועל דמי ביטוח המשתלמים בעד התקופה הקובעת השניה.

5. (א) בתקופה שמיום א' בטבת התשס"ו (1 בינואר 2006) עד יום י' בטבת התשס"ז (31 בדצמבר 2006) (בסעיף זה – התקופה הקובעת השלישית) ייקרא חוק הביטוח הלאומי כך: (1) בסעיף 32(ג1) –

(א) בפסקת משנה (א), במקום "6.41% יבוא" "7.39%";

(ב) בפסקת משנה (ב), במקום "5.32% יבוא" "5.82%";

(2) בלוח ב' –

(א) בפרט 1, במקום "15%" יבוא "15.78%";

(ב) בפרט 2, בפסקה (4), במקום "160%" יבוא "177.44%";

(ג) בפרט 3, במקום "12%" יבוא "12.37%";

(3) במקום לוח י' יבוא:

”לוח י”

(סעיפים 28, 32 ו־337 עד 342)

שיעור דמי ביטוח

טור א'	טור ב'	טור ג'							טור ד'	טור ה'
פרט	ענף ביטוח	אחוזים מזהכנסה או מהשכר לפי סעיפים 337(א) ו־340(א)							הניכוי משכר העובד לענין סעיף 342(ג) באחוזים	
		על חלק העולה על מחצית השכר הממוצע			על החלק שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע				על חלק השכר שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע	
		לעובד	עצמאי	לעובד	עצמאי	לעובד	עצמאי	לעובד	עצמאי	הקצבת אוצר המדינה לפי סעיף 32(ג)
1	אימהות	0.86	0.78	–	0.32	0.56	–	0.69	0.17	0.09
2	אימהות – מבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי	–	–	0.25	–	–	0.11	–	–	–
3	ילדים	2.17	2.27	2.48	1.87	1.39	1.10	–	–	0.10
4	נפגעי עבודה	0.61	0.64	–	0.53	0.39	–	–	–	0.03
5	נפגעי תאונות	0.08	0.07	0.10	0.03	0.06	0.04	0.06	0.02	0.02
6	אבטלה	0.21	–	–	0.07	–	–	0.17	0.04	0.06
7	זכויות עובדים בפשיטת רגל ובפירוק תאגיד	0.02	–	–	0.02	–	–	–	–	0.02
8	נכות	1.92	1.76	1.95	0.75	1.11	0.87	1.48	0.37	0.10
9	סיעוד	0.18	0.17	0.20	0.09	0.12	0.09	0.11	0.03	0.02
10	זקנה ושאירים	5.21	4.93	5.42	2.60	3.09	2.40	3.07	0.77	0.25
	סך הכל	11.26	10.62	10.40	6.28	6.72	4.61	5.58	1.40	0.69

(ב) סעיף 32(ג)1, לוח ב' ולוח י' לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחם בסעיף קטן (א), יחולו על הקצבות מאוצר המדינה ועל דמי ביטוח המשתלמים בעד התקופה הקובעת השלישית.

חוק הביטוח הלאומי – הוראת שעה לשנת 2007

6. (א) בתקופה שמיום י"א בטבת התשס"ז (1 בינואר 2007) עד יום כ"ב בטבת התשס"ח (31 בדצמבר 2007) (בסעיף זה – התקופה הקובעת הרביעית) ייקרא חוק הביטוח הלאומי כך:

(1) בסעיף 32(ג)1 –

(א) בפסקת משנה (א), במקום "6.41% יבוא" "7.74%";

(ב) בפסקת משנה (ב), במקום "5.32% יבוא" "5.82%";

(2) בלוח ב' –

(א) בפרט 1, במקום "15%" יבוא "16.37%";

(ב) בפרט 2, בפסקה (4), במקום "160%" יבוא "191.8%";

(ג) בפרט 3, במקום "12%" יבוא "12.64%";

(3) במקום לוח י' יבוא:

"לוח י'

(סעיפים 28, 32 ו-337 עד 342)

שיעור דמי ביטוח

טור א'	טור ב'	טור ג'							טור ד'	טור ה'
		אחוזים מההכנסה או מהשכר לפי סעיפים 337(א) ו-340(א)							הניכוי משכר העובד לענין סעיף 342(ג) באחוזים	
		על חלק העולה על מחצית השכר הממוצע			על החלק שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע				על חלק השכר שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע	
		לעובד	לעובד	לעובד	למבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי	לעובד	לעובד	לעובד		
1	אימהות	0.86	0.78	–	0.29	0.56	–	0.69	0.17	0.09
2	אימהות – מבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי	–	–	0.25	–	–	0.11	–	–	–
3	ילדים	2.17	2.27	2.48	1.50	1.39	1.10	–	–	0.10
4	נפגעי עבודה	0.61	0.64	–	0.43	0.39	–	–	–	0.03
5	נפגעי תאונות	0.08	0.07	0.10	0.03	0.06	0.04	0.06	0.02	0.02
6	אבטלה	0.21	–	–	0.07	–	–	0.17	0.04	0.06
7	זכויות עובדים בפשיטת רגל ובפירוק תאגיד	0.02	–	–	0.01	–	–	–	–	0.02
8	נכות	1.92	1.76	1.95	0.67	1.11	0.87	1.48	0.37	0.10
9	סיעוד	0.18	0.17	0.20	0.08	0.12	0.09	0.11	0.03	0.02
10	זקנה ושאיירים	5.21	4.93	5.42	2.25	3.09	2.40	3.07	0.77	0.25
	סך הכל	11.26	10.62	10.40	5.33	6.72	4.61	5.58	1.40	0.69

(ב) סעיף 32(ג1), לוח ב' ולוח י' לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחם בסעיף קטן (א), יחולו על הקצבות מאוצר המדינה ועל דמי ביטוח המשתלמים בעד התקופה הקובעת הרביעית.

7. (א) בתקופה שמיום כ"ג בטבת התשס"ח (1 בינואר 2008) עד יום ד' בטבת התשס"ט (31 בדצמבר 2008) (בסעיף זה - התקופה הקובעת החמישית) ייקרא חוק הביטוח הלאומי כך:

(1) בסעיף 32(ג1) -

(א) בפסקת משנה (א), במקום "6.41% יבוא" יבוא "7.98%";

(ב) בפסקת משנה (ב), במקום "5.32% יבוא" יבוא "5.82%";

(2) בלוח ב' -

(א) בפרט 1, במקום "15%" יבוא "16.77%";

(ב) בפרט 2, בפסקה (4), במקום "160%" יבוא "202.38%";

(ג) בפרט 3, במקום "12%" יבוא "12.82%";

(3) במקום לוח י' יבוא:

"לוח י"

(סעיפים 28, 32 ו-337 עד 342)

שיעור דמי ביטוח

טור א'	טור ב'	טור ג'							טור ד'	טור ה'
פרט	ענף ביטוח	אחוזים מההכנסה או מהשכר לפי סעיפים 337(א) ו-340(א)							הניכוי משכר העובד לענין סעיף 342(ג) באחוזים	
		על חלק העולה על מחצית השכר הממוצע			על החלק שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע				על חלק השכר שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע	על חלק השכר שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע
		לעובד	לעובד עזמאי	לעובד שאינו עובד עזמאי	לעובד	לעובד עזמאי	לעובד שאינו עובד עזמאי	לעובד	לעובד עזמאי	
1	אימהות	0.85	0.78	-	0.28	0.56	-	0.69	0.17	0.09
2	אימהות - מבוטח שאינו עובד ואינו עובד עזמאי	-	-	0.25	-	-	0.11	-	-	-
3	ילדים	2.08	2.27	2.48	1.39	1.39	1.10	-	-	0.10
4	נפגעי עבודה	0.59	0.64	-	0.39	0.39	-	-	-	0.03
5	נפגעי תאונות	0.08	0.07	0.10	0.03	0.06	0.04	0.06	0.02	0.02
6	אבטלה	0.21	-	-	0.07	-	-	0.17	0.04	0.06

טור א'	טור ב'	טור ג'							טור ד'	טור ה'
פרט	ענף ביטוח	אחוזים מההכנסה או מהשכר לפי סעיפים 337(א) ו-340(א)							הניכוי משכר העובד לענין סעיף 342(ג) באחוזים	
		על חלק העולה על מחצית השכר הממוצע			על החלק שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע				על חלק השכר שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע	
		לעובד	עצמאי	לעובד	עצמאי	לעובד	עצמאי	לעובד	עצמאי	
7	זכויות עובדים בפשיטת רגל ובפירוק תאגיד	0.02	-	-	0.01	-	-	-	-	0.02
8	נכות	1.90	1.76	1.95	0.65	1.11	0.87	1.48	0.37	0.10
9	סיעוד	0.17	0.17	0.20	0.07	0.12	0.09	0.11	0.03	0.02
10	זקנה ושאיירים	5.11	4.93	5.42	2.14	3.09	2.40	3.07	0.77	0.25
	סך הכל	11.01	10.62	10.40	5.03	6.72	4.61	5.58	1.40	0.69

(ב) סעיף 32(ג1), לוח ב' ולוח י' לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחם בסעיף קטן (א), יחולו על הקצבות מאוצר המדינה ועל דמי ביטוח המשתלמים בעד התקופה הקובעת החמישית.

8. בחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980⁶ (להלן – חוק הבטחת הכנסה) –

תיקון חוק הבטחת הכנסה – מס' 25

(1) בסעיף 19, סעיף קטן (ג) – בטל;

(2) אחרי סעיף 20 יבוא:

”מסירת מידע מטעה או אי-מסירת מידע שדרש המוסד לביטוח לאומי

מסירת מידע מטעה או אי-מסירת מידע שדרש המוסד לביטוח לאומי

מקבל גמלה או מענק לפי חוק זה.”;

(3) בתוספת השנייה, במקום טור א' יבוא:

”טור א'
מי שהגיע לגיל הפרישה ומי שמקבל קצבת זקנה, שאירים או תלויים לפי הביטוח

27.3%

40.6%

50.6%

60.6%

⁶ ס"ח התשמ"א, עמ' 30; התשס"ה, עמ' 191.

טור א'
 מי שהגיע לגיל הפרישה
 ומי שמקבל קצבת זקנה,
שאיירים או תלויים לפי חוק הביטוח

45.6% פחות

נקודת קצבה

55.6% פחות

נקודת קצבה

45.6% פחות

נקודת קצבה

55.6% פחות

נקודת קצבה"

9. (א) סעיף 20א לחוק הבטחת הכנסה, כנוסחו בסעיף 2(8) לחוק זה, יחול על מי שתובע או מקבל גמלה או מענק לפי חוק הבטחת הכנסה שמסר למוסד לביטוח לאומי מידע מטעה ביום כ"א באדר ב' התשס"ה (1 באפריל 2005) או לאחריו, או שהמוסד לביטוח לאומי נוכח לגביו, ביום האמור או לאחריו, כי נמנע ממסירת מידע כאמור באותו סעיף.

(ב) תחילתו של טור א' בתוספת השניה לחוק הבטחת הכנסה, כנוסחו בסעיף 8(3) בחוק זה, ביום כ"ט בחשון התשס"ו (1 בדצמבר 2005) והוא יחול על גמלאות המשתלמות בעד היום האמור ואילך.

10. בתקופה שמיום כ' בטבת התשס"ה (1 בינואר 2005) עד יום כ"ג בסיון התשס"ה (30 ביוני 2005) (בסעיף זה – התקופה הקובעת הראשונה) ייקרא טור א' בתוספת השניה לחוק הבטחת הכנסה כך, והוא יחול לגבי גמלה המשתלמת בעד התקופה הקובעת הראשונה:

חוק הבטחת
 הכנסה –
 תחילה ותחולה

חוק הבטחת
 הכנסה – הוראת
 שעה לתקופה
 שמינואר עד
 יוני 2005

"טור א'
 מי שהגיע לגיל הפרישה
 ומי שמקבל קצבת זקנה,
 שאיירים או תלויים
לפי חוק הביטוח

25.8%

38.6%

48.6%

58.6%

43.6% פחות

נקודת קצבה

53.6% פחות

נקודת קצבה

43.6% פחות

נקודת קצבה

53.6% פחות

נקודת קצבה"

חוק הבטחת
הכנסה – הוראת
שעה לתקופה
שמיולי עד
נובמבר 2005

11. בתקופה שמיום כ"ד בסיון התשס"ה (1 ביולי 2005) עד יום כ"ח בחשוון התשס"ו (30 בנובמבר 2005) (בסעיף זה – התקופה הקובעת השנייה) ייקרא טור א' בתוספת השנייה לחוק הבטחת הכנסה כך, והוא יחול לגבי גמלה המשתלמת בעד התקופה הקובעת השנייה:

טור א'

מי שהגיע לגיל הפרישה
ומי שמקבל קצבת זקנה,
שאיירים או תלויים
לפי חוק הביטוח

26.5%

39.5%

49.5%

59.5%

44.5% פחות

נקודת קצבה

54.5% פחות

נקודת קצבה

44.5% פחות

נקודת קצבה

54.5% פחות

נקודת קצבה"

תיקון חוק
תכנית החירום
הכלכלית (תיקוני
חקיקה להשגת
יעדי התקציב
והמדיניות
הכלכלית לשנות
הכספים 2002
ו-2003) – מס' 3

12. בחוק תכנית החירום הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2002 ו-2003), התשס"ב-2002⁷, בסעיף 10, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1) על אף האמור בסעיף קטן (א), גמלה המשתלמת בעד התקופה החל מיום כ"ב בניסן התשס"ה (1 במאי 2005) ועד תום התקופה הקובעת, לפי סימן ג' בפרק י"א לחוק הביטוח הלאומי, תשולם בניכוי 1.5% מסכום הגמלה המחושב לפי הוראות חוק הביטוח הלאומי וההוראות שנקבעו לפיו."

תיקון חוק
התכנית להבראת
כלכלת ישראל
לשנות הכספים
2003 ו-2004
(תיקון חוק
הבטחת הכנסה)
– מס' 8

13. בחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), התשס"ג-2003⁸, בסעיף 67(6), פסקת משנה (ב) – תימחק.

תיקון חוק גיל
פרישה

14. (א) בסעיף 33(ב) בחוק גיל פרישה, התשס"ד-2004⁹ (להלן – חוק גיל פרישה), בסופו יבוא "ואולם מי שפסקה זכותו לדמי אבטלה רק מחמת הגיעו לגיל 65, וטרם הגיע לגיל הפרישה הקבוע לגביו, יחולו לגביו הוראות הסעיפים האמורים כנוסחם בחוק זה, עד הגיעו לגיל הפרישה הקבוע לגביו."

(ב) תחילתו של סעיף 33(ב) בחוק גיל פרישה, כנוסחו בסעיף קטן (א), ביום י' בניסן התשס"ד (1 באפריל 2004).

⁷ ס"ח התשס"ב, עמ' 428; התשס"ג, עמ' 493.

⁸ ס"ח התשס"ג, עמ' 386; התשס"ה, עמ' 31.

⁹ ס"ח התשס"ד, עמ' 46.

פרק ג': עובדים זרים

תיקון חוק
עובדים זרים
(איסור העסקה
שלא כדין
והבטחת תנאים
הוגנים) – מס' 7

15. בחוק עובדים זרים (איסור העסקה שלא כדין והבטחת תנאים הוגנים), התשנ"א – 1991¹⁰ (להלן – חוק עובדים זרים) –

(1) בשם החוק, המילים "איסור העסקה שלא כדין והבטחת תנאים הוגנים)" – יימחקו;

(2) בסעיף 1, בהגדרה "קבלן כוח אדם", אחרי "קבלן כוח אדם" יבוא "ו"מעסיק בפועל" ובמקום "כהגדרתו" יבוא "כהגדרתם";

(3) אחרי סעיף 11 יבוא:

"חובות המעסיק
בפועל כלפי
העובד הזר

111. (א) בסעיף זה, "חובה כלפי עובד זר" – חובה כלפי עובד זר המועסק על ידי קבלן כוח אדם, שהיא אחת מאלה:

(1) החובה לתשלום שכרו של העובד הזר במלואו, ובכלל זה החובה שנקבעה לפי הוראות סעיף 111(ב);

(2) החובה להסדיר ביטוח רפואי לעובד הזר לפי הוראות סעיף 111;

(3) לענין עובד זר המתגורר בחצרים שבהחזקת המעסיק בפועל – החובה להעמיד מגורים הולמים לעובד הזר לפי הוראות סעיף 111.

(ב) חובה כלפי עובד זר, החלה על קבלן כוח האדם המעסיק את העובד הזר, תחול גם על המעסיק בפועל, בהתקיים אחד מאלה:

(1) העובד הזר דרש, בכתב, מקבלן כוח האדם למלא את החובה, מסר למעסיקו בפועל הודעה בכתב ולפיה מסר את הדרישה האמורה, והחובה לא מולאה על ידי קבלן כוח האדם עד תום 21 ימים ממועד מסירת ההודעה; דרישה והודעה כאמור יכול שיימסרו גם על ידי ארגון עובדים כאמור בסעיף 7 לחוק שכר מינימום, התשמ"ז – 1987¹¹, או, אם העובד הסכים לכך – על ידי ארגון העוסק בקידום זכויותיהם של עובדים זרים;

(2) מפקח כאמור בסעיף 6 מסר למעסיק בפועל הודעה, בכתב, כי בידי מידע ולפיו קבלן כוח אדם לא מילא את החובה כלפי עובד זר המועסק אצל המעסיק בפועל, והחובה לא מולאה בידי קבלן כוח האדם עד תום 21 ימים ממועד מסירת ההודעה;

(3) העובד הזר הגיש תובענה בשל אי-מילוי החובה נגד קבלן כוח האדם ונגד המעסיק בפועל, גם אם לא נמסרו קודם לכן דרישה או הודעה בהתאם להוראות פסקה (1) או (2), והחובה לא מולאה בידי קבלן כוח האדם עד תום 21 ימים מיום מסירת התובענה למעסיק בפועל";

¹⁰ ס"ח התשנ"א, עמ' 112; התשס"ד, עמ' 555.

¹¹ ס"ח התשמ"ז, עמ' 68; התשס"ב, עמ' 493.

(4) בסעיף וי(ד), במקום הסיפה החל במילים "שפורסם ב־15 באוקטובר של אותה שנה" יבוא "הידוע באותו מועד לעומת המדרד שהיה ידוע ב־1 בינואר של השנה שקדמה לה";

(5) בסעיף וט(ב), המילים "או שנוכו מהשכר" – יימחקו;

(6) אחרי סעיף וי יבוא:

"דמי היתר וי1. (א) מתן היתר להעסקת עובד זר בענף הבנין לפי הוראות סעיף ויג והארכת תוקפו של היתר כאמור מותנים בתשלום דמי היתר לפי הוראות סעיף זה.

(ב) דמי ההיתר יהיו בסכום השווה ל־6,800 שקלים חדשים לשנה לעובד.

(ג) דמי ההיתר ישולמו בידי מבקש ההיתר או המבקש להאריך את תוקפו, במועד מתן ההיתר או במועד הארכת תוקפו של ההיתר, לפי הענין, והם ייגבו בידי הממונה.

(ד) על אף הוראות סעיף קטן ג), רשאי הממונה, או עובד המדינה שהוא הסמיך לענין זה, להורות כי דמי ההיתר ישולמו במספר תשלומים כפי שיוורה; ניתנה הוראה כאמור, יותנו מתן ההיתר או הארכת תוקפו, לפי הענין, בביצוע התשלום הראשון ובהמצאת בטוחות להבטחת תשלום דמי ההיתר במלואם, כפי שידרוש הממונה או עובד המדינה שהוסמך כאמור.

(ה) השר, בהסכמת שר האוצר ובהתייעצות עם שר הפנים, רשאי לקבוע הוראות ותנאים בדבר –

(1) פטור מדמי היתר או סכום מופחת של דמי היתר, לגבי היתרים להעסקת עובדים זרים בסוגי עבודה מסוימים, כפי שיקבע;

(2) החזר של חלק מדמי ההיתר בשל עובד זר שעבד אצל בעל ההיתר ועבר לעבוד אצל בעל היתר אחר ששילם בשל אותו עובד את התשלומים הנדרשים ממנו לפי הוראות פרק זה, או בשל עובד זר שעזב את ישראל עד תום התקופה שבה הורשה לשהות בה לפי הוראות חוק הכניסה לישראל, והכל אם מספר העובדים הזרים שמותר להעסיקם לפי ההיתר הופחת בהתאם.

(1) הסכום הקבוע בסעיף קטן (ב) יעודכן כאמור בסעיף וי(ד).

(2) הוראות סעיף זה אינן גורעות מהוראות סעיף וי, ואולם רשאי השר, בהסכמת שר האוצר ובהתייעצות עם שר הפנים, לקבוע הוראות ותנאים לענין החזר חלקי של אגרת בקשה ששילם מבקש חייב לפי הוראות סעיף וי בשל עובד זר שביקש להעסיק, אם בקשתו להעסקת העובד הזר נדחתה, ובלבד שלא יוחזר לפי סעיף קטן זה סכום העולה על מחצית אגרת הבקשה ששולמה כאמור; לענין זה, "מבקש חייב" – מי שהיה חייב בתשלום דמי היתר לפי סעיף זה אילו בקשתו להעסקת העובד הזר היתה מתקבלת.

(7) בפרק ד', בכותרת, במקום "קרן לעובדים זרים" יבוא "הפקדת כספים לטובת העובד הזר ולהבטחת יציאתו מישראל";

(8) בסעיף ויא –

(א) במקום כותרת השוליים יבוא "הפקדת כספים לטובת העובד הזר ולהבטחת יציאתו מישראל במועד, והשימוש בהם";

(ב) בסעיף קטן (א), במקום הרישה עד המילה "ולקבוע" יבוא "השר באישור הוועדה רשאי לקבוע", אחרי "לשלם לקרן" יבוא "כאמור בסעיף קטן (ב) או לחשבון הבנק כאמור בסעיף קטן (ב1)";

(ג) בסעיף קטן (ב), לפני "שר האוצר" יבוא "השר, בהסכמת שר האוצר, רשאי להקים קרן לעובדים זרים (להלן – הקרן)";

(ד) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1) על אף האמור בסעיף קטן (ב), רשאי השר, בהסכמת שר האוצר, לקבוע כי הפיקדון ישולם לחשבון בנק נפרד, המיועד אך ורק למטרה זו, שייפתח וינהל בהתאם להוראות שיקבע שר האוצר (להלן – חשבון הבנק); בכפוף להוראות סעיף קטן (2)(ז) ולהוראות הפרק הרביעי לחוק הכניסה לישראל, כספים המופקדים בחשבון הבנק לפי סעיף קטן זה לא יהיו נתונים להעברה, לשעבוד או לעיקול";

(ה) סעיף קטן (ג) – בטל;

(ו) בסעיף קטן (ד), אחרי "ששולמו בעדו לקרן" יבוא "או לחשבון הבנק", אחרי "דמי ניהול" יבוא "של הקרן" ובמקום הסיפה החל במילים "בתום שלושה חודשים" יבוא "במועד, במקום ובתנאים שקבע השר, ובלבד שהעובד הזר עזב את ישראל, שלא לצורך יציאה זמנית ממנה, עד תום התקופה שבה הורשה לשהות בה לפי הוראות חוק הכניסה לישראל; המועד שייקבע לפי סעיף קטן זה לא יהיה מוקדם מיום עזיבתו של העובד הזר את ישראל ולא יהיה מאוחר מתום שלושה חודשים מיום עזיבתו כאמור";

(ז) בסעיף קטן (ה), בכל מקום, אחרי "בקרן" יבוא "או בחשבון הבנק";

(ח) בסעיף קטן (ו) –

(1) בפסקה (1), במקום "יעביר המעביד לקרן בלבד" יבוא "יעביר המעביד לקרן או לחשבון הבנק, לפי הענין, ואליהם בלבד" והמילים "וכן ינכה משכרו של העובד הזר את התשלום שהעובד חב בו ויעבירו לקרן בלבד" – יימחקו;

(2) בפסקה (2), אחרי "יעביר המעביד לקרן" יבוא "או לחשבון הבנק, לפי הענין" והסיפה החל במילים "לרבות את הניכויים" – יימחקו;

(ט) בסעיף קטן (ז) –

(1) בפסקה (2), אחרי "מהקרן" יבוא "או מחשבון הבנק", במקום "משנתיים" יבוא "משישה חודשים";

(2) בפסקה (3), המילים "או אף בישראל" – יימחקו;

(3) אחרי פסקה (3) יבוא:

"(א3) סוגי מקרים ותנאים שבהתקיימם יהיה עובד זר רשאי לקבל חלק מכספי הפיקדון ביום עזיבתו את ישראל או במועד מאוחר מזה, הכל כפי שיקבע השר בהסכמת שר הפנים, אף אם עזב את ישראל לאחר תום התקופה שבה הורשה לשהות בה לפי הוראות חוק הכניסה לישראל, ובלבד שעזב כאמור בטרם חלפו שישה חודשים מתום התקופה האמורה; מכספים שעובד זר יקבל לפי הוראות פסקה זו ינוכו הוצאות הרחקה החלות על העובד הזר לפי הוראות הפרק הרביעי לחוק הכניסה לישראל ויועברו לאוצר המדינה";

(4) בפסקה (4). הסיפה החל במילים "ניתן פטור" – תימחק;

(5) בפסקה (5), במקום הסיפה החל במילה "לקרן" יבוא "לקרן או לחשבון הבנק, לפי הוראות סעיף זה";

(י) בסעיף קטן (ח), במקום הסיפה החל במילים "ב-1 בינואר של כל שנה" יבוא "כאמור בסעיף ו(ד)";

(9) בסעיף ויד –

(א) בכותרת השוליים, בסופה יבוא "ותנאים בהיתר";

(ב) ברישה, בסופה יבוא "דרך כלל או לסוגי עבודה או ענפים מסוימים";

(ג) בפסקה (1) –

(1) ברישה, אחרי "לפי סעיף זה" יבוא "וכן תנאים שיראו אותם ככלולים בהיתר כאמור";

(2) אחרי פסקת משנה (ב) יבוא:

"(ב1) לענין היתר להעסקת עובד זר בענף הבנין – חובת המעביד לשלם לעובד הזר שכר שיחושב לפי היקף עבודה העולה על משרה מלאה כפי שקבע השר, אף אם היקף העבודה בפועל פחת מההיקף שנקבע כאמור, ובלבד שהוראות לפי פסקת משנה זו לא יגרעו מזכויותיו של העובד הזר לפי כל דין";

(10) בסעיף וטו –

(א) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) (1) על אף הוראות סעיף קטן (א), נקבע בהיתר להעסקת עובדים זרים כי המעביד חייב ברישום לגבי היקף עבודתם של העובדים הזרים או לגבי שכר העבודה ששולם להם, ונוכח הממונה, לאחר שנתן למעביד הזדמנות להשמיע את טענותיו בפניו, כי המעביד לא קיים את חובת הרישום כאמור או רשם מידע שאינו נכון, יבטל הממונה את ההיתר להעסקת העובדים הזרים שלגביהם לא קוימה החובה כאמור ויפחית בהתאם לכך את מכסת העובדים הזרים שניתן להעסיקם אצל אותו מעביד על פי ההיתר.

(2) ביטל הממונה היתר להעסקת עובדים זרים לפי הוראות פסקה (1), לא יתיר לאותו מעביד להעסיק עובדים זרים במספר העולה על מכסת העובדים הזרים שהותר לו להעסיק על פי ההיתר לאחר ההפחתה כאמור בפסקה (1), במשך תקופה של שנה לפחות, שתחילתה במועד הביטול";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "בסעיף קטן (א)" יבוא "בסעיפים קטנים (א) או (א1)";

(11) בסעיף 2(ב)8), אחרי "בקרן" יבוא "או בחשבון הבנק";

(12) במקום סעיף 4 יבוא:

"עונשין - מעסיק 4. (א) מעסיק בפועל שמועסק אצלו עובד זר אשר אינו רשאי לעבוד בישראל לפי הוראות חוק הכניסה לישראל, דינו כדין מעביד בפועל שעבר עבירה לפי הוראות סעיף 2(א)1).

(ב) מעסיק בפועל שמועסק אצלו עובד זר המועמד על ידי קבלן כוח אדם בניגוד להוראות סעיף ויג, דינו כדין מעביד שעבר עבירה לפי הוראות סעיף 2(א)2).

(ג) מעסיק בפועל המפר חובה כלפי עובד זר המועסק אצלו, החלה עליו לפי הוראות סעיף 101(ב), דינו - מאסר שישה חודשים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)2 לחוק העונשין, התשל"ז-1977¹² (להלן - חוק העונשין), וקנס נוסף בשיעור כפל הקנס האמור בסעיף 61(ג) לחוק העונשין, לעובד, לכל יום שבו נמשכת העבירה; לענין זה, "חובה כלפי עובד זר" - כהגדרתה בסעיף 101(א), בפסקאות (2) ו-3).

(13) בסעיף 6א, אחרי "ששולמה לפי סעיף וי" יבוא "וסכומים שהופקדו בחשבון בנק לפי הוראות סעיף ויא";

(14) בסעיף 6ג(ב), במקום "אי-תחולת סעיף ויא" יבוא "אי-תחולת סעיפים וי עד ויא".

16. בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996¹³ (להלן - חוק קבלני כוח אדם), בסופו יבוא:

"(ג) (1) הענקת היתר לפי סעיף זה למתן שירותי כוח אדם של עובדים שאינם תושבי ישראל בענף הבנין, וכן חידושו של היתר כאמור מותנים בתשלום אגרה שנתית, בסכום של 10,000 שקלים חדשים, שתשלום בידי מבקש ההיתר או בעל ההיתר, לפי הענין (בסעיף קטן זה - אגרת רישיון שנתית).

(2) השר, בהסכמת שר האוצר ובהתייעצות עם שר הפנים, רשאי לקבוע הוראות ותנאים בדבר פטור מאגרה שנתית או סכום מופחת של אגרה שנתית לגבי היתר כאמור בפסקה (1) שענינו מתן שירותי כוח אדם כאמור באותה פסקה בסוגי עבודה מסוימים, כפי שיקבע.

(3) הסכום האמור בפסקה (1) יעודכן ב-1 בינואר של כל שנה, בהתאם לשיעור עליית מדד המחירים לצרכן הידוע באותו מועד לעומת המדד שהיה ידוע ב-1 בינואר של השנה שקדמה לה."

17. תחילתם של חוק עובדים זרים, כנוסחו בסעיף 15 לחוק זה, ושל חוק קבלני כוח אדם, כנוסחו בסעיף 16 לחוק זה, ביום כ"ב בניסן התשס"ה (1 במאי 2005).

תיקון חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם - מס' 4

פרק ג' - תחילה

¹² ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

¹³ ס"ח התשנ"ו, עמ' 201; התשס"ב, עמ' 171.

פרק ד': מסים

תיקון פקודת
מס הכנסה –
מס' 144

18. בפקודת מס הכנסה¹⁴ (בפרק זה – הפקודה) –

- (1) בסעיף 37, אחרי "יחיד" יבוא "מוטב" ובסופו יבוא "לענין סעיף זה, "יחיד מוטב" – יחיד שהוא או שכן זוגו הגיע לגיל פרישה";
- (2) בסעיף 38(א), במקום "יובא בחשבון, בנוסף על נקודת הזיכוי לפי סעיף 37" יבוא "יובאו בחשבון" ובסופו יבוא "ולענין יחיד מוטב כהגדרתו בסעיף 37 תובא בחשבון גם נקודת זיכוי כאמור באותו סעיף";
- (3) בסעיף 39, במקום "יובא בחשבון, בנוסף על נקודת הזיכוי לפי סעיף 37" יבוא "יובאו בחשבון", ואחרי "לנקודת קצבה כאמור" יבוא "ולענין יחיד מוטב כהגדרתו בסעיף 37 תובא בחשבון גם נקודת זיכוי כאמור באותו סעיף";
- (4) בסעיף 40(ב1), אחרי "יחיד" יבוא "תושב ישראל שהוא הורה במשפחה חד-הורית", במקום "עצם היותו משפחה" יבוא "עצם היותו הורה במשפחה" והסיפה החל במילים "הוראה זו" – תימחק;
- (5) בסעיף 66(ג) בפסקה (2), אחרי סעיף 37 יבוא "של יחיד מוטב, כהגדרתו באותו סעיף";
- (6) בסעיף 196, בסופו יבוא:
- (ג) בסעיף זה, "מדינה" – לרבות שטח מחוץ לישראל שאינו מדינה, המנוי בתוספת ראשונה א";
- (7) אחרי התוספת הראשונה יבוא:

"תוספת ראשונה א"

(סעיף 196)

1. טריטוריית מכס נפרדת של טיוואן, פנגו, קינמן ומטסו

(Separate Customs Territory of Taiwan, Penghu, Kinmen and Matsu).

תיקון חוק
לתיקון פקודת
מס הכנסה
(הוראת שעה)
– מס' 3

19. בחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (הוראת שעה), התשס"א–2000¹⁵, בסעיף 2(ב), במקום הסיפה החל במילים "ובלבד שבשנת המס 2004" יבוא "ואולם בשנות המס 2004 ו-2005 רשאי בן זוג שאינו בן זוג רשום לתבוע שייעשה חישוב נפרד על הכנסתו כאמור בסעיף 66(ה) לפקודה, כנוסחו בסעיף 1 לחוק זה, שאינה עולה על הסכום המפורט בפסקאות (1) ו-2), ולא יחולו על הכנסה כאמור בהוראות סעיפים 38 ו-39 לפקודה:

(1) בשנת המס 2004 – 23,040 שקלים חדשים;

(2) בשנת המס 2005 – 25,008 שקלים חדשים."

תיקון חוק
המדיניות
הכלכלית
לשנת הכספים
2004 (תיקוני
חקיקה) – מס' 3

20. בחוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2004 (תיקוני חקיקה), התשס"ד–2004¹⁶, בסעיף 7(ו), במקום "בשנת המס 2004" יבוא "בשנות המס 2004 ו-2005", אחרי "ייעשה" יבוא "לגבי שנת המס 2004" ואחרי "שקלים חדשים בשנת המס" יבוא "ובשנת המס 2005 – על הכנסה שאינה עולה על 25,008 שקלים חדשים בשנת המס."

¹⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח התשס"ה, עמ' 123.

¹⁵ ס"ח התשס"א, עמ' 89; התשס"ב, עמ' 436; התשס"ד, עמ' 109.

¹⁶ ס"ח התשס"ד, עמ' 70; התשס"ה, עמ' 30.

21. (א) בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975¹⁷ -

(1) בסעיף 1, בהגדרה "המנהל", במקום "מנהל המכס והבלו" יבוא "המנהל, כהגדרתו בסעיף 1 בפקודת מס הכנסה";

(2) בסעיף 4(ב), בסופו יבוא:

"בסעיף קטן זה -

"שכר" - שכר לרבות מענק עקב פרישה או מענק עקב מוות, למעט מענק כאמור ששולם מקופת גמל, או ששולם באמצעות סכומים שהופקדו בקופת גמל והוחזרו למעביד לשם התשלום, וכן כל סכום ששילם מעביד לקרן השתלמות או לקופת גמל, גם אם לפי הוראות סעיף 3 לפקודת מס הכנסה לא רואים אותו כהכנסת עבודה במועד ששולם לקרן ההשתלמות או לקופת הגמל;

"קרן השתלמות" - קרן השתלמות שהיא קופת גמל;

"קופת גמל", "קופת גמל מרכזית לפיצויים" - כהגדרתן לפי סעיף 47 לפקודת מס הכנסה";

(3) בסעיף 107, סעיף קטן (ב) - בטל;

(4) בסעיף 145(ב), במקום "שהנהלתו הוטלה על פי סעיף 107 על נציב מס הכנסה" יבוא "לענין מוסדות כספיים ומלכ"רים".

(ב) ההגדרה "שכר" כמשמעותה בסעיף 4(ב) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975, כנוסחו בסעיף קטן (א)2, לא תחול לגבי הפקדות מעביד לקופת גמל לפיצויים בשל מחויבותו כפי שהיתה בתום שנת המס 2004 לתשלום פיצויי פיטורין לפי חוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963¹⁸, ובלבד שנעשתה בהתאם להוראות תקנות מס הכנסה (כללים לאישור ולניהול של קופת גמל), התשכ"ד-1964¹⁹, עד לתום שנת המס 2005.

22. (א) בחוק אזור סחר חופשי באילת (פטורים והנחות ממסים), התשמ"ה-1985²⁰ -

(1) בסעיף 1, בהגדרה "המנהל", במקום "מנהל המכס ומע"מ" יבוא "המנהל, כהגדרתו בסעיף 1 בפקודה";

(2) בסעיף 12 -

(א) בסעיף קטן (א), אחרי "המשלם הכנסת עבודה" יבוא "לעובדו", במקום "במקור באותה הכנסת עבודה" יבוא "מהכנסת העבודה של אותו עובד" ובמקום "בסעיף קטן זה" יבוא "בסעיף זה";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "במקור על פי סעיף 164 לפקודה" יבוא "מהכנסת העבודה של העובד".

(ב) תחילתו של סעיף 12 בחוק אזור סחר חופשי באילת (פטורים והנחות ממסים), התשמ"ה-1985, כנוסחו בסעיף קטן (א), ביום א' בטבת התשס"ו (1 בינואר 2006).

23. בחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה), התשמ"ט-1989²¹, בסעיף 45, במקום "עד 2004" יבוא "עד 2006".

¹⁷ ס"ח התשל"ו, עמ' 52; התשס"ה, עמ' 124.

¹⁸ ס"ח התשכ"ג, עמ' 136.

¹⁹ ק"ת התשכ"ד, עמ' 1302.

²⁰ ס"ח התשמ"ה, עמ' 204; התשס"ג, עמ' 428.

²¹ ס"ח התשמ"ט, עמ' 28; התשס"ד, עמ' 287.

24. בחוק הסדרים במגזר החקלאי המשפחתי, התשנ"ב-1992²², בסעיף 33, במקום ט' בטבת התשס"ה (31 בדצמבר 2004) "יבוא י"ב בטבת התשס"ז (31 בדצמבר 2006)".

פרק ה': רשויות מקומיות

תיקון חוק
התכנית להבראת
כלכלת ישראל
לשנות הכספים
2003 ו-2004
(חוק הרשויות
המקומיות
(מימון בחירות)
- הארכת הוראת
שעה) - מס' 9

25. (א) בחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), התשס"ג-2003²³, בסעיף 101 המתקן את חוק הרשויות המקומיות (מימון בחירות), התשנ"ג-1993²⁴, ברישה, במקום "עד יום י"ט בטבת התשס"ה (31 בדצמבר 2004) יבוא "עד יום י"ד בטבת התש"ע (31 בדצמבר 2009)".

(ב) סעיף 3 בחוק הרשויות המקומיות (מימון בחירות), התשנ"ג-1993, כנוסחו בסעיף 101 בחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), התשס"ג-2003, כפי שהוארך בסעיף קטן (א), יחול על בחירות לרשויות מקומיות שהתקיימו בין יום כ' בטבת התשס"ה (1 בינואר 2005) ועד יום פרסומו של חוק זה.

ארנונה - הוראת
שעה לשנת
הכספים 2005

26. (א) בשנת הכספים 2005 יחולו, על אף האמור בכל דין, תקנות הסדרים במשק המדינה (ארנונה כללית ברשויות המקומיות בשנת 2000), התש"ס-2000²⁵ (בסעיף זה - התקנות), בשינויים המחויבים, ואולם -

(1) בתקנה 1, בהגדרה "משרדים, שירותים ומסחר" - לפני "ולמעט בנקים וחברות ביטוח" יקראו "סניפי דואר וסוכנויות דואר שבהם ניתנים שירותים לציבור", ובהגדרה "הסכום החדש" לא יקראו את המילים "בתוספת שיעור של עד 4.8% ממנו";

(2) בתקנה 5, לכל סכום הנקוב בפסקאות (1) עד (12) ייוספו 5.78% ממנו, ובפסקה (13) לא יקראו את המילים "בתוספת של 4.8%";

(3) בתקנה 6, לכל סכום הנקוב בפסקאות (1) עד (11) ייוספו 7.1% ממנו, ובפסקה (12) לא יקראו את המילים "בתוספת 4.8% ממנו";

(4) בתקנה 9(ג), במקום "כ"ד באדר התש"ס (31 במרס 2000) יקראו "ט"ז באייר התשס"ה (25 במאי 2005)";

(5) בתקנה 12, במקום "כ"ד בשבט התש"ס (31 בינואר 2000)", יקראו "י"ט באדר א' התשס"ה (28 בפברואר 2005)".

(ב) על אף האמור בכל דין -

(1) החלטת מועצת רשות מקומית לענין הטלת ארנונה כללית לשנת 2005 שהתקבלה לפני פרסום חוק זה, בהתאם לתקנות, בשינויים המפורטים בסעיף קטן (א), תעמוד בתוקפה בשנת הכספים 2005;

(2) מועצת רשות מקומית רשאית לקבל או לתקן החלטה, בדבר הטלת ארנונה כללית לשנת 2005, ככל שיידרש להתאמתה לתקנות, בשינויים המפורטים בסעיף קטן (א), עד יום כ"ו בניסן התשס"ה (5 במאי 2005); תחילת תוקפה של החלטה או תיקון החלטה כאמור, ביום כ' בטבת התשס"ה (1 בינואר 2005).

²² ס"ח התשנ"ב, עמ' 118; התשס"ד, עמ' 287.

²³ ס"ח התשס"ג, עמ' 386; התשס"ה, עמ' 359.

²⁴ ס"ח התשנ"ג, עמ' 146; התשס"ה, עמ' 230.

²⁵ ק"ת התש"ס, עמ' 270.

(ג) החלטה כאמור בסעיף קטן (ב) תפורסם, על אף האמור בכל דין, לא יאוחר מיום ו' באייר התשס"ה (15 במאי 2005).

27. בחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג-1992²⁶ –

תיקון חוק
הסדרים במשק
המדינה,
התשנ"ג –
1992 – מס' 8

(1) בסעיף 9(ב)(2), במקום הסיפה החל במילים "אישור השרים"; יבוא:

"אישור השרים; ושלחה, בטרם פנייתה לקבלת אישור השרים, לכל מחזיק בנכס שבשלו בכוונתה להטיל ארנונה שלא בהתאם לכללים, הודעה על כוונתה לעשות כן; בהודעה יצוין כי מועצת הרשות המקומית החליטה על שינוי סיווג או תת-סיווג, על העלאה או הפחתה, של סכום הארנונה הכללית, לפי הענין, וכי בכוונתה לפנות לשרים בבקשה לאישור כאמור; תחילתו של אישור השרים בראשית שנת הכספים שבשלה הוא ניתן; שר הפנים או מי שהוא הסמיך לכך יודיע לוועדת הכספים של הכנסת על מתן האישור."

(2) אחרי סעיף 9א יבוא:

9ב. בלי לגרוע מהוראות סעיף 9(ב)(2), ועד מקומי כמשמעותו בסעיף 3 לפקודת המועצות המקומיות²⁷, לא יטיל לראשונה ארנונה כללית על סוג נכס המצוי בתחומו, אלא לאחר שקיבל את אישור השרים לכך; הוראות סעיף 9(ב)(2) סיפה יחולו לענין אישור השרים לפי סעיף זה."

(3) בסעיף 12, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) לענין כל הנחה מסכום הארנונה הכללית לפי כל דין יראו, על אף האמור בסעיף קטן (ג), ובכל דין, ועל אף האמור בתקנות שנקבעו לפי סעיף קטן (ב), שתי דירות המשמשות למגורים בלבד שאוחדו לדירה אחת, כדירה אחת המשמשת למגורים בלבד, וזאת אף אם נאמר אחרת לענין זה בכל דין.

28. בפקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פטורין), 1938²⁸ –

תיקון פקודת
מסי העירייה
ומסי הממשלה
(פטורין) –
12 מס'

(1) בסעיף 5, אחרי סעיף קטן (י) יבוא:

"(יא) נכס המשמש כאכסניית נוער ששר החינוך התרבות והספורט ושר הפנים אישרו כי הנכס האמור מוחזק על ידי עמותה הפועלת שלא למטרות רווח וחברה בפדרציה הבין-לאומית של אכסניות הנוער (I.Y.H.F), ובלבד שבשנת הכספים שקדמה לשנה שלגביה יינתן הפטור מהארנונה הכללית כאמור בסעיף זה, שיעור המתאכסנים תמורת תשלום באותה אכסניה שגילים אינו עולה על 21 שנים, עלה על 60% מבין המתאכסנים."

(2) בסעיף 5ג(ה), בסופו יבוא:

"(7) מבנה המוחזק בידי תנועת נוער ששר התרבות החינוך והספורט אישר כי לפי המבחנים לצורך תמיכה, קיבלה תנועת הנוער בשנת כספים שקדמה לשנה שלגביה לא מוטלת ארנונה כללית לפי הוראות סעיף קטן זה תמיכה, ובלבד שיעקר שימושו של המבנה הוא לקיום פעילויות לחניכי אותה תנועה כפי שמקובל לקיימן על ידי תנועות נוער; לענין פסקה זו, "מבחנים לצורך תמיכה" – מבחנים לצורך תמיכה של משרד החינוך התרבות והספורט במוסדות ציבור לפי חוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985²⁹, לתמיכה בתנועות נוער."

²⁶ ס"ח התשנ"ג, עמ' 10; התשס"ד, עמ' 127.

²⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256; ס"ח התשס"ה, עמ' 226.

²⁸ ע"ר 1938, תוס' 1, עמ' (ע)27, (א)31; ס"ח התשס"ד, עמ' 70 ועמ' 124.

²⁹ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60; התשס"ד, עמ' 93.

(1) בסעיף 140ג, בהגדרה "גירעון מצטבר", המילים "בתקציב השוטף" – יימחקו, ובהגדרה "שיעור גירעון שוטף", אחרי "הכנסות העיריה" יבוא "בתקציב השוטף", ובסופה יבוא "למעט הכנסות כאמור לכיסוי הגירעון המצטבר";

(2) בסעיף 140ד, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) תכנית הבראה שהוכנה לעיריה טעונה את אישור השר; השר לא יאשר תכנית הבראה לעיריה, אלא אם כן שוכנע כי יש בתכנית כדי להביא להבראתה וכי השתתפות המדינה, ככל שהיא ניתנת, במימון התכנית, אינה חורגת ממסגרת הסכומים המיועדים בחוק התקציב השנתי לתכניות הבראה ברשויות מקומיות";

(3) בסעיף 142ב(ד), במקום "ברשומות" יבוא "ברשומות ובאתר האינטרנט של משרד הפנים";

(4) אחרי סעיף 142ג יבוא:

"המצאת העתק 1142ג. פתח אדם הליך משפטי כנגד עיריה, ומונה לעיריה לפני פתיחת ההליך או במהלך ניהולו חשב מלווה, ימציא אותו אדם וכן כל אדם אחר שהוא צד להליך, לחשב המלווה, העתק מכתב ביידין שהוא מגיש באותו הליך; בסעיף זה, "הליך משפטי" – לרבות תובענה, עתירה, בקשה או ערעור";

(5) בסעיף 142ד, סעיף קטן (ב) – בטל;

(6) בסעיף 201, האמור בו יסומן "א" ובסופו יבוא:

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאית עיריה שלא מתקיים בה אחד או יותר מהתנאים המפורטים בפסקאות (1) עד (6) בסעיף 45ב(א) בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985 (בסעיף קטן זה – חוק יסודות התקציב), וכן רשות מקומית שמתקיים בה האמור בסעיף 45ב(ג) בחוק יסודות התקציב, שלא מכוח צו של השר שניתן לפי סעיף קטן (א), ללוות כספים מכל אדם לאחת או יותר מהמטרות המפורטות בפסקאות (1) עד (3) שבסעיף 45ב(ד) בחוק יסודות התקציב, ולמשכן למלווה ארנונות או הכנסה אחרת של העיריה להבטחת תשלום הקרן והריבית של אותה הלוואה";

(7) בסעיף 216 –

(א) בסעיף קטן (ב), אחרי "כפי שיקבעו שר הפנים ושר האוצר" יבוא "(בסעיף זה – תמצית הדוחות הכספיים)" ובמקום "1 ביולי" יבוא "1 באוקטובר";

(ב) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) בלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן (ב), העיריה תשלח או תפרסם את תמצית הדוחות הכספיים, לא יאוחר מיום 1 באוקטובר של כל שנה לענף דוח המתייחס לשנה הקודמת באחד מאלה:

(1) בדואר לכל מחזיק כהגדרתו בסעיף 269;

³⁰ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197; ס"ח התשס"ה, עמ' 226.

(2) בעיתון יומי אשר רווח במדינה ושהוא מיועד לאופי מרבית האוכלוסייה באותה עיר.

(ה) לא שלחה העירייה או לא פרסמה את תמצית הדוחות הכספיים כאמור בסעיף קטן (ד), רשאי הממונה על החשבונות לשלוח או לפרסם את תמצית הדוחות, על חשבון העירייה.³¹

(8) אחרי סעיף 274ב יבוא:

1.274ב. (א) הסכום המרבי לארנונה הכללית שתטיל מועצה, החל בשנת הכספים 2005, על הקרקע התפוסה במפעל שעיקר פעילותו היא תכנון או ייצור מערכות נשק או תחמושת (בסעיף זה – מפעל לייצור נשק), יהיה כמפורט להלן:

”הטלת ארנונה על מפעל לייצור נשק

(1) לגבי מפעל לייצור נשק ששטח הקרקע המוחזק בידו הוא 3,500 דונם לפחות ולא יותר מ-6,499 דונם – 1 שקל חדש למטר רבוע, ולגבי מפעל כאמור הממוקם בתחומי אזור פיתוח א' או אזור פיתוח ב' כמשמעותם בצו לעידוד השקעות הון (קביעת התחומים של אזורי הפיתוח), התשס"ג-2002³¹ – 0.1 שקל חדש למטר רבוע;

(2) לגבי מפעל לייצור נשק ששטח הקרקע המוחזק בידו הוא 6,500 דונם ומעלה – 0.1 שקל חדש למטר רבוע או הסכום הקבוע באותה רשות מקומית לגבי קרקע תפוסה במפעל עתיר שטח כהגדרתה לפי הוראות סעיף 9 לחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג-1992 (בסעיף זה – חוק ההסדרים), לפי הנמוך מביניהם.

(ב) על עדכון הסכומים המרביים הקבועים בסעיף זה יחולו הכללים שנקבעו לפי הוראות סעיף 9 לחוק ההסדרים.³²

30. בפקודת המועצות המקומיות³² –

תיקון פקודת המועצות המקומיות – מס' 43

(1) בסעיף 13, האמור בו יסומן "(א)", ובסופו יבוא:

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאית מועצה מקומית שלא מתקיים בה אחד או יותר מהתנאים המפורטים בפקאות (1) עד (6) בסעיף קטן 45ב(א) בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985 (בסעיף קטן זה – חוק יסודות התקציב), וכן רשות מקומית שמתקיים בה האמור בסעיף 45ב(ג) בחוק יסודות התקציב, בלא צורך באישור של הממונה, ללוות כספים מכל אדם לאחת או יותר מהמטרות המפורטות בפקאות (1) עד (3) שבסעיף 45ב(ד) בחוק יסודות התקציב, ולמשכן למלווה ארנונות או הכנסה אחרת של המועצה להבטחת תשלום הקרן והריבית של אותה הלוואה.³³

(2) בסעיף 24א, במקום "251 ו-274ב" יבוא "251, 274ב ו-1274ב";

(3) בסעיף 35ד, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

³¹ ק"ת התשס"ג, עמ' 300.

³² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256; ס"ח התשס"ה, עמ' 226.

"(ב) תכנית הבראה שהוכנה למועצה מקומית את טעונה את אישור השר; השר לא יאשר תכנית הבראה למועצה מקומית, אלא אם כן שוכנע כי יש בתכנית כדי להביא להבראתה וכי השתתפות המדינה, ככל שהיא ניתנת, במימון התכנית, אינה חורגת ממסגרת הסכומים המיועדים בחוק התקציב השנתי לתכניות הבראה ברשויות מקומיות."

(4) בסעיף 43א, סעיף קטן (ב) – בטל.

31. בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985³³ –

(1) בסעיף 44 –

(א) אחרי ההגדרה "גוף נתמך" יבוא:

"גירעון מצטבר" – עודף התחייבויות על נכסים כפי שמופיע בדוח השנתי המבוקר האחרון של הרשות המקומית;

"גירעון מצטבר מיוחד" – הגירעון המצטבר בניכוי הקרנות לעבודות פיתוח כפי שמופיעות בדוח השנתי המבוקר האחרון של הרשות המקומית;

"גירעון שוטף" – עודף הוצאות על הכנסות בתקציב השוטף, כפי שהופיע בדוח השנתי המבוקר האחרון של הרשות המקומית;

"הדוח המבוקר" – הדוח המבוקר שהוגש לממונה על החשבונות לפי הוראות סעיף 216(א) לפקודת העיריות וסעיף 34 לפקודת המועצות המקומיות, לפי הענין;

"הכנסות עצמיות" – כל הכנסה שהיא של הרשות המקומית, למעט הקצבות;

"הלוואת שעה" – הלוואת שעה כמשמעותה בסעיף 202 לפקודת העיריות והלוואה זמנית כמשמעותה בסעיף 13(2) לפקודת המועצות המקומיות;

(ב) בהגדרה "לווה", המילים "רשות מקומית" – יימחקו, ואחרי "ותאגיד נשלט" יבוא "בידי גוף נתמך";

(ג) אחרי ההגדרה "לווה" יבוא:

"קרן לעבודות פיתוח" – כספים שהרשות המקומית גובה על פי דין לביצוע עבודות פיתוח וטרם יועדו לכיסוי הוצאה מסוימת, לרבות התמורה שנתקבלה ממכירת מקרקעין של הרשות המקומית כפי שמופיע בדוח השנתי המבוקר האחרון של הרשות המקומית;

"שיעור גירעון מצטבר" – היחס שבין הגירעון המצטבר לבין הכנסות הרשות המקומית בתקציב השוטף המפורטות בדוח המבוקר השנתי האחרון של הרשות המקומית, למעט הכנסות כאמור לכיסוי הגירעון המצטבר;

"שיעור גירעון מצטבר מיוחד" – היחס שבין הגירעון המצטבר המיוחד לבין הכנסות הרשות המקומית בתקציב השוטף המפורטות בדוח המבוקר השנתי האחרון של הרשות המקומית, למעט הכנסות כאמור לכיסוי הגירעון המצטבר;

³³ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60; התשס"ה, עמ' 93.

"שיעור גירעון שוטף" – היחס שבין הגירעון השוטף לבין הכנסות הרשות המקומית בתקציב השוטף המפורטות בדוח השנתי המבוקר האחרון של הרשות המקומית למעט הכנסות כאמור לכיסוי הגירעון המצטבר;"

(ד) בהגדרה "תאגיד נשלט", במקום "תאגיד נשלט" – תאגיד שרשות מקומית או גוף נתמך מחזיקים" יבוא "תאגיד נשלט בידי גוף נתמך" – תאגיד שגוף נתמך מחזיק;"

(ה) אחרי ההגדרה "תאגיד נשלט" יבוא:

"תאגיד נשלט בידי רשות מקומית" – תאגיד שרשות מקומית מחזיקה במחצית או יותר מכוח ההצבעה או בזכות למנות מחצית או יותר ממספר הדירקטורים שלו ובתאגיד שאיננו חברה – זכות למנות מחצית או יותר ממספר מנהליו או בכוח לכוון את פעילותו בדרך כלשהי;"

(2) בסעיף 45 –

(א) בכותרת השוליים, אחרי "הגבלת האשראי" יבוא "לגוף נתמך, לחברה מוגבלת בערבות ולתאגיד נשלט בידי גוף נתמך";

(ב) בסעיף קטן (א), המילים "רשות מקומית," – יימחקו, ואחרי "ותאגיד נשלט" יבוא "בידי גוף נתמך";

(3) אחרי סעיף 45 יבוא:

45. (א) רשות מקומית שמתקיים לגביה תנאי מהתנאים המפורטים להלן, וכן תאגיד נשלט בידי רשות מקומית שמתקיים לגבי הרשות המקומית שהוא נשלט בידיה תנאי מהתנאים כאמור, לא יקבלו אשראי, במישרין או בעקיפין, מתאגיד בנקאי או מאדם אחר שעיסוקו, כולו או מקצתו, במתן אשראי (בסעיף זה – נותן אשראי), אלא על פי היתר לפי סעיף 46(ב):

"הגבלת אשראי לרשות מקומית ולתאגיד נשלט בידי רשות מקומית"

(1) שיעור הגירעון השוטף של הרשות המקומית, עולה על חמישה אחוזים;

(2) שיעור הגירעון המצטבר של הרשות המקומית, עולה על שנים עשר אחוזים וחצי;

(3) אושרה לרשות המקומית תכנית הבראה לפי סעיף 140 לפקודת העיריות או לפי סעיף 35 לפקודת המועצות המקומיות, לפי הענין – כל עוד תכנית ההבראה עומדת בתוקפה;

(4) יתרת האשראי שקיבלה הרשות המקומית, כפי שהופיעה בדוח השנתי המבוקר האחרון של הרשות המקומית, עולה על חמישים אחוזים משיעור הכנסות הרשות המקומית בתקציב השוטף המפורטות באותו דוח למעט הכנסות כאמור לכיסוי הגירעון המצטבר של הרשות המקומית;

(5) יתרת האשראי שקיבלה הרשות המקומית, למעט הלוואת שעה, שמועד פירעונה חל בתוך תקופה שאינה עולה על שנה, כפי שהופיעה בדוח השנתי המבוקר האחרון של הרשות המקומית, עולה על שמונה אחוזים משיעור הכנסות הרשות המקומית בתקציב השוטף המפורטות באותו דוח למעט הכנסות כאמור לכיסוי הגירעון המצטבר של הרשות המקומית;

(6) תנאים נוספים שיקבעו שר האוצר ושר הפנים, באישור ועדת הכספים של הכנסת, דרך כלל או לסוגים של רשויות מקומיות או של תאגידים נשלטים בידי רשויות מקומיות.

(ב) בסעיף קטן (ג) –

“רשות מקומית” – רשות מקומית שלא מתקיים לגביה אחד או יותר מהתנאים המפורטים בסעיף קטן (א) בפסקאות (1), (3) או (6);

“תאגיד נשלט בידי רשות מקומית” – תאגיד נשלט בידי רשות מקומית שלא מתקיים לגבי הרשות המקומית שהוא נשלט בידיה אחד או יותר מהתנאים המפורטים בסעיף קטן (א) בפסקאות (1), (3) או (6).

(ג) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על רשות מקומית שמתקיימים לגביה כל התנאים המפורטים להלן וכן על תאגיד נשלט בידי רשות מקומית שמתקיימים לגבי הרשות המקומית שהוא נשלט בידיה כל התנאים המפורטים להלן:

(1) שיעור הגירעון המצטבר המיוחד של הרשות המקומית אינו עולה על חמישה עשר אחוזים;

(2) היחס שבין ההכנסות העצמיות של הרשות המקומית לבין כלל הכנסותיה המפורטות בדוח השנתי המבוקר האחרון למעט הכנסות כאמור לכיסוי הגירעון המצטבר עולה על שישים וחמישה אחוזים;

(3) יתרת האשראי שקיבלה הרשות המקומית, כפי שהופיעה בדוח השנתי המבוקר האחרון של הרשות המקומית, אינה עולה על שישים וחמישה אחוזים מסכום הכנסות הרשות המקומית בתקציב השוטף המפורטות באותו דוח למעט הכנסות כאמור לכיסוי הגירעון המצטבר של הרשות המקומית;

(4) יתרת האשראי, שקיבלה הרשות המקומית, למעט הלוואת שעה, שמועד פירעונה חל בתוך תקופה שאינה עולה על שנה, כפי שהופיעה בדוח השנתי המבוקר האחרון של הרשות המקומית, אינה עולה על חמישה עשר אחוזים משיעור הכנסות הרשות המקומית בתקציב השוטף המפורטות באותו דוח למעט הכנסות כאמור לכיסוי הגירעון המצטבר של הרשות המקומית.

(ד) רשות מקומית שלא מתקיים לגביה אחד או יותר מהתנאים המפורטים בפסקאות (1) עד (6) בסעיף קטן (א) ותאגיד נשלט בידי רשות מקומית שלא מתקיים לגביה אחד או יותר מהתנאים המפורטים בפסקאות (1) עד (6) בסעיף קטן (א). וכן רשות מקומית שמתקיים בה האמור בסעיף קטן (ג) ותאגיד נשלט בידי רשות מקומית שמתקיים לגביה האמור בסעיף קטן (ג). לא יקבלו, במישרין או בעקיפין, מנותן אשראי, אשראי שאינו מיועד למטרה מהמטרות המפורטות להלן, אלא על פי היתר לפי סעיף 46(ב):

(1) תכנון, הקמה, רכישה, שיפוץ או הרחבה של תשתית מבנה ציבור ושטחים ציבוריים או רכישה והצטיידות של מערכות מחשוב לצורכי גביה, תכנון, פיקוח ובקרה;

(2) כיסוי או צמצום הגירעון המצטבר של הרשות המקומית;

(3) מטרות נוספות שיקבעו שר האוצר ושר הפנים, דרך כלל או לסוגים של רשויות מקומיות או של תאגידיים נשלטים בידי רשויות מקומיות.

(ה) נותן אשראי לא ייתן אשראי לרשות מקומית שמתקיים לגביה תנאי מהתנאים המפורטים בפסקאות (1) עד (6) של סעיף קטן (א) ולא מתקיים בה האמור בסעיף קטן (ג) או לתאגיד נשלט בידי רשות מקומית שמתקיים לגבי הרשות המקומית שהוא נשלט בידיה תנאי מהתנאים המפורטים בפסקאות (1) עד (6) של סעיף קטן (א). ולא מתקיים בה האמור בסעיף קטן (ג). וכן לא ייתן לרשות מקומית או לתאגיד נשלט בידי רשות מקומית אשראי המיועד למטרה שאינה מהמטרות המפורטות בסעיף קטן (ד). אלא אם כן ניתן לרשות המקומית או לתאגיד הנשלט בידי הרשות המקומית, לפי הענין, היתר לפי סעיף 46(ב).”;

(4) בסעיף 46(ג), במקום “של לוויים” יבוא “של לוויים, של רשויות מקומיות או של תאגידיים נשלטים בידי רשויות מקומיות”, ובמקום “ללווה מסוים” יבוא “ללווה מסוים, לרשות מקומית מסוימת או תאגיד מסוים הנשלט בידי רשות מקומית”;

(5) בסעיף 47 –

(א) בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), בכל מקום, במקום “סעיף 45” יבוא “סעיפים 45 או 46”;

(ב) בסעיף קטן (ד), במקום “45” יבוא “45ב”.

פרק ו': תעריפי מים והיטלי הפקה

32. (א) על אף האמור בסעיף 8 לחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), התשס"ג-2003³⁴ (בפרק זה – חוק התכנית להבראת כלכלת ישראל), בתקנה (17) לתקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות), התשמ"ז-1987³⁵ (בפרק זה – תקנות המים), ובכל דין, החל ביום

תעריפי מים לחקלאות המסופקים מאת מקורות

³⁴ ס"ח התשס"ג, עמ' 386 ועמ' 390.

³⁵ ק"ת התשמ"ז, עמ' 1109; התשס"ד, עמ' 945.

כ' בטבת התשס"ה (1 בינואר 2005), התעריפים לכל מ"ק מים לחקלאות המסופקים מאת מקורות והמפורטים להלן, יהיו:

(1) מים לחקלאות	
1.1	מים שפירים
שם מפעל מקורות	תעריף בעד כמות המים המוקצית בכל חודשי השנה בשקלים חדשים למ"ק
1.1.1	עמק הירדן (תחום המועצה האזורית בית שאן) 0.883
1.1.2	בית שאן קידוחים 1.014
1.1.3	בית שאן מעיינות, לרבות מים לבריכות דגים 0.367
1.1.4	שפעה – מילוי מאגרי שפעה 0.475
1.1.5	שפעה 0.402
1.1.6	עמק הירדן 1.060
1.1.8	עמק מזרחי (למעט קולחי חיפה המסופקים לתשלובת הקישון) וכל שאר מפעלי מקורות –
1.207	1. תעריף לכמות א'
1.424	2. תעריף לכמות ב'
1.859	3. תעריף לכמות ג'
1.859	1.1.9 לכל כמות מים שתינתן כדין כתוספת לכמות המים שהוקצתה מחברת מקורות לצרכן לחקלאות בשנת הרישוי
1.5	תעריפים מיוחדים –
לגבי המפורטים להלן, בשל קיום נסיבות מיוחדות, יהיו התעריפים כלהלן:	
0.330	חולתא – למדגה
0.441	מי שקמה
0.586	מעלה גמלא
0.748	גבעת יואב – לבננות

(ב) על אף האמור בפסקת משנה 1.1.8 שבסעיף קטן (א), לענין ההגדרה "תעריף הבסיס" בפסקת משנה 1.6 שבתקנה (1) לתקנות המים, לא יוחלפו תעריפי כמות א', כמות ב' וכמות ג' בהתאם לתעריפים הנקובים בפסקת משנה 1.1.8 שבסעיף קטן (א), ויובאו בחשבון לענין זה התעריפים הנקובים בפסקת משנה 1.1.8 שבתקנה האמורה לפי שיעורם ביום י"ט בטבת התשס"ה (31 בדצמבר 2004).

33. (א) על אף האמור בסעיף 9 לחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל, בתקנה (2) ו-(3) לתקנות המים ובכל דין, החל ביום כ' בטבת התשס"ה (1 בינואר 2005), התעריפים לכל מ"ק מים שפירים לתעשייה ולצריכה ביתית המסופקים מאת מקורות והמפורטים להלן, יהיו:

תעריפי מים לתעשייה ולצריכה ביתית המסופקים מאת מקורות

(2) מים לתעשייה

2.1 מים שפירים

שם מפעל מקורות	בשקלים חדשים למ"ק	(א)
בית שאן – מעיינות	0.913	
בית שאן – קידוחים	1.545	
כל שאר מפעלי מקורות	2.195	(ב)

(3) מים לצריכה ביתית

בכל מפעלי מקורות	2.249
------------------	-------

(ב) על אף האמור בפסקת משנה 2.1(ב) שבסעיף קטן (א), לענין חישוב התעריפים לפי פסקאות משנה 2.2.2 ו-2.2.3 שבתקנה (2) לתקנות המים, לא יוחלף התעריף בהתאם לתעריף הנקוב בפסקת משנה 2.1(ב) שבסעיף קטן (א), ויובא בחשבון לענין זה התעריף הנקוב בפסקת משנה 2.1(ב) שבתקנה האמורה לפי שיעורו ביום י"ט בטבת התשס"ה (31 בדצמבר 2004).

34. על אף האמור בסעיף 10 לחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל, בתקנה 4 לתקנות המים (תעריפים למים ברשויות מקומיות), התשנ"ד-1994³⁶, ובכל דין, החל ביום כ' בטבת התשס"ה (1 בינואר 2005), התעריפים לכל מ"ק מים שפירים המסופקים על ידי רשויות מקומיות והמפורטים להלן, יהיו:

תעריפים למים ברשויות מקומיות

(1) מים לצריכה ביתית

שקלים חדשים למ"ק	שקלים חדשים למ"ק	באילת	1.1 לצורכי בית, לכל יחידת בית
2.785	3.276		1.1.1 בעד 8 מ"ק ראשונים או חלק מהם
3.935	4.576		1.1.2 בעד 7 מ"ק נוספים
5.425	6.366		1.1.3 בעד כל מ"ק נוסף
2.785	3.276		1.2 לגינון נוי

(4) לשירותים ושירותים ציבוריים

2.346	לבתי מלון, לבתי מרחץ ולמקוואות לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
-------	---

³⁶ ק"ת התשנ"ד, עמ' 885; התשנ"ט, עמ' 1144.

באילת	שקלים	שקלים חדשים
	חדשים למ"ק	למ"ק

	4.866	למוסדות חינוך ממלכתיים ופרטיים, למיתקני ביטחון, לבתי עלמין, למוסדות ציבור ומוסדות של הרשות המקומית, לרבות משרדים של מוסדות כאלה, למכבסות, לבריכות שחיה, לבתי חולים, לבניה באתרי הבניה, למלאכה ותעשייה זעירה בלא כמות מוקצבת ברישיון ההפקה, למיתקני תחבורה, למסעדות, בתי קפה, מזנונים, אולמי חתונות, חנויות, עסקים ומשרדים, לכל כמות המים הנצרכת לכל אחד משימושים אלה וכן לכל שימוש אחר שלא פורט בתקנות אלה	4.2
		לגינון ציבור מושקה, הנמצא בחזקת הרשות המקומית או רשות ממלכתית או ציבורית	4.3
	3.276	עד 300 מ"ק לדונם לשנה בכל אזורי הארץ	4.3.1
	6.366	בעד כל כמות מים שנצרכה למטרה זו מעל לאמור לעיל	4.3.2
שמירת תעריפים		35. תעריפים למים המסופקים מאת מקורות או המסופקים על ידי רשויות מקומיות, שלא נקבעה לגביהם הוראה בסעיפים 32 עד 34, יהיה שיעורם לפי השיעור החל ביום י"ט בטבת התשס"ה (31 בדצמבר 2004).	
היטלי הפקה על מים שפירים המופקים מאקוויפר		36. על אף האמור בסעיף 11 לחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל, בתקנה 2 לתקנות המים (היטלי הפקה), התש"ס-2000 ³⁷ , ובכל דין, החל ביום כ' בטבת התשס"ה (1 בינואר 2005) –	
		(1) מפיקי מים שפירים מכל האקוויפרים, לתעשייה ולצריכה ביתית, ישלמו היטל הפקה של 96.24 אגורות למ"ק;	
		(2) מפיקי מים שפירים לחקלאות מאקוויפר החוף, ישלמו היטל הפקה של 83.18 אגורות למ"ק;	
		(3) מפיקי מים שפירים לחקלאות מאקוויפר שאינו אקוויפר החוף, ישלמו היטל הפקה של 79.89 אגורות למ"ק.	
היטלי הפקה על מים עיליים		37. על אף האמור בסעיף 12 לחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל, החל ביום כ' בטבת התשס"ה (1 בינואר 2005) –	
		(1) מפיקי מים שפירים ממקורות מים עיליים לתעשייה ולצריכה ביתית, ישלמו היטל הפקה של 82.49 אגורות למ"ק;	
		(2) מפיקי מים שפירים ממקורות מים עיליים לחקלאות, ישלמו היטל הפקה של 25.19 אגורות למ"ק.	

³⁷ ק"ת התש"ס, עמ' 783; התשס"ד, עמ' 950.

38. (א) התברר במועד כלשהו החל ביום כ' בטבת התשס"ה (1 בינואר 2005), כי שיעור השינוי של הסל הקובע מגיע ל-3.5% או יותר, יעודכנו התעריפים לדמי מים לפי סעיפים 32 עד 35 והיטלי ההפקה לפי סעיפים 36 עד 37, לפי שיעור השינוי כאמור; חלפו שישה חודשים מיום תחילתו של חוק זה או מיום העדכון האחרון לפי סעיף זה, יעודכנו התעריפים והיטלי ההפקה האמורים לפי שיעור השינוי של הסל הקובע, אף אם לא הגיע ל-3.5%, והכל כל עוד התעריפים או ההיטלים האמורים לא שונו לפי סעיפים 112(א) או 116(א), (ב) ו-1(ד) לחוק המים, התשי"ט-1959³⁸ (בפרק זה – חוק המים). לפי הענין.

(ב) בסעיף זה, "שיעור השינוי של הסל הקובע" – כהגדרתו בסעיף 112(א) לחוק המים.

39. בחוק המים, התשי"ט-1959³⁸ – תיקון חוק המים – מס' 21

(1) בסעיף 34, האמור בו יהיה סעיף קטן "א)" ואחריו יבוא:

"(ב) תשלום לפי סעיף זה שעל הצרכן לשלם לספק המים, ובמועד שבו היה עליו לשלמו לא שולם, ישולם בתוספת תשלומי פיגורים; שר התשתיות הלאומיות, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת ולענין תשלום על ידי רשות מקומית – גם לאחר התייעצות עם שר הפנים, יקבעו תעריפים בעבור השקעת היסוד לסידור ההספקה, וכן תשלומי הפיגורים שיחולו על הסכומים כאמור, לרבות לענין התקופה שבשלה הצרכן חייב בתשלומים כאמור";

(2) בסעיף 112 –

(א) בסעיף קטן (ג), אחרי "רשות מקומית" יבוא "או צרכן אחר", במקום "עליה" יבוא "עליהם", המילים "ושר הפנים" – יימחקו, אחרי "ועדת הכלכלה של הכנסת" יבוא "ולענין תשלום על ידי רשות מקומית – גם לאחר התייעצות עם שר הפנים", ובמקום "תהיה הרשות חייבת" יבוא "יהיו הרשות או הצרכן האחר חייבים";

(ב) בסעיף קטן (ד), אחרי "לרשות המקומית" יבוא "או לצרכן האחר".

פרק ז': משק החשמל

40. בחוק משק החשמל, התשנ"ו-1996³⁹ –

תיקון חוק משק החשמל – מס' 3

(1) בסעיף 2 –

(א) בהגדרה "צרכן", אחרי "מי שרוכש חשמל" יבוא "או שירותים מבעל רישיון";

(ב) בהגדרה "תעריפים", המילה "אחר" – תימחק;

(2) בסעיף 3(א), המילים "מאת השר" – יימחקו;

(3) בסעיף 4 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "השר רשאי" יבוא "הרשות רשאית";

³⁸ ס"ח התשי"ט, עמ' 169; התשס"ד, עמ' 318.

³⁹ ס"ח התשנ"ו, עמ' 208; התשס"ג, עמ' 388.

(ב) אחרי סעיף קטן (ב1) יבוא:

"(ב2) רישיון ייכנס לתוקפו לאחר שאושר בידי השר.

(ב3) ראה השר כי הדבר נדרש לשם קידום מטרות החוק ומדיניות הממשלה או מדיניותו בתחום משק החשמל, רשאי הוא, מנימוקים שיירשמו ולאחר ששמע את עמדת הרשות בענין זה ומסר הודעה על כך לממשלה, להורות לרשות לתת רישיון, לשנות תנאי מתנאי הרישיון, להוסיף על תנאי הרישיון או לגרוע מהם, הכל כפי שיורה; הורה השר כאמור, תבצע הרשות את הוראתו בתוך פרק הזמן שקבע בהוראה; חלפו 21 ימים מהמועד שבו מסר השר הודעה לממשלה ולא באה דרישה בכתב מאת חבר הממשלה לדון בהודעה, יראו את הוראת השר לפי סעיף קטן זה כתקפה";

(4) בסעיף 6(ב), (ג) ו-(ה) עד (ח), במקום "השר לא יתן" יבוא "לא יינתן";

(5) בסעיף 8 –

(א) במקום הרישה יבוא "הרשות בבואה להחליט אם לתת רישיון לפי סעיף 4 או לקבוע בו תנאים, וכן השר בבואו לתת אישור לפי סעיפים 11 עד 13, יפעלו בהתאם למדיניות הממשלה או למדיניות השר בתחום משק החשמל, וישקלו בין השאר את אלה:";

(ב) פסקה (1) – תימחק;

(6) בסעיף 9 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "השר רשאי" יבוא "הרשות רשאית", אחרי "וכן" יבוא "רשאית היא באישור השר" ובמקום "אם מצא" יבוא "אם מצאה";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "השר רשאי" יבוא "הרשות, באישור השר, רשאית";

(ג) בסעיף קטן (ג), במקום "השר לא יעשה" יבוא "הרשות לא תעשה", במקום "בסמכויותיו" יבוא "בסמכויותיה" ובמקום "נתן" יבוא "נתנה";

(7) בסעיף 10 –

(א) בכותרת השוליים, במקום "המנהל" יבוא "יושב ראש הרשות";

(ב) בסעיף קטן (א), במקום "המנהל" יבוא "יושב ראש הרשות";

(ג) בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג), במקום "המנהל" יבוא "יושב ראש הרשות";

(8) בסעיף 17(ג1), המילה "אחר" – תימחק;

(9) בסעיף 20(א), במקום "יקבע השר" יבוא "תקבע הרשות";

(10) בסעיף 21, בסופו יבוא "שתפעל בהתאם למטרותיו של חוק זה ובהתאם למדיניות הממשלה, למדיניות השר או למדיניות השרים בהתאם לסמכויותיהם לפי כל דין, בתחום משק החשמל, וכן תפקח על מילוי ההוראות לפי חוק זה ולפי הרישיונות ותמלא את התפקידים שנקבעו לה בחוק זה ושהוטלו עליה לפי כל דין אחר";

(11) בסעיף 30, אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) מתן רישיונות ופיקוח על מילוי תנאים שנקבעו ברישיונות.";

37א. (א) הרשות תגיש לשר, בתחילת כל שנה, תכנית עבודה לאותה שנה, ובסיומה – דיווח על פעילותה באותה שנה; כמו כן תמסור הרשות לשר, לפי דרישתו, בתוך זמן סביר, דיווחים נוספים על פעילותה, וכן נתונים ומידע הנוגעים לפעילותה, בין בכלל ובין בנושא מסוים, הכל כפי שיפורט בדרישה.

"דיווח לשר"

(ב) השר או שר האוצר רשאים לדרוש מהרשות לגבש עמדה בענין מסוים, שיפורט בדרישה; דרשו כאמור, תדון הרשות באותו ענין ותגבש את עמדתה בתוך 60 ימים או בתוך מועד סביר אחר שנקבע בדרישה; לא דנה הרשות באותו ענין בתוך התקופה האמורה, למעט מסיבות שאינן תלויות בה, רשאים השר או שר האוצר, במסגרת סמכותם לפי כל דין, לפעול באותו נושא שלא באמצעות הרשות.

מינוי רשות חדשה

37ב. (א) ראה השר כי הרשות אינה פועלת כראוי בהתאם להוראות חוק זה, יודיע לרשות, בהודעה מנומקת בכתב שישלח ליושב ראש הרשות, כי אם בתוך זמן סביר שיקבע לא תמלא הרשות את המוטל עליה כפי שיפרט בדרישתו, יורה על פיזור; לא מילאה הרשות את שהוטל עליה בתוך המועד שקבע השר בהודעתו, רשאי השר, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור הממשלה, להורות על פיזור הרשות, והוראות סעיף 40 לא יחולו לענין זה.

(ב) בתוך 30 ימים מיום פיזור הרשות לפי סעיף קטן (א), תמונה רשות חדשה לפי הוראות סעיף 22; השר רשאי, בהסכמת שר האוצר, להאריך את התקופה האמורה ב־30 ימים נוספים.

(ג) עד למינוי רשות חדשה כאמור בסעיף קטן (ב), תמשיך הרשות לפעול בהרכבה הקודם."

(13) בסעיף 56, בכל מקום, במקום "המנהל" יבוא "יושב ראש הרשות";

(14) בסעיף 60(ד) ו־37(ד), במקום "השר רשאי" יבוא "הרשות, באישור השר, רשאית".

פרק ח': בריאות

41. (א) בפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981⁴⁰ (בפרק זה – פקודת הרוקחים), אחרי סעיף 47 יבוא:

תיקון פקודת הרוקחים – מס' 11

"הגנה על מידע 47ד. (א) בסעיף זה – סודי שנמסר אגב רישום תכשיר רפואי

תחילה ותחולה

"חלק פעיל" – (Active Moiety) החלק ביון או בפרודה האחראי לפעילות הפיזיולוגית או הפרמקולוגית של סם מרפא, שאינו החלק ביון או בפרודה –

(1) הגורם להם להיות לאסטר או למלח כולל מלח עם קשרי מימן או קשרים קואורדינטיביים;

(2) הגורם ליצירת נגזרות לא קוולנטיות, דוגמת קומפלקס, קלאט או קלטרט;

⁴⁰ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 35, עמ' 694; ס"ח התשס"ב, עמ' 138.

"יחידה כימית חדשה" – (New Chemical Entity) סם מרפא שאינו מכיל חלק פעיל הכלול, בין כשלעצמו ובין יחד עם חלק פעיל אחר, בתכשיר רשום או בתכשיר שהיה רשום בפנקס;

"מדינה מוכרת" – כהגדרתה בתקנות הרוקחים (תכשירים), התשמ"ו-1986⁴¹;

"מידע סודי" – מידע שאינו נחלת הרבים ושאינו ניתן לגילוי כדין בנקל על ידי אחרים, ובלבד שיצירתו היתה כרוכה במאמץ ניכר;

"תכשיר רפואי חדש" – תכשיר רפואי שמתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא נרשם בפנקס, ולשם רישומו הסתמך המנהל על מידע סודי שנמסר לו לשם הוכחת בטיחותו ויעילותו של תכשיר אחר המכיל יחידה כימית חדשה (בסעיף זה – התכשיר הקודם) בידי בעל הרישום בתכשיר הקודם;

(2) הוא מכיל את החלק הפעיל של היחידה הכימית החדשה שבתכשיר הקודם.

(ב) המנהל לא ייתן היתר לשיווק בישראל של תכשיר רפואי חדש ששיווקו כאמור טעון היתר לפי הוראות תקנה 14 לתקנות הרוקחים (תכשירים), התשמ"ו-1986, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

(1) מגיש הבקשה לרישום התכשיר הרפואי החדש קיבל את הסכמת בעל הרישום של התכשיר הקודם לשימוש במידע הסודי;

(2) חלפו חמש שנים לפחות, מהיום שבו נרשם התכשיר הקודם לראשונה בפנקס או חמש שנים ושישה חודשים מהיום שבו נרשם לראשונה במדינה מוכרת תכשיר המכיל את היחידה הכימית החדשה שבתכשיר הקודם, לפי המוקדם מביניהם;

(3) מגיש הבקשה לרישום התכשיר הרפואי החדש מסר נתונים מלאים, להנחת דעתו של המנהל, לצורך הוכחת בטיחותו, יעילותו ואיכותו של התכשיר הרפואי החדש;

(4) קיים צורך לשימוש בתכשיר הרפואי החדש בשל אחד מאלה:

(א) קיומו של תנאי מהתנאים האמורים בסעיף 20(1) לפקודת בריאות העם⁴²;

(ב) קיומו של איום לסכנה חמורה וממשית לבריאות הציבור, שעליו הכריזו השר בהודעה ברשומות;

(ג) הוראות סעיף זה לא יחולו אם בוטל רישומו של תכשיר קודם מטעמים שאינם קשורים לבריאות הציבור, בתוך התקופה הנקובה בסעיף קטן 2(ב);

(ד) הוראות סעיף זה אינן באות לגרוע מסמכותו של המנהל לרשום את התכשיר הרפואי החדש בפנקס, או מסמכותו לתת אישור לייבוא נוסף לפי סעיף 47ג;

⁴¹ ק"ת התשמ"ו, עמ' 906.

⁴² ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' (ע) 19, (א) 239.

(ה) לא ייזקק בית משפט לתביעה, תהא עילתה אשר תהא, אם העילה לתביעה נובעת מהסתמכות על מידע סודי שנמסר במסגרת בקשה לרישום תכשיר קודם, אלא אם כן עילת התביעה היא בשל מעשה או מחדל בניגוד להוראות סעיף זה.

(ב) תחילתו של סעיף 47 לפקודת הרוקחים, כנוסחו בסעיף קטן (א), ביום כ"ד בסיון התשס"ה (1 ביולי 2005) (בסעיף זה – יום התחילה), והוא יחול לגבי תכשיר רפואי חדש שלשם רישומו בפנקס הסתמך המנהל על מידע סודי שנמסר לו בנוגע לתכשיר קודם, ובלבד שהתכשיר הקודם לא היה רשום בפנקס או במדינה מוכרת לפני יום התחילה.

42. בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד–1994⁴⁵, בסעיף 14, במקום סעיף קטן (ז) יבוא:

"(ז) על אף האמור בסעיפים קטנים (ב) עד (ו), לא ישולמו דמי ביטוח בריאות בעד מבוטח שטרם מלאו לו 18 שנים, בעד עקרת בית ובעד תלמיד או מתגייס שחל לגביו פטור מדמי ביטוח לאומי לפי הוראות סעיף 351(יא)(א2) או (ב2) לחוק הביטוח הלאומי."

43. בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת הכספים 2002), התשס"ב–2002⁴⁴ –

(1) בסעיף 10 –

(א) אחרי ההגדרה "צריכה של שירותים פסיכיאטריים של קופת חולים בבית חולים" יבוא:

"צריכה" או "רכישה" של שירותי בריאות בידי קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי – לרבות צריכה או רכישה של שירותים כאמור בידי קופת חולים בבית חולים שהוא תאגיד שבבעלות הקופה, ולמעט צריכה או רכישה כאמור בבית חולים הפועל במסגרת אותה הקופה";

(ב) במקום ההגדרה "תוספת ריאלית" יבוא:

"תוספת ריאלית" – תוספת מעבר לשיעור העדכון של מחירי שירותי הבריאות לפי חוק הפיקוח, ואם נקבעו לפי החוק האמור שיעורי עדכון שונים למחירים של שירותי בריאות שונים – תוספת מעבר לשיעור שיפרסמו ברשומות שר הבריאות ושר האוצר שהוא ממוצע משוקלל של שיעור העדכון של מחירי שירותי הבריאות לפי חוק הפיקוח בהתאם למשקלם של השירותים השונים בכלל שירותי הבריאות";

(ג) בהגדרה "תוספת לתקרת צריכה לבית חולים ציבורי כללי", במקום "35(2)" יבוא "13(2)" ובמקום "1(1)35" יבוא "1(1)13";

(ד) בהגדרה "תקרת צריכה בסיסית פרטנית במחיר מלא", במקום "2002" ו"2003" יבוא "2002 עד 2006";

(ה) במקום ההגדרה "תקרת צריכה כוללת במחיר מלא" יבוא:

"תקרת צריכה כוללת במחיר מלא" – תקרת הצריכה הבסיסית הכוללת במחיר מלא בשנה הקודמת, בתוספת ריאלית בשיעור של –

(1) בשנים 2002 עד 2004 – 1.25%, ובשנת 2002 בהפחתת הצריכה הכוללת של שירותים פסיכיאטריים;

תיקון חוק
ביטוח בריאות
ממלכתי –
מס' 30

תיקון חוק
ההסדרים במשק
המדינה (תיקוני
חקיקה להשגת
יעדי התקציב
והמדיניות
הכלכלית לשנת
הכספים 2002) –
מס' 5

⁴⁵ ס"ח התשנ"ד, עמ' 156; התשס"ה, עמ' 190.
⁴⁴ ס"ח התשס"ב, עמ' 146; התשס"ד, עמ' 98.

(2) בשנת 2005 – 1.3% ובהפחתה, שיקבעו השרים בצו, בשיעור הירידה במחירי האשפוז שבאחריות קופות החולים, שנקבעה כנגד העלייה במחירי מענק האשפוז ליולדת ותוספת הפג לפי סעיפים 2(10) ו-3(ח) לחוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2005 (תיקוני חקיקה), התשס"ה-2005⁴⁵;

(3) בשנים 2006 ו-2007 – 0.8%;

(1) במקום ההגדרה "תקרת צריכה פרטנית במחיר מלא" יבוא:

"תקרת צריכה פרטנית במחיר מלא" – הסכום המרבי השנתי לתשלום במחיר מלא שעל קופת החולים לשלם לבית חולים ציבורי כללי, אשר תהיה לכל קופת חולים בכל בית חולים ציבורי כללי כמפורט להלן:

(1) בשנת 2002 – כקבוע בסעיף 11;

(2) בשנים 2003 ו-2004 – תקרת הצריכה הבסיסית הפרטנית לקופת החולים בכל בית חולים ציבורי כללי, בתוספת בשיעור הקבוע בסעיף 12 או בתוספת בשיעור אחר שייקבע בצו לפי סעיף 13;

(3) בשנת 2005 – כקבוע בסעיף 12א;

(4) בשנים 2006 ו-2007 – תקרת הצריכה הבסיסית הפרטנית לקופת החולים בכל בית חולים ציבורי כללי, בתוספת בשיעור הקבוע בסעיף 12 או בתוספת בשיעור אחר שייקבע בצו לפי סעיף 13;

(2) בסעיף 12, במקום "35" יבוא "13";

(3) אחרי סעיף 12 יבוא:

12א. (א) תקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא בשנת 2005 לכל קופת חולים בכל בית חולים ציבורי כללי תהיה ממוצע הביצוע במחיר קבוע של אותה קופה באותו בית חולים בשנים 2002 עד 2004, כשהוא מוכפל ביחס שבין תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא לשנת 2005, לבין ממוצע הסך הכולל של הביצוע במחיר קבוע של כל קופות החולים בכל בתי החולים הציבוריים הכלליים בשנים 2002 עד 2004, או בהתאם לצו כאמור בסעיף קטן (ב).

"תקרות צריכה פרטניות בשנת 2005

(ב) שר הבריאות ושר האוצר רשאים לקבוע עד ליום כ"ג בניסן התשס"ה (2 במאי 2005) לשנת 2005 –

(1) שיעור התוספת לתקרת צריכה לבית חולים ציבורי כללי מתוך סך השינוי בתקרת הצריכה הכוללת לשנת 2005 לעומת תקרת הצריכה הכוללת לשנת 2004, ושיעור זה יחול לגבי כל קופה בהתאם ליחס שבין תקרת הצריכה במחיר מלא של קופת החולים באותו בית חולים, לפני העדכון לפי סעיף קטן זה, לבין סך תקרות הצריכה במחיר מלא של

⁴⁵ ס"ח התשס"ה, עמ' 346.

כל קופות החולים באותו בית חולים לפני העדכון כאמור; בקביעת השיעור האמור ישקלו השרים את מיטות האשפוז שאושרו ואת השירותים שאושרו לבית החולים ואת עיתוי הפעלתם;

(2) שיעור התאמה של תקרת צריכה לבית חולים ציבורי כללי, ושיעור זה יחול לגבי כל קופה בהתאם ליחס שבין תקרת הצריכה במחיר מלא של קופת החולים באותו בית חולים, לפני העדכון לפי סעיף קטן זה, לבין סך תקרות הצריכה במחיר מלא של כל קופות החולים באותו בית חולים לפני העדכון כאמור; בקביעת השיעור האמור ישקלו השרים את השינויים היחסיים במחירי שירותי הבריאות, בהתאם לתמהיל שירותי הבריאות בכל בית חולים; ובלבד שסך כל הצריכה השנתית במחיר מלא של כל קופות החולים בכלל בתי החולים הציבוריים הכלליים לא יעלה על תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא לשנת 2005.

(ג) שר הבריאות ושר האוצר יפרסמו ברשומות עד יום כ"ג בניסן התשס"ה (2 במאי 2005) הודעה על תקרת הצריכה הפרטנית של כל קופת חולים בכל בית חולים ציבורי כללי שנקבעה לפי הוראות סעיף זה.

12. תקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא בכל אחת מהשנים 2006 ו-2007 תהיה תקרת הצריכה הבסיסית הפרטנית במחיר מלא לכל קופת חולים בכל אחד מבתי החולים הציבוריים הכלליים בשנה הקודמת, בתוספת ריאלית בשיעור של 0.8% או בשיעור אחר שקבעו שר הבריאות ושר האוצר לאותה קופה ביחס לכל בתי החולים או ביחס לבית החולים שנקבעה לו תוספת לתקרת צריכה לבית חולים ציבורי כללי, הכל בצו לפי סעיף 13.;

תקרות צריכה
פרטניות בשנים
2006 ו-2007

(4) בסעיף 13 –

(א) ברישה, במקום "2003 ו-2004" יבוא "2003, 2004, 2006 ו-2007";

(ב) בפסקה (1), אחרי "ישקלו השרים" יבוא "לענין צו לגבי השנים 2003 ו-2004" ובסופה יבוא "ולענין צו לגבי השנים 2006 ו-2007 – את השינויים ואפיוני הצריכה כאמור בשנים קודמות המאוחרות לשנת 2004";

(ג) בפסקה (2), אחרי "1.25%" יבוא "לגבי השנים 2003 ו-2004, ובהתאם ליחס שבין שיעור התוספת לקופה לבין השיעור של 0.8% לגבי השנים 2006 ו-2007", אחרי "המיטות הנוספות שאושרו" יבוא "ושירותי בריאות אחרים שאושרו" ובמקום "הפעלתן" יבוא "הפעלתם, וכן את תמהיל שירותי הבריאות בבית החולים בהתחשב בשינויים היחסיים במחירי שירותי הבריאות";

(5) בסעיף 14, האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

(ב) קופת חולים תשלם בעבור שירותים שרכשה בבית חולים ציבורי כללי בכל אחת מהשנים 2005 עד 2007 –

- (1) עד לתקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא – לא יותר ממחירי שירותי הבריאות;
- (2) מעבר לתקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא ועד לביצוע במחיר קבוע בשיעור של התקרה הפרטנית במחיר מלא בתוספת 13% – לא יותר מ-30% ממחירי שירותי הבריאות;
- (3) מעבר לביצוע במחיר קבוע בשיעור של תקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא בתוספת 13% – לא יותר ממחצית מחירי שירותי הבריאות.;
- (6) בסעיף 15, במקום "2)36" יבוא "14(א) או (2) או (3). לפי הענין";
- (7) בסעיף 16, בסופו יבוא:
- "(ד) שר הבריאות ושר האוצר רשאים לקבוע בצו הוראות לענין מדידת הצריכה בפועל של קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי שבו אושר הסכם בין הקופה לבית החולים לפי סעיף זה, ובכלל זה רשאים הם לקבוע כי יראו את הצריכה כאילו נעשתה במחירים הנמוכים ממחירי שירותי הבריאות.;"
- (8) בסעיף 17(ב), במקום "י"ט בטבת התשס"ה (31 בדצמבר 2004) יבוא "כ"ב בטבת התשס"ח (31 בדצמבר 2007)".

פרק ט': תקשורת

44. בחוק הרשות השניה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990⁴⁶ –

(1) בסעיף 1 –

- (א) בהגדרה "בעל זכיון", אחרי "מי שקיבל" יבוא "לפי חוק זה", אחרי "לשידורים" יבוא "או רישיון לשידורי רדיו", ובסיפה המילים "לפי חוק זה" – יימחקו;
- (ב) אחרי ההגדרה "השר" יבוא:
- "זכיון לשידורי רדיו" – זכיון שניתן לפי חוק זה לקיום שידורי רדיו בשיטה האנלוגית;
- "זכיון להפעלת תחנת שידור" – זכיון שניתן לפי חוק זה להקמה, לקיום ולהפעלה של תחנת שידור, לצורך הפצת שידורי רדיו של בעל רישיון לשידורי רדיו.;"
- (ג) אחרי ההגדרה "קרוב" יבוא:
- "רישיון לשידורי רדיו" – רישיון שניתן לפי חוק זה לקיום שידורי רדיו בשיטה הספרתית;
- "רישיון להפעלת תחנת הזנה לוויינית" – רישיון שניתן לפי סעיף 4 לחוק התקשורת להקמה, לקיום ולהפעלה של תחנת הזנה לוויינית.;"
- (ד) בהגדרה "שידורי רדיו", בסופה יבוא "לרבות באמצעות לוויין";
- (ה) אחרי ההגדרה "שליטה" יבוא:
- "תחנת הזנה לוויינית" – מיתקן או התקן המשמש או המיועד לשמש לשם הזנה ללוויין של שידורי בעל רישיון לשידורי רדיו, למעט אולפן.;"

⁴⁶ ס"ח התש"ן, עמ' 58; התשס"ה, עמ' 98.

- (1) בהגדרה "תחנת שידור", אחרי "ולמעט" יבוא "תחנת הזנה לוויינית או";
- (2) בכותרת פרק ג', במקום "זכיון לשידורים" יבוא "זכיון ורישיון לשידורים";
- (3) בכותרת סימן א' לפרק ג', אחרי "הזכיון" יבוא "לשידורים והרישיון לשידורי רדיו";
- (4) בסעיף 32 –
- (א) בסעיף קטן (א), במקום "מאת המועצה" יבוא "או רישיון, בהתאם להוראות חוק זה";
- (ב) בסעיף קטן (ב), אחרי "בעל זכיון" יבוא "וכן בעל זכיון להפעלת תחנת שידור", בכל מקום, במקום "חייב" יבוא "חייבים", ובמקום "ואינם" יבוא "ואינם";
- (5) בסעיף 33 –
- (א) במקום כותרת השוליים יבוא "זכיון לשידורים ורישיון לשידורי רדיו ותנאיהם";
- (ב) בסעיף קטן (א), בסופו יבוא "ורישיונות לשידורי רדיו, לפי הוראות חוק זה";
- (ג) בסעיף קטן (ב) –
- (1) ברישה, אחרי "בזכיונות" יבוא "לשידורים או ברישיונות לשידורי רדיו" ואחרי "הזכיונות" יבוא "או הרישיונות כאמור";
- (2) בפסקה (3), אחרי "תנאי הזכיון" יבוא "או הרישיון";
- (ד) בסעיף קטן (ד), אחרי "הזכיון" יבוא "לשידורים או הרישיון לשידורי רדיו" ואחרי "בזכיונו" יבוא "או ברישיונו, לפי הענין";
- (6) בסעיף 34 –
- (א) במקום כותרת השוליים, יבוא "תקופת תוקפם של זכיון לשידורים ורישיון לשידורי רדיו";
- (ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
- "(א1) תקופת תוקפו של רישיון לשידורי רדיו תיקבע בכללים לפי סעיף 72ב.;"
- (7) בסעיף 36 –
- (א) בכותרת השוליים, אחרי "בזכיון" יבוא "לשידורים וברישיון לשידורי רדיו";
- (ב) בסעיף קטן (א), במקום "זכיון אינו ניתן" יבוא "זכיון לשידורים ורישיון לשידורי רדיו אינם ניתנים";
- (ג) בסעיף קטן (ב)(3), לפני "לא יעביר" יבוא "בכפוף להוראות סעיף קטן (ו) וסעיפים 72א(ג) או 72ג(ג)", ובסופו, במקום "56 או 72א" יבוא "56, 72א או 72ג";
- (ד) בסעיף קטן (ה), אחרי "סעיף קטן (ו)" יבוא "וסעיפים 72א(ג) או 72ג(ג)", ובסופו, במקום "56 או 72א" יבוא "56, 72א או 72ג";

(ה) בסעיף קטן (ו), המילים "למעט ההגבלות שבסעיף 41(ג2)(ב)" – יימחקו;

(8) בסעיף 37 –

(א) בכותרת השוליים, אחרי "זכיון" יבוא "לשידורים או רישיון לשידורי רדיו";

(ב) בסעיף קטן (א) –

(1) ברישה, במקום "לבטל זכיון, להגבילו או לצמצמו" יבוא "לבטל, להגבילו או לצמצמו זכיון לשידורים או רישיון לשידורי רדיו";

(2) בפסקה (1), במקום הסיפה החל במילים "ביטול הזכיון" יבוא "ביטול, הגבלה או צמצום של הזכיון או הרישיון לשידורי רדיו, לפי הענין";

(3) בפסקה (4), אחרי "שבזכיון" יבוא "או שברישיון, לפי הענין";

(4) בפסקה (7), אחרי "זכיונו" יבוא "או רישיונו, לפי הענין";

(ג) בסעיף קטן (ב) –

(1) ברישה, אחרי "הזכיון" יבוא "לשידורים או הרישיון לשידורי רדיו";

(2) בפסקה (1), אחרי "בזכיון" יבוא "או ברישיון, לפי הענין";

(ד) בסעיף קטן (ג), אחרי "הזכיון" יבוא "או את תוקף הרישיון, לפי הענין";

(ה) בסעיף קטן (ד), במקום "ביטולו של הזכיון, הגבלתו או צמצומו" יבוא "ביטול, הגבלה או צמצום של הזכיון או הרישיון, לפי הענין";

(9) בסעיף 40(א), במקום "לשידורי טלוויזיה ושידורי רדיו" יבוא "לענין מכרזים לשידורים שתפרסם הרשות לפי הוראות חוק זה";

(10) בסעיף 53, אחרי "כאמור בסעיף 51" יבוא "למעט תשלומים בעד הפעלתן, תפעולן ותחזוקתן של תחנות השידור וכן למעט כל תשלום שוטף אחר בשל תחנות השידור";

(11) בפרק ה', בכותרת סימן א', במקום "תחנות וזכיונות" יבוא "תחנות, זכיונות ורישיונות";

(12) בסעיף 72 –

(א) במקום כותרת השוליים יבוא "רישוי שידורי רדיו";

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) המועצה תעניק רישיונות לשידורי רדיו בכיסוי ארצי, בהתאם לכללים שתקבע לפי סעיף 72, ובכפוף לאישור השר לענין אפשרות הקצאת התדרים לפי הוראות פקודת הטלגרף האלחוטי וכמות התדרים שניתן להקצות לשידורים כאמור.

(א2) שידורי בעל רישיון לשידורי רדיו יופצו באמצעות תחנת שידור של בעל זכיון להפעלת תחנת שידור או באמצעות תחנת הזנה לוויינית של בעל רישיון להפעלת תחנת הזנה לוויינית.

(3א) השר יורה, לאחר התייעצות עם המועצה ולא יאוחר מיום כ"ט בחשון התשס"ו (1 בדצמבר 2005), אם רישיונות לשידורי רדיו המופצים באמצעות בעל זכיון להפעלת תחנת שידור, יינתנו על ידי המועצה בדרך של מכרז או בלא מכרז; הוראה כאמור תינתן בהתחשב, בין השאר, באמון בדבר מספר הבקשות שיוגשו למתן רישיונות כאמור, ביחס למספר התדרים שיוקצו לצורך זה, ובשיקולים של קידום התחרות ושל טובת הציבור; רישיונות לשידורי רדיו המופצים באמצעות תחנת הזנה לוויינית של בעל רישיון להפעלת תחנת הזנה לוויינית, יינתנו בלא מכרז";

(ג) בסעיף קטן (ד), במקום הרישה עד המילים "לשידורי רדיו אזוריים" יבוא "במתן הזכויות והרישיונות לפי סעיף זה, תפעל המועצה במגמה לקיים תחנות רדיו";

(ד) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ה) במתן זכויות ורישיונות וקביעת תנאיהם לפי סעיף זה, וכן בקביעת כללים לפי סעיף 72ב, תפעל המועצה לשם קידום התחרות, ובהתחשב, בין השאר, בכל אלה:

(1) אפשרות הקצאת התדרים וכמותם;

(2) תנאי התפשטות הגלים;

(3) שיקולים כלכליים;

(4) מגוון סוגי השידורים ואפיונם, לרבות אפיונים יחודיים כגון תרבות, שפה או מורשת;

(5) התאמתו של מבקש הזכיון או הרישיון לשרר שידורי רדיו;

(6) שיקולים שבטובת הציבור.";

(13) בסעיף 72א –

(א) בכותרת השוליים, אחרי "זכויות" יבוא "ועל רישיונות";

(ב) האמור בו יהיה סעיף קטן "א)", ואחריו יבוא:

"ב) לא יינתן רישיון נוסף לשידורי רדיו –

(1) אם כתוצאה מנתינתו יחזיק תאגיד, או מי שמחזיק באמצעי שליטה בו בשיעור כלשהו, או תאגיד שלוב אחד או יותר של מי מהם, ביותר מחמישית ממספר הרישיונות שניתנו לשידורי רדיו המופצים באמצעות תחנת שידור או שהתפרסם מכרז לגביהם באותה עת, או באמצעי שליטה בתאגיד אחד או יותר המחזיק במספר רישיונות כאמור, והכל בין במישרין ובין בעקיפין;

(2) אם כתוצאה מנתינתו יחזיק תאגיד, או מי שמחזיק באמצעי שליטה בו בשיעור כלשהו, או תאגיד שלוב אחד או יותר של מי מהם, ביותר מחמישית ממספר הרישיונות לשידורי רדיו המופצים באמצעות תחנת הזנה לוויינית, או באמצעי שליטה בתאגיד אחד או יותר המחזיק במספר רישיונות כאמור, והכל בין במישרין ובין בעקיפין;

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי השר, לאחר התייעצות עם המועצה ובאישור הוועדה, לשנות את התנאים וההגבלות הקבועים בסעיף הקטן האמור ולקבוע תנאים או הגבלות אחרים או נוספים לענין מתן רישיון נוסף לשידורי רדיו.”;

(14) אחרי סעיף 72א יבוא:

72ב. (א) המועצה תקבע כללים למתן רישיון לשידורי רדיו, בין אם הורה השר לפי הוראות סעיף 72(א3) על מתן רישיונות לשידורי רדיו כאמור באותו סעיף בדרך של מכרז ובין אם הורה על מתן רישיונות כאמור בלא מכרז, ובין השאר כללים בענינים אלה:

”כללים לענין מתן רישיון לשידורי רדיו

(1) התנאים למתן הרישיון, לרבות דרכי הגשת בקשה למתן רישיון והטיפול בה, מידע שעל מבקש הרישיון לגלות ומסמכים שעליו להמציא;

(2) הידע והניסיון המקצועיים והיכולת הכספית הנדרשים ממבקש הרישיון לצורך קבלת הרישיון;

(3) תקופת תוקפו של הרישיון, לרבות אפשרות הארכת תקופת תוקפו בתקופה נוספת, אחת או יותר;

(4) השידורים שיינתנו בידי בעל הרישיון.

(ב) כללים לפי סעיף זה ייקבעו לא יאוחר מיום ל' בכסלו התשס"ו (31 בדצמבר 2005).

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכות המועצה לפי סעיף 33(ב).

72ג. (א) התנאים וההגבלות הקבועים בפסקאות (1) עד (4) של סעיף 41(א) ובפסקאות (4) ו-5 של סעיף 41(ג), יחולו, בשינויים המחויבים, על מבקש רישיון לשידורי רדיו, והסמכויות הנתונות למועצה כוועדת מכרזים לפי סעיפים 42 עד 45 והחובות המוטלות עליה לפי הסעיפים האמורים, יהיו נתונות לה לענין מבקש כאמור, בין אם מתן הרישיון לשידורי רדיו יהיה בדרך של מכרז ובין שלא בדרך של מכרז.

תנאים והגבלות לענין מתן רישיון לשידורי רדיו

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), לא יינתן רישיון לשידורי רדיו למי שמתקיים בו אחד מאלה:

(1) הוא גוף המשדר לפי דין שידורים לציבור או לחלק ממנו, או שהוא תאגיד שגוף כאמור הוא בעל ענין בו או שהוא בעל ענין בגוף כאמור, או שהוא עיתון; הוראות פסקה זו לא יחולו על תאגיד שבעל זכיון לשידורי טלוויזיה לפי חוק זה או בעל רישיון לשידורים לפי חוק התקשורת הם בעלי ענין בו, או שהוא בעל ענין במי מהם; לענין פסקה זו, לא יראו בעל זכיון לשידורי רדיו או בעל רישיון לשידורי רדיו לפי חוק זה, או בעל רישיון מיוחד לשידורי כבלים לפי חוק התקשורת, כגוף המשדר לפי דין שידורים לציבור;

(2) הוא תאגיד שהוא בעל שליטה בבעל זכיון לשידורי טלוויזיה לפי חוק זה או בעל שליטה בבעל רישיון לשידורים לפי חוק התקשורת, למעט רישיון מיוחד לשידורי כבלים, וגם בעל שליטה בבעל רישיון לשידורי רדיו;

(3) הוא תאגיד שאדם המחזיק בו בשיעור של עשרים וארבעה אחוזים או יותר מסוג כלשהו של אמצעי שליטה, או שולט בו, הוא גם בעל שליטה בבעל זכיון לשידורי טלוויזיה לפי חוק זה, או בעל שליטה בבעל רישיון לשידורים לפי חוק התקשורת, למעט בעל רישיון מיוחד לשידורי כבלים, וגם בעל שליטה בבעל רישיון לשידורי רדיו;

(4) הוא תאגיד שמי שמחזיק בו בשיעור של עשרים וארבעה אחוזים או יותר מסוג כלשהו של אמצעי שליטה, או שולט בו, הוא גם בעל זכיון לשידורי טלוויזיה לפי חוק זה, או בעל רישיון לשידורים לפי חוק התקשורת, למעט בעל רישיון מיוחד לשידורי כבלים, וגם בעל שליטה בבעל רישיון לשידורי רדיו;

(5) הוא תאגיד שאדם המחזיק בו בשיעור של עשרים וארבעה אחוזים או יותר מסוג כלשהו של אמצעי שליטה, או שולט בו, הוא גם בעל רישיון לשידורי רדיו וגם בעל שליטה בבעל זכיון לשידורי טלוויזיה לפי חוק זה, או בעל שליטה בבעל רישיון לשידורים לפי חוק התקשורת, למעט בעל רישיון מיוחד לשידורי כבלים;

(6) הוא תאגיד שהוא עיתון, או שהוא בעל שליטה בעיתון או תאגיד שאדם המחזיק בו, באמצעי שליטה מסוג מסוים בשיעור העולה על 49% או שולט בו, הוא גם בעל שליטה בעיתון או בתאגיד שלוב של עיתון.

(ג) על אף הוראות סעיף זה, רשאי השר, לאחר התייעצות עם המועצה ובאישור הוועדה, לשנות את התנאים וההגבלות הקבועים בסעיף קטן (ב) ובסעיף 41(ג) ו-5. ולקבוע תנאים או הגבלות אחרים או נוספים שיחולו לגבי מבקש רישיון לשידורי רדיו.

(ד) בסעיף זה, "עיתון" – כהגדרתו בסעיף 46(ג) לחוק התקשורת.

(ה) על אף הוראות סעיף קטן (ב)6, מי שהיה בעל אמצעי שליטה בתאגיד שהוא בעל זכיון לשידורי רדיו ביום כ' בטבת התשס"ה 1) בינואר 2005, ואותו תאגיד מבקש רישיון לשידורי רדיו, יהיה רשאי להחזיק באמצעי שליטה באותו תאגיד לשם קבלת רישיון לשידורי רדיו על ידי אותו תאגיד, וזאת כל עוד אותו התאגיד שהוא בעל הזכיון ממשיך לקיים את שידוריו מכוח זכיון לשידורי רדיו.

72.ד. (א) (1) זכיון להפעלת תחנת שידור יינתן על פי מכרז, שתפרסם ועדת מכרזים שימנה השר (בסעיף זה – ועדת המכרזים), ואלה חבריה:

זכיון להפעלת תחנת שידור

(א) שלושה עובדי משרד התקשורת, שימנה השר;

(ב) שלושה עובדי משרד האוצר, שימנה שר האוצר.

(2) עובד הרשות שמינה המנהל יוזמן לשיבות ועדת המכרזים.

(ב) ועדת המכרזים תורה על תנאי המכרז לפי סעיף זה, ובין השאר על תנאים בעיניים אלה:

(1) אופן בחירת הזוכה במכרז;

(2) מספר הזוכים במכרז;

(3) הזכות להשתתף במכרז, וכן מגבלות וסייגים לענין הזכות כאמור;

(4) תנאי הכשירות הנדרשים לצורך השתתפות במכרז;

(5) תקופת תוקפו של הזכיון, לרבות אפשרות הארכת תקופת תוקפו בתקופה נוספת, אחת או יותר;

(6) תנאים והגבלות בדבר החזקה, העברה או רכישה של אמצעי שליטה במבקש הזכיון;

(7) הבעלות בתחנת השידור שלהפעלתה מתבקש הזכיון, במהלך תקופת הזכיון ולאחריה;

(8) הידע והניסיון המקצועיים הנדרשים ממבקש הזכיון, לרבות הטכנולוגיה שתשמש לצורך הפעלת תחנת השידור ודרכי הקליטה והגישה לשידורים המופצים באמצעות תחנת השידור;

(9) ערבויות שעל בעל הזכיון להפעלת תחנת שידור להמציא לשם קבלת הזכיון ולהבטחת מילוי תנאי הזכיון, והדרכים למימושו.

(ג) מכרז לפי סעיף זה יפורסם לא יאוחר מיום כ"ט בחשון התשס"ו (1 בדצמבר 2005).

(ד) השר יעניק זכיון להפעלת תחנת שידור למי שוועדת המכרזים בחרה בו, ויקבע את תנאי הזכיון בהתאם לתנאי המכרז; השר רשאי, במהלך תקופת הזכיון, לשנות תנאים בזכיון, להוסיף עליהם או לגרוע מהם.

(ה) הוראות סעיפים 33(ד), 36(א), 37, 41(א)2, 42 עד 44 ו-109 יחולו לענין זכיון להפעלת תחנת שידור או לענין בעל זכיון כאמור, בשינויים המחויבים לפי הענין, ובשינוי זה: בסעיף 37, בכל מקום, במקום "המועצה" יבוא "השר".

72. לא יתקין, לא יפעיל ולא יקיים אדם תחנת הזנה לוויינית, אלא אם כן קיבל רישיון לכך מאת השר לפי הוראות סעיף 4 לחוק התקשורת, ובהתאם לתנאי הרישיון.

רישיון להפעלת תחנת הזנה לוויינית

172. (א) בעל זכיון להפעלת תחנת שידור יפיץ, אם הורה לו השר לעשות כן ובהתאם להוראות השר, שידורי רדיו של גופים המשדרים לפי דין והמפורטים בפסקאות (1) עד (3), שביקשו זאת, באמצעות אפיקים מאפיקי תחנת השידור כמפורט באותן פסקאות, וזאת באופן מלא, בזמן אמיתי ובלא כל קטיעה או עריכה:

(1) רשות השידור, כמשמעותה בחוק רשות השידור – עד 4 אפיקים;

(2) גלי צה"ל – שידורי רדיו של צבא הגנה לישראל – עד 2 אפיקים;

(3) מי שהיה בעל זכיון לשידורי רדיו אזוריים ביום כ' בטבת התשס"ה (1 בינואר 2005) – אפיק אחד, ובלבד שמתקיימים לגבי בעל הזכיון כאמור שניים אלה:

(א) הוא עומד בכל תנאי זכיונו;

(ב) הוא בעל רישיון לשידורי רדיו.

(ב) בעד הפצת שידורי רדיו כאמור בסעיף קטן (א) רשאי בעל זכיון להפעלת תחנת שידור, לדרוש מכל אחד מהגופים המשדרים האמורים באותו סעיף קטן תשלום סביר, ובאין הסכמה ביניהם לענין גובה התשלום – תשלום בסכום שיוורה השר, לאחר התייעצות עם המועצה, לפי התשלום המשולם על ידי בעלי רישיונות אחרים לשידורי רדיו, ובהעדר תשלום כאמור – תשלום בסכום שיוורה השר כאמור על פי עלות השימוש לפי שיטת חישוב כפי שיוורה, בתוספת רווח סביר.

172. (א) העניקה המועצה רישיון לשידורי רדיו, יפיץ בעל זכיון להפעלת תחנת שידור את שידוריו של בעל הרישיון כאמור, באמצעות תחנת השידור שלו; העניק השר מספר זכיונות להפעלת תחנת שידור, יורה השר בדבר בעל הזכיון להפעלת תחנת שידור אשר יפיץ את שידורי הרדיו של כל בעל רישיון לשידורי רדיו.

(ב) בעד הפצת שידורי רדיו כאמור בסעיף קטן (א), ישלם בעל הרישיון לשידורי רדיו לבעל הזכיון להפעלת תחנת שידור, תשלום כמפורט להלן:

(1) נקבע בתנאי המכרז לבחירת בעל הזכיון כאמור לפי הוראות סעיף 172(ב), סכום לתשלום בעד הפצת שידורי הרדיו באמצעותו – תשלום בסכום שנקבע כאמור;

(2) לא נקבע תשלום כאמור בפסקה (1), רשאי בעל הזכיון להפעלת תחנת שידור לדרוש מבעל רישיון לשידורי רדיו תשלום סביר, ובאין הסכמה ביניהם לענין גובה התשלום – תשלום בסכום שיוורה השר, לאחר התייעצות עם המועצה, על פי עלות השימוש לפי שיטת חישוב כפי שיוורה, בתוספת רווח סביר.

173. על אף הוראות סעיף 172, רשאי השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להורות כי הרשות תתכנן ותקים בעצמה או באמצעות אחר, תחנת שידור להפצת שידורי רדיו של בעל רישיון לשידורי רדיו ותפעיל אותה במשך תקופה שיקבע.

72ט. בלי לגרוע מהוראות חוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-
משותפים
של בעלי זכויות
לשידורי רדיו
אזוריים

1988⁴⁷ (בפרק זה – חוק ההגבלים העסקיים). רשאים בעלי זכיון
לשידורי רדיו אזוריים להפיק ולשרד שידורים משותפים, בהתאם
לכללים שתקבע המועצה לענין זה, לרבות לענין זמן השידורים
כאמור.

72ז. בלי לגרוע מהוראות חוק ההגבלים העסקיים ומהוראות
חוק זה למעט הוראות סעיף 72א(א)(4), בהסכמת השר ובאישור
המועצה –

איחוד בעלי
זכויות לשידורי
רדיו אזוריים או
החזקת אמצעי
שליטה

(1) רשאי בעל זכיון לשידורי רדיו אזוריים להתאגד עם
בעל זכיון אחר לשידורי רדיו אזוריים שאינו בעל זכיון באותו
אזור, לתאגיד אחד שיבוא במקומם ויהיה בעל זכיון לשידורי
רדיו בכל אזור מאזורי השידור של כל אחד מבעלי הזכיון
שהתאחדו;

(2) רשאי בעל זכיון לשידורי רדיו אזוריים או מי שמחזיק
באמצעי שליטה בו, לרכוש אמצעי שליטה בבעל זכיון אחר,
שאינו בעל זכיון באותו אזור.

72זא. שוכנעו השר ושר האוצר, לאחר התייעצות במועצה, כי מי
שהיה בעל זכיון לשידורי רדיו ביום כ' בטבת התשס"ה (1 בינואר
2005). ייפגע, במהלך תקופת הזכיון שניתנה לו בהתאם להוראות
סעיפים 34 או 35א), בשל שידורי רדיו בשיטה הספרתית מכוח
רישיון לשידורי רדיו ובשל מתן זכיון להפעלת תחנת שידור, וכי יש
לפצותו בשל כך, רשאים הם לקבוע את הפיזיו המתאים בנסיבות
הענין, ובכלל זה הארכת זכיון של בעל הזכיון לשידורי הרדיו
האמור; קביעה בדבר הארכת זכיון, לרבות תקופת ההארכה, טעונה
את אישור המועצה וועדת הכלכלה של הכנסת.

הסמכת השרים
לשקול קיום
פגיעה ומתן
פיצוי לבעל זכיון
לשידורי רדיו

72זב. על אף הוראות סעיפים 72א(3), 72ב(ב) ו-72ד(ג), רשאי השר,
באישור הוועדה, לדחות, בצו, את המועדים הקבועים בסעיפים
האמורים, לתקופה שלא תעלה על שנה, אם נוכח כי דחיה כאמור
נדרשת בשל שיקולים של טובת הציבור או הבטחת התחרות בתחום
שידורי הרדיו.";

דחיית מועדים

(15) בסעיף 73, האמור בו יהיה סעיף קטן "א)", ואחריו יבוא:

"(ב) בעל זכיון להפעלת תחנת שידור יקים, יקיים ויפעיל את תחנת השידור
על חשבונו.

(ג) בעל רישיון לשידורי רדיו יקים, יקיים ויפעיל את האולפן על חשבונו.";

(16) אחרי סעיף 73 יבוא:

73א. בעל רישיון לשידורי רדיו רשאי לממן את שידוריו באמצעות
תשלומים שיגבה ממנוויו, באמצעות תשדירי פרסומת שיכלול
במסגרת שידוריו תמורת תשלום בשיעור שיקבע, או באמצעות
שניהם.";

"מימון שידוריו
של בעל רישיון
לשידורי רדיו

⁴⁷ ס"ח התשמ"ח, עמ' 128.

(17) במקום סעיף 76 יבוא:

"שידורי חדשות 76. בעל זכיון לשידורי רדיו ובעל רישיון לשידורי רדיו –

- (1) יעבירו שידורי חדשות המשודרים לציבור בישראל לפי כל דין, אם תורה להם המועצה ובאופן שתורה;
- (2) רשאים להפיק ולשדר שידורי חדשות ותכניות בעניני היום, בהתאם לכללים שתקבע המועצה; המועצה רשאית להתנות שידורים כאמור בהקמת תאגיד נפרד, לשם הפקתם בהתאם לכללים שתקבע, ובלבד שיובטח המשך שידור שידורי חדשות ותכניות בעניני היום הנוגעים לכל אחד מהאזורים של בעלי הזכיון לשידורי רדיו."

(18) בסעיף 76א –

- (א) בכותרת השוליים, במקום "שאינם אזורים" יבוא "משותפים";
- (ב) סעיף קטן (א) – בטל;
- (ג) בסעיף קטן (ב) –

(1) בפסקה (1), אחרי "בעלי זכיונות לשידורי רדיו" יבוא "או בעלי רישיונות לשידורי רדיו", והמילים "שאינם קשורים לאזורי זכיונותיהם ולתושביהם בלבד, ולהעברתם לשידור באמצעות בעלי זכיונות לשידורי רדיו" – יימחקו;

(2) בפסקה (2), אחרי "בעלי זכיון לשידורי רדיו" יבוא "או בעלי רישיון לשידורי רדיו";

(3) בפסקה (3), אחרי "לבעל זכיון לשידורי רדיו" יבוא "או לבעל רישיון לשידורי רדיו";

(4) בפסקה (4), אחרי "בעל זכיון לשידורי רדיו" יבוא "או בעל רישיון לשידורי רדיו";

(5) בפסקה (5), אחרי "בעלי הזכיונות לשידורי רדיו" יבוא "או בעלי הרישיונות לשידורי רדיו";

(ד) בסעיף קטן (ב1), המילים "שאינן קשורות לאזור ולתושביו בלבד" – יימחקו, ובכל מקום, אחרי "בעלי זכיון לשידורי רדיו" יבוא "או בעלי רישיון לשידורי רדיו";

(ה) בסעיף קטן (ג), אחרי "לבעל זכיון לשידורי רדיו" יבוא "או לבעל רישיון לשידורי רדיו";

(ו) במקום סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ד) המועצה רשאית לקבוע כללים לביצוע סעיף זה, לרבות כללים בדבר שידור תשדירי פרסומת, איסור שידור של תשדירי פרסומת, דרכי מימון השידורים, ולגבי בעל זכיון לשידורי רדיו אזורים – גם בדבר מתן ביטוי נאות לנושאים הקשורים לאזור ולתושביו."

(19) בסעיף 90 –

- (א) בכותרת השוליים, אחרי "זכיון" יבוא "או רישיון";
- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום "מאת הרשות" יבוא "או רישיון לפי חוק זה";
- (20) בסעיף 90א, בכל מקום, אחרי "זכיון" יבוא "או רישיון לשידורי רדיו";

- (א) בכותרת השוליים, אחרי "בזכיון" יבוא "או ברישיון";
- (ב) בסעיף קטן (א), אחרי "בעל זכיון" יבוא "או בעל זכיון להפעלת תחנת שידור" ואחרי "בזכיון" יבוא "לשידורים, ברישיון לשידורי רדיו או בזכיון להפעלת תחנת שידור";
- (ג) בסעיף קטן (ב), אחרי "לפי סעיף קטן (א)" יבוא "על בעל זכיון";
- (22) בפרק ח', בכותרת סימן א', אחרי "דמי זכיון", יבוא "דמי רישיון";

- (א) בכותרת השוליים, אחרי "זכיון" יבוא "או דמי רישיון";
- (ב) אחרי "דמי זכיון" יבוא "או דמי רישיון" ואחרי "הזכיונות" יבוא "או הרישיונות";

- (א) בכותרת השוליים, אחרי "בדמי הזכיון" יבוא "ובדמי הרישיון";
- (ב) אחרי "דמי הזכיון" יבוא "ודמי הרישיון";

"החלת פקודת המסים (גביה) 102ב. על דמי הזכיון, דמי הרישיון והתמלוגים לפי חוק זה תחול פקודת המסים (גביה)⁴⁸, כאילו היו מס כמשמעותו באותה פקודה; לענין זה, "דמי זכיון", "דמי רישיון" או "תמלוגים" – דמי זכיון, דמי רישיון או תמלוגים לפי חוק זה, שנשלחה לחייב הודעה בכתב על חיובו בהם וניתנה לו אפשרות לטעון את טענותיו כנגד החיוב";

45. על אף הוראות סעיף 8(א) ובכפוף להוראות סעיף 8(ב) לחוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990 (בסעיף זה – חוק הרשות השנייה), המועצה, כהגדרתה בחוק האמור, אשר כיהנה ביום י"א בטבת התשס"ה (23 בדצמבר 2004), תמשיך לכהן עד יום ח' בתמוז התשס"ה (15 ביולי 2005) (בסעיף זה – המועד הקובע), ומי שמונה להיות חבר המועצה אחרי יום י"א בטבת התשס"ה (23 בדצמבר 2004) ימשיך לכהן כחבר המועצה, בכפוף להוראות סעיף 10 לחוק הרשות השנייה, עד המועד הקובע.

"(ה) (1) השר יכין תכנית מספור לענין ניידות מספרים לגבי בעל רישיון כללי למתן שירותי בזק פנים ארציים נייחים וכן לגבי בעל רישיון כללי למתן שירותי רדיו טלפון נייד (בסעיף קטן זה – תכנית המספור), ויורה לבעלי רישיונות כלליים בדבר יישומה והפעלתה של תכנית המספור עד יום ח' באלול התשס"ו (1 בספטמבר 2006); מבנה התשלומים לענין זה ייקבע עד המועד האמור בידי השר ושר האוצר, באופן שיבטיח שקיפות מלאה ומניעת כל אפליה.

⁴⁸ חוקי א"י, כרך ב', עמ' (ע)1374, (א)1399.

⁴⁹ ס"ח התשמ"ב, עמ' 218; התשס"ה, עמ' 65.

המשך כהונתה של מועצת הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו

תיקון חוק התקשורת (בזק ושידורים) – מס' 32

(2) נוכחו השר ושר האוצר כי נוצר צורך ממשי בכך, ומטעמים מיוחדים, רשאים הם לדחות בצו, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, את יישומה והפעלתה של תכנית המספור לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים.

(3) השר ידווח לוועדת הכלכלה של הכנסת על תכנית המספור שהכין.

(1) בעל רישיון כללי יספק ניירות מספרים לכל מנוי שביקש זאת, בתוך יום עבודה אחד או בתוך זמן קצר מזה שקבע השר, ויבצע, בלא תשלום מהמנוי או מבעל רישיון אחר בלשהו, את כל הפעולות הנדרשות ממנו לשם כך לפי סעיף זה.”;

(2) בסעיף 15 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) בפסקה (1), המילים “המנויים בתוספת” – יימחקו;

(2) בפסקה (2), המילים “המנויים בתוספת הניתנים” – יימחקו, והסיפה החל במילים “תקנות כאמור יחולו” – תימחק;

(ב) סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) – בטלים;

(ג) בסעיף קטן (1ג), בפסקה (1א), המילים “שאינם מפורטים בתוספת” – יימחקו”;

(ד) סעיף קטן (ה) – בטל;

(3) בסעיף 15א(א), במקום “סעיפים 15(א)1 או 15(ג)” יבוא “סעיף 15(א)1”, והמילים “על אישור לפי סעיף קטן זה לא יחולו הוראות סעיף 15(א)” – יימחקו;

(4) אחרי סעיף 54 יבוא:

“החלת פקודת המסים (גביה) 54א. על האגרות, דמי הרישיון והתמלוגים לפי חוק זה תחול פקודת המסים (גביה) 50, כאילו היו מס כמשמעותו באותה פקודה; לענין זה, “אגרות”, “דמי רישיון” או “תמלוגים” – אגרות, דמי רישיון או תמלוגים לפי חוק זה, שנשלחה לחייב הודעה בכתב על חיובו בהם וניתנה לו אפשרות לטעון את טענותיו כנגד החיוב.”;

(5) התוספת – בטלה.

47. (א) תחילתו של סעיף 5א(ו) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ”ב–1982 (בסעיף זה – חוק התקשורת). כנוסחו בסעיף 46 לחוק זה, ביום ח’ באלול התשס”ו (1 בספטמבר 2006).

(ב) תקנות שהותקנו מכוח סעיף 15(א), (ג) או (ד) לחוק התקשורת, כנוסחו ערב תחילתו של חוק זה, והיו בתוקף ערב תחילתו של חוק זה, יעמדו בתוקפן ויחולו, בשינויים המחוייבים לפי הענין, כל עוד לא שונו או בוטלו.

48. בפקודת הטלגרף האלחוטי [נוסח חדש], התשל”ב–1972⁵¹, אחרי סעיף 13 יבוא:

14. על אגרות לפי פקודה זו תחול פקודת המסים (גביה) 52, כאילו היו מס כמשמעותו באותה פקודה; לענין זה, “אגרה” – אגרה לפי פקודה זו, שנשלחה לגביה הודעה בכתב לחייב וניתנה לו אפשרות לטעון כנגדה.”

חוק התקשורת
(בזק ושידורים)
– תחילה
והוראת
מערב

תיקון פקודת
הטלגרף
האלחוטי –
מס’ 4

⁵⁰ חוקי א”י, כרך ב’, עמ’ (ע)1374, (א)1399.

⁵¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 25, עמ’ 506; התשס”ד, עמ’ 498.

⁵² חוקי א”י, כרך ב’, ע’ (ע)1374, (א)1399.

פרק י': עידוד השקעות הון

תיקון חוק
לעידוד השקעות
הון – מס' 60

49. בחוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959⁵³ –

(1) בסעיף 18(א)2, במקום הסיפה החל במילים "עד ליום" יבוא "עד ליום כ"ב בטבת התשס"ח (31 בדצמבר 2007)";

(2) אחרי סעיף 18 יבוא:

- "אישור תכנית למפעל תעשייתי ולבית מלון
- 18א. (א) בסעיף זה –
- "אזור" – יהודה, השומרון וחבל עזה, למעט השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי הסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו, שנחתם בקהיר בין ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994);
- "ביוטכנולוגיה" – מחקר טכנולוגי המבוסס על תהליכים ביולוגיים הכרוכים בהנדסה גנטית;
- "בית מלון" – בית מלון או חניון, בישראל, כהגדרתם בחוק שירותי תיירות, התשל"ו-1976⁵⁴;
- "הפקודה" – פקודת מס הכנסה⁵⁵;
- "חוק לעידוד מחקר ופיתוח" – חוק לעידוד מחקר ופיתוח בתעשייה, התשמ"ד-1984⁵⁶;
- "ידע" – ידע שפותח בישראל על ידי המפעל ושנרשם בשלו פטנט, או שראש המינהל למחקר ופיתוח תעשייתי קבע שהידע כשיר להיות נושא תכנית מחקר ופיתוח;
- "מחזור", "מחזור הבסיס", "שנה קובעת" – כהגדרתם בסעיף 74;
- "מחזור בסיס בשוק מסוים" – כל אחד מאלה לפי הענין:
- (1) המחזור הממוצע של מכירות המפעל בשוק מסוים בשלוש שנות המס שקדמו לשנה הקובעת;
- (2) נעשתה ההשקעה המזערית המזכה בתקופה של שנתיים – המחזור הממוצע בשנתיים שקדמו לשנה הקובעת, ובלבד שאם היה ההפרש שבין המחזור בשנה שקדמה לשנה הקובעת לבין המחזור בשנה שקדמה לה גבוה מ-12.5% – המחזור הגבוה מבין המחזוריים בשנתיים שקדמו לשנה הקובעת;
- "מפעל מוטב" – כהגדרתו בסעיף 51;
- "מפעל תעשייתי" – כהגדרתו בסעיף 40א;
- "ננוטכנולוגיה" – מחקר טכנולוגי העוסק בבניית חומרים חדשים באמצעות הרכבת יחידות בתחום הננומטרי;
- "קרוב" – כהגדרתו בסעיף 105יא לפקודה;

⁵³ ס"ח התשי"ט, עמ' 234; התשס"ה, עמ' 51.

⁵⁴ ס"ח התשל"ו, עמ' 228.

⁵⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

⁵⁶ ס"ח התשמ"ד, עמ' 100.

"ראש המינהל למחקר ופיתוח תעשייתי" – כמשמעותו בחוק לעידוד מחקר ופיתוח;

"שוק" – מדינה או טריטוריית מכס נפרדת;

"תושב חוץ" – כהגדרתו בפקודה;

"תכנית מחקר ופיתוח" – תכנית כהגדרתה בחוק לעידוד מחקר ופיתוח;

"תקופת ההטבות" – כמשמעותה בסעיף 45.

(ב) המינהלה לא תאשר תכנית או חלק ממנה לפי הוראות סעיף 18, לגבי מפעל תעשייתי ולגבי בית מלון, אלא אם כן שוכנעה כי המפעל התעשייתי או בית המלון יתרום לעצמאות הכלכלית של משק המדינה, וכי הוא מפעל ברי-תחרות התורם לתוצר המקומי הגולמי; לענין זה, יראו מפעל תעשייתי או בית מלון כמפעל ברי-תחרות התורם לתוצר המקומי הגולמי, אם יתקיים בו אחד מהתנאים שבסעיף קטן (ג). לפי הענין, ואולם אם היתה התכנית להרחבת מפעל, תאשר המינהלה את התכנית או חלק ממנה רק אם יתקיים אחד מהתנאים האמורים בחלק המפעל שנוסף בשל ההרחבה.

(ג) ואלה התנאים לענין סעיף קטן (ב):

(1) לגבי מפעל תעשייתי, למעט מפעל תעשייתי כאמור בפסקה (2), יתקיים בו, בכל שנת מס בתקופת ההטבות, אחד מאלה:

(א) עיקר פעילותו הוא בתחום ביוטכנולוגיה או ננוטכנולוגיה, וניתן על כך אישור מאת ראש המינהל למחקר ופיתוח תעשייתי, לפני אישור התכנית כאמור בסעיף זה;

(ב) הכנסתו, בשנת המס, ממכירות המפעל בשוק מסוים, אינה עולה על 75% מכלל הכנסתו ממכירות המפעל באותה שנת מס;

(ג) 25% או יותר מכלל הכנסתו, בשנת המס, ממכירות המפעל, הן ממכירות בשוק מסוים המונה 12 מיליון תושבים לפחות;

(2) לגבי מפעל תעשייתי המוכר מוצר, שהוא רכיב במוצר אחר, המיוצר על ידי מפעל תעשייתי אחר – מתקיימים בו התנאים שקבעו השרים; לענין זה, "מפעל תעשייתי אחר" – מפעל תעשייתי שהוא מפעל מוטב או מפעל מאושר, או שהיה מפעל כאמור, שמתקיים בו האמור בפסקה (1);

(3) לגבי בית מלון – 25% לפחות מכלל הלינות בו, בכל שנת מס, או לפי חישוב הממוצע בשנת המס ובשתי שנות המס שקדמו לה, לפי הענין, הן לינות של תושבי חוץ, שאינם תושבי האזור; חישוב הממוצע לענין פסקה זו ייעשה לפי חישוב סך הלינות של תושבי חוץ כאמור באותו בית מלון בשנים האמורות, כשהוא מחולק בסך כל הלינות בבית המלון באותן השנים.

(ד) לענין סעיף קטן (ג)1 –

(1) יראו כהכנסה ממכירות המפעל כל אחד מאלה, והכל בניכוי הנחות שניתנו ובלבד שההכנסה הופקה או נצמחה במהלך עסקיו הרגיל של המפעל:

(א) הכנסה ממכירת מוצרים שיוצרו באותו מפעל, לרבות רכיביהם שיוצרו במפעל אחר;

(ב) הכנסה ממכירת מוצרים שהם מוליכים למחצה, שיוצרו במפעל אחר שאינו בבעלות קרובו של בעל המפעל, על פי ידע שפותח על ידי המפעל;

(ג) הכנסה ממתן זכות לשימוש בידע או בתוכנה שפותחו במפעל וכן הכנסה מתמלוגים שהתקבלו בשל שימוש כאמור;

(ד) הכנסה משירות נלווה למכירות כאמור בפסקאות משנה (א) ו-(ב), וכן משירות נלווה לזכות השימוש בידע או בתוכנה או לתמלוגים כאמור בפסקת משנה (ג);

(2) היתה התכנית להקמת מפעל חדש, תחושב ההכנסה ממכירות המפעל בשוק המסוים על פי חישוב ממוצע של ההכנסות בשנת המס ובשתי שנות המס שקדמו לה, ובלבד שלא יובאו בחשבון שנות מס שבהן טרם היו למפעל החדש הכנסות כלשהן;

(3) היתה התכנית להרחבת המפעל, יחולו לענין בחינת התקיימות התנאים הקבועים בסעיף קטן (ג)1(ב) ו-(ג), הוראות אלה:

(א) יובאו בחשבון רק הכנסות ממכירות המפעל המיוחסות לחלק המפעל שנוסף בשל ההרחבה;

(ב) ייחוס ההכנסות ממכירות המפעל לכל חלק מחלקי המפעל ייעשה כאמור בסעיף 74;

(ג) ייחוס ההכנסות ממכירות המפעל בשוק המסוים לכל חלק מחלקי המפעל ייעשה על פי מחזור המפעל בשוק מסוים לאחר הרחבתו בהפחתת מחזור הבסיס בשוק המסוים; השרים רשאים לקבוע דרכי חישוב ודרכי הוכחה לענין ייחוס ההכנסות ממכירות המפעל בשוק המסוים לכל חלק מחלקי המפעל, לפי פסקת משנה זו.

(ד) התנאים המנויים בסעיף קטן (ג) יראו אותם כתנאים שנקבעו לפי הוראות סעיף 19, לענין אישור שניתן לתכנית או לחלק ממנה.;

(3) בסעיף 40 א –

(א) בהגדרה "בנין תעשייתי" –

(1) במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) כולו או עיקר שטחו יושכר לראשונה, כמפורט להלן, בשיעור שנקבע בכתב האישור ובתוך התקופה שקבעה בו:

(א) למפעל מאושר שהוא מפעל תעשייתי, אשר בתכניתו כלולה שכירת בנין כאמור, ובלבד שטרם חלפו שמונה שנים מיום אישור התכנית;

(ב) למפעל מוטב שהוא מפעל תעשייתי, ובלבד שטרם חלפו שמונה שנים מתום השנה שבה החלה לגביו ההשקעה המזערית המזכה;

(2) פסקה (3) – תימחק;

(ב) בהגדרה "בנין תעשייתי משופץ", במקום הסיפה החל במילים "שתקבע המינהלה" יבוא:

"שתקבע המינהלה למפעל כאמור להלן –

(1) למפעל מאושר שהוא מפעל תעשייתי, אשר בתכניתו כלול בנין כאמור, ובלבד שטרם חלפו שמונה שנים מיום אישור התכנית;

(2) למפעל מוטב שהוא מפעל תעשייתי, ובלבד שטרם חלפו שמונה שנים מתום השנה שבה החלה לגביו ההשקעה המזערית המזכה;

(ג) אחרי ההגדרה "מענק" יבוא:

"מפעל מוטב", "השקעה מזערית מזכה" – כהגדרתם בסעיף 51.

(4) לפני סעיף 41, מתחת לכותרת פרק שביעי, תבוא הכותרת:

"סימן א': הטבות במס בשל מפעל מאושר";

(5) בסעיף 41(1), במקום "בפקודת מס הכנסה, 1947" יבוא "בפקודת מס הכנסה";

(6) בסעיף 47 –

(א) בסעיף קטן (א1), בהגדרה "חברת משקיעי חוץ", האמור בה יהיה פסקת משנה (א) ואחריה יבוא:

"(ב) חברה שהיתה חברת משקיעי חוץ במועד שבו אושרה התכנית כמפעל מאושר או בשנת הבחירה של מפעל מוטב, תמשיך להיחשב כחברת משקיעי חוץ גם אם בעלי מניותיה שהיו תושבי חוץ במועד האמור, כולם או חלקם, היו לתושבי ישראל לראשונה, ובלבד שלא שונה שיעור החזקתם בחברה, והכל עד לתום תקופת ההטבות של אותו מפעל, לרבות תקופת ההטבות של חלק המפעל שנוסף בשל ההרחבה בתוך חמש שנים מיום שבעלי המניות היו לתושבי ישראל לראשונה, אם היתה לחלק המפעל האמור הכנסה חייבת באותן שנים";

(ב) בסעיף קטן (א2), במקום "סעיף (ח)" יבוא "סעיף (א)51(א)2";

(ג) בסעיף קטן (ב)2(א), המילים "או בסעיף 51(ב)" – יימחקו;

(7) אחרי סעיף 50 יבוא:

"הפסקה זמנית 50א. לא התקיים במפעל מאושר שהוא מפעל תעשייתי או בית בזכאות להטבות למפעל תעשייתי או לבית מלון המינהלה, לא תהא החברה שבבעלותה מפעל מאושר כאמור זכאית להטבות לפי סעיף 47 באותה שנת מס; חזרו להתקיים לגבי המפעל המאושר התנאים האמורים במהלך תקופת ההטבות, תהא החברה זכאית להטבות לפי סעיף 47, ביתרת תקופת ההטבות.";

"סימן ב': הטבות במס בשל מפעל מוטב

הגדרות

51. בסימן זה –

"אזור", "בית מלון", "ידע", "ראש המינהל לפיתוח ומחקר תעשייתי" – כהגדרתם בסעיף 18א(א);

"הכנסה מוטבת" – הכנסה ממפעל מוטב, כמפורט להלן, לפי הענין, והכל בניכוי הנחות שניתנו, ובלבד שההכנסה הופקה או נצמחה במהלך עסקיו הרגיל של המפעל:

(1) לגבי מפעל מוטב שהוא מפעל תעשייתי, כל אחד מאלה:

(א) הכנסה ממכירת מוצרים שיוצרו באותו מפעל, לרבות רכיביהם שיוצרו במפעל אחר;

(ב) הכנסה ממכירת מוצרים שהם מוליכים למחצה, שיוצרו במפעל אחר שאינו בבעלות קרובו של בעל המפעל, על פי ידע שפותח על ידי המפעל;

(ג) הכנסה ממתן זכות לשימוש בידע או בתוכנה שפותחו במפעל וכן הכנסה מתמלוגים שהתקבלו בשל שימוש כאמור;

(ד) הכנסה משירות נלווה למכירות כאמור בפסקאות משנה (א) ו-(ב), וכן משירות נלווה לזכות השימוש בידע או בתוכנה או לתמלוגים כאמור בפסקת משנה (ג);

(2) לגבי מפעל מוטב שהוא בית מלון – הכנסה ממתן שירותי תיירות;

"הרחבה", של מפעל – כל אחד מהמפורטים בפסקאות (1) ו-(2) להגדרה זו, למעט הרחבה בדרך של רכישת מפעל קיים או בדרך של שינוי מבנה לפי חלק ה2 לפקודה:

(1) הגדלת כושר הייצור של מפעל קיים או רכישת טכנולוגיה חדשה, שלא שימשה אותו קודם לכן, ולגבי בית מלון – הרחבה או הוספה של בנין, לשם הגדלת מספר הלינות בבית המלון;

(2) הקמת מפעל קשור;

"השקעה מזערית מזכה" – השקעה ברכישת נכסים יצרניים, ובמפעל תעשייתי – למעט השקעה בבנינים, הנעשית במהלך תקופה שאינה עולה על שלוש שנות מס המסתיימת בתום שנת הבחירה, לשם הקמת מפעל חדש או לשם הרחבת מפעל, שהיא בסכום כמפורט בפסקאות (1) ו-(2) להגדרה זו, לפי הענין;

(1) לגבי הקמת מפעל חדש – סכום שאינו פוחת מ־300,000 שקלים חדשים;

(2) לגבי הרחבת מפעל – סכום שאינו פוחת מהגבוה מבין סכומים אלה:

(א) הסכום האמור בפסקה (1):

(ב) סכום השווה לשיעור המזכה משווי כלל הנכסים היצרניים של המפעל, ולענין מפעל תעשייתי – למעט משוויים של בנינים, כפי שהיה בתום שנת המס שקדמה לשנה שבה החלה ההשקעה המזערית המזכה; לענין הגדרה זו –

(1) "שיעור מזכה" –

לענין חלק שווי הנכסים שעד 140 מיליון שקלים חדשים – 12%;

לענין חלק שווי הנכסים שמעל 140 מיליון שקלים חדשים ועד 500 מיליון שקלים חדשים – 7%;

לענין חלק שווי הנכסים שמעל 500 מיליון שקלים חדשים – 5%;

(2) יראו כנכסים יצרניים של מפעל גם נכסים יצרניים המשמשים את המפעל ואינם בבעלותו של בעל המפעל, וכן נכסים יצרניים כאמור של חלק מהמפעל שהוסף בשל הרחבה או של מפעל קשור;

(3) שווי נכס יצרני יחושב, כהפרש שבין המחיר המקורי, כהגדרתו בסעיף 88 לפקודה, לבין סכומי הפחת שניתן היה לנכותם לפי תקנות מס הכנסה (פחת), 1941⁵⁷, לגבי אותו נכס, עד למועד שבו מחושב שווי הנכס, כשההפרש מתואם לפי שיעור השינוי במדד מיום הרכישה של הנכס ועד לתום שנת המס שקדמה לשנה שבה החלה ההשקעה המזערית המזכה;

"חברה בהשקעת חוץ" – כהגדרתה בסעיף 53ח;

"חברה מוטבת" – חברה שהתאגדה בישראל, שהשליטה על עסקיה וניהולם מופעלים בישראל, שהיא בעלת מפעל מוטב, ושמתקיימים בה כל אלה:

(1) סעיפים 64א ו-1א64 לפקודה אינם חלים עליה והיא אינה קיבוץ כהגדרתו בסעיף 54 לפקודה;

(2) החברה מנהלת בשנת המס פנקסים קבילים ומגישה דוחות, לפי חוק זה ולפי הוראות הפקודה;

(3) החברה ובעל תפקיד בה, כהגדרתו בסעיף 119א(ד) לפקודה, לא הורשעו בעשר השנים שקדמו לשנת הבחירה ובתקופת ההטבות, בעבירה כמפורט להלן:

⁵⁷ ע"ר 1941, תוס' 2, עמ' (ע)1267, (א)1505.

(א) עבירה לפי סעיפים 216, 216א, 216ב, 216ג, 217 עד 220 ו-224א לפקודה;

(ב) עבירה לפי סעיפים 117, 117א עד 120 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975⁵⁸;

(ג) עבירה לפי סעיפים 98, 98א ו-99 לחוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה), התשכ"ג-1963⁵⁹;

"מענק" – הלוואה או מענק לפי חוק זה;

"מפעל חדש" – מפעל שהוקם לראשונה ואינו מפעל קשור;

"מפעל מוטב" – מפעל תעשייתי או בית מלון, שמתקיימות בו הוראות סעיף 18א(ב) ו-(ג) לענין היותו מפעל בר-תחרות התורם לתוצר המקומי הגולמי, ושלשם הקמתו או הרחבתו היתה השקעה מזערית מזכה, ובלבד שהמפעל החדש או חלק המפעל שנוסף בשל ההרחבה, אינו מפעל מאושר; ואולם לענין הרחבת מפעל יראו כמפעל מוטב רק את חלק המפעל שנוסף בשל ההרחבה; לענין זה, תהיה למונחים המפורטים בסעיף 18א המשמעות שיש להם בסימן זה, ויקראו את סעיף 18א(ג)(1)א) כאילו במקום "לפני אישור התכנית כאמור בסעיף זה", נאמר "לפני שנת הבחירה";

"מפעל קשור" – אחד מאלה:

(1) מפעל שהוא בבעלות חברה שבבעלותה מפעל אחר באותו תחום או שהיה בבעלותה מפעל אחר כאמור;

(2) מפעל שהוא בבעלות חברה שבעל השליטה בה הוא גם בעל שליטה בחברה אחרת שבבעלותה מפעל אחר באותו תחום או שהיה בבעלותה מפעל אחר כאמור;

(3) מפעל שהוא בבעלות חברה שבעל השליטה היה בעל שליטה בחברה אחרת שבבעלותה מפעל אחר באותו תחום או שהיה בבעלותה מפעל אחר כאמור;

ואולם, לא יראו כמפעל קשור מפעל כאמור בפסקאות (1) עד (3) שהוא אחד מאלה:

(א) מתקיימים בו, להנחת דעתו של פקיד השומה, כל אלה:

(1) לענין מפעל תעשייתי, הוא מייצר מוצר השונה באופן משמעותי מהמוצר שמייצר המפעל האחר;

(2) לענין מפעל תעשייתי, הוא מייצר בטכנולוגיה השונה מזו המשמשת את המפעל האחר;

(3) הוא ממוקם בנפרד מהמפעל האחר, ואולם לגבי מפעל תעשייתי שאינו מפעל לייצור תוכנה ושלא מתקיים בו התנאי האמור, כל לקוחותיו וכל נכסיו היצרניים הם לקוחות ונכסים חדשים;

⁵⁸ ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

⁵⁹ ס"ח התשכ"ג, עמ' 156.

(4) 60% או יותר מעובדיו, אך לא פחות מעשרה עובדים, הם עובדים חדשים;

(ב) מפעל כאמור בפסקאות (1) עד (3) שהוא בבעלות חברה שמכרה את המפעל האחר, או שבעל השליטה מכר את כל זכויותיו בחברה בעלת המפעל האחר, והמנהל כהגדרתו בפקודה (בחוק זה – מנהל רשות המסים) נתן אישור כי המכירה נעשתה לצורך המשך הפעלתו של המפעל, ולא היתה לקרוב של החברה או של מי שהיה בעל השליטה בה, לפי הענין, ולא חלו עליה הוראות חלק ה2 לפקודה; בהגדרה זו –

”בעל שליטה” – מי שמחזיק, במישרין או בעקיפין, לבד או יחד עם אחר, ב־50% לפחות באחד מאמצעי השליטה, כהגדרתם בסעיף 75(בא) לפקודה;

”יחד עם אחר” – יחד עם קרובו, וכן יחד עם מי שאינו קרובו אם הם יחד בעלי שליטה בחבר בני אדם אחר או שיש ביניהם שיתוף פעולה דרך קבע על פי הסכם בענינים מהותיים של החברה, במישרין או בעקיפין;

”מפעל תעשייתי” – מפעל בישראל שיעקר פעילותו בשנת המס היא פעילות ייצורית, למעט מפעל חקלאי מאושר כהגדרתו בסעיף 4 לחוק לעידוד השקעות הון בחקלאות, התשמ”א–1980⁶⁰; בהגדרה זו, ”פעילות ייצורית” – לרבות ייצור מוצרי תוכנה ופיתוח, וכן מחקר ופיתוח תעשייתי בעבור תושב חוץ, ובלבד שניתן על כך אישור מאת ראש המינהל למחקר ופיתוח תעשייתי, ולרבות פעילות אחרת שקבעו השרים, אך למעט הפעילויות האלה:

(1) אריזה;

(2) בניה;

(3) מסחר;

(4) תחבורה;

(5) החסנה;

(6) מתן שירותי תקשורת;

(7) מתן שירותים סניטריים;

(8) מתן שירותים אישיים;

(9) פעילות אחרת שקבעו השרים;

”נכסים יצרניים” – נכסים כמפורט בפסקאות (1) עד (3) בהגדרה זו, המשמשים מפעל או המיועדים לשמש מפעל, ובלבד שאינם כלולים בתכנית שאושרה על ידי המינהל:

⁶⁰ ס”ח התשמ”א, עמ’ 56.

(1) בנינים;

(2) מכונות וציוד אחר, שלא היה בהם שימוש קודם בישראל או באזור, למעט רכב פרטי או רכב מסחרי כהגדרתם בפקודת התעבורה⁶¹;

(3) מבנים וציוד המצויים בתחומי המפעל והמשמשים מרכזי הכשרה מקצועית או בתי ספר תעשייתיים, או מעונות יום לילדי העובדים;

"קרוב" – כהגדרתו בסעיף 105יא לפקודה;

"שנת הבחירה" – כמשמעותה בסעיף 51ד;

"שנת התחילה" – שנת המס שבה היתה לחברה המוטבת, לראשונה, הכנסה חייבת מהמפעל המוטב או שנת הבחירה, לפי המאוחר;

"תקופת ההטבות" – כמשמעותה בסעיף 51.

51א. (א) חברה מוטבת זכאית, בכל שנת מס בתקופת ההטבות, להטבות בשל הכנסתה המוטבת, לפי הוראות אלה:

הטבות במס

(1) נמצא המפעל המוטב באזור פיתוח א' – תהיה החברה זכאית להטבות על פי פסקת משנה (א) או (ב), בהתאם לבחירתה, על פי הודעתה ברוח לפי סעיף 131 לפקודה שהגישה לשנת הבחירה; בחרה החברה בהטבה לפי פסקה זו לא תוכל לחזור בה מבחירתה במשך כל תקופת ההטבות:

(א) פטור ממס;

(ב) מס חברות בשיעור של 11.5%;

(2) נמצא המפעל המוטב באזור פיתוח ב' – תהיה החברה זכאית לפטור ממס במשך שש שנים משנת התחילה, וביתרת תקופת ההטבות – למס חברות בשיעור שהכנסת החברה היתה מחויבת בו לפי הוראות סעיף 47, אילו היה המפעל מפעל מאושר שאושר ביום הראשון של שנת הבחירה;

(3) נמצא המפעל המוטב באזור אחר – תהיה החברה זכאית לפטור ממס במשך שנתיים משנת התחילה, וביתרת תקופת ההטבות – למס חברות בשיעור שהכנסת החברה היתה מחויבת בו לפי הוראות סעיף 47, אילו היה המפעל מפעל מאושר שאושר ביום הראשון של שנת הבחירה;

(4) היה המפעל המוטב מפעל תעשייתי הנמצא באזור פיתוח א' – תהיה החברה זכאית לפטור ממס ובלבד שמתקיימים כל אלה:

⁶¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

(א) ההשקעה המזערית המזכה לגבי המפעל המוטב לא פחתה מ-900 מיליון שקלים חדשים, ולענין מפעל מוטב המצוי באזור מזכה – לא פחתה מ-600 מיליון שקלים חדשים;

(ב) סך ההכנסות של החברה, ואם הכנסתה כלולה בדוח מאוחד לפי כללי חשבונאות מקובלים – סך ההכנסות על פי הדוח האמור, היה 20 מיליארד שקלים חדשים או יותר, בשנת המס שקדמה לשנת המס שבה החלה ההשקעה המזערית המזכה, או לפי הממוצע השנתי של שלוש שנות המס שקדמו לשנה זו, ולענין מפעל מוטב המצוי באזור מזכה – סך ההכנסות כאמור של החברה או על פי הדוח המאוחד האמור בתקופה האמורה היה 13 מיליארד שקלים חדשים או יותר.

(ב) חברה מוטבת זכאית לפחת מואץ, בשיעורים ובתנאים הקבועים בסעיף 42, בשל נכסים יצרניים המשמשים את המפעל המוטב;

(ג) לענין פסקה זו, "אזור מזכה" – אזור המצוי מדרום לקו רוחב 075 או מצפון לקו רוחב 258;

(ד) השרים רשאים להורות, מטעמים מיוחדים שיירשמו, אם מצאו על בסיס חוות דעת כלכלית שהוגשה להם לענין זה, שההשקעה תתרום תרומה מהותית לתוצר המקומי הגולמי, לפעילות הכלכלית ולתעשייה בישראל, כל אחד מאלה:

(1) שהוראות פסקה זו, יחולו על מפעל מוטב שאינו באזור פיתוח א', בהתקיים התנאים הקבועים בפסקאות (א) ו-(ב) לענין מפעל מוטב הנמצא באזור פיתוח א' שאינו באזור מזכה;

(2) שהוראות פסקה זו יחולו על מפעל מוטב באזור פיתוח א', בהתקיים התנאים הקבועים בפסקאות משנה (א) ו-(ב) לענין מפעל באזור מזכה, והכל בתנאים ובתיאומים שקבעו.

51.ב. (א) על אף האמור בסעיף 51(א)(1)(א), (2) ו-(3), חברה מוטבת המחלקת דיבידנד מתוך הכנסה מוטבת שהושגה בתקופה שבה היתה הכנסת החברה פטורה ממס לפי הוראות הפסקאות האמורות, תהא חייבת בשנת המס שבה חולק הדיבידנד במס חברות על סכום הדיבידנד המחולק, לרבות סכום מס החברות החל בשל חלוקתו, בשיעור מס החברות שבו היתה מחויבת הכנסתה לפי הוראות סעיף 47, אילו היה המפעל המוטב מפעל מאושר; מס החברות כאמור ישולם לפקיד השומה יחד עם מס ההכנסה שיש לנכותו מהכנסתו של מקבל הדיבידנד, ויחולו לגביו כל ההוראות המתייחסות לניכוי במקור.

חלוקת דיבידנד

(ב) לענין סעיף קטן (א), יראו כל אחד מהמפורטים להלן כדיבידנד שחילקה החברה המוטבת:

(1) סכום שנתן בעל המפעל המוטב לקרובו, לבעל שליטה בו כהגדרתו בסעיף 32(9) לפקודה או לתאגיד בשליטתם, או שזקף אותו לחובתם, בין במישרין ובין בעקיפין, אלא אם כן שוכנע פקיד השומה כי הסכום האמור מהווה הכנסה חייבת במס בידי המקבל, שאינה דיבידנד, והמס עליה שולם;

(2) סכום שמקורו ברווחי החברה, שניתן לבעלי מניותיה במהלך פירוקה של החברה;

(3) תמורה ששילמה חברה לבעל מניות בה בעד רכישת מניותיה על ידה.

(ג) קיבל אדם דיבידנד ששולם מתוך הכנסה מוטבת, בניכוי מס החברות החל עליה, לרבות דיבידנד ששולם מתוך דיבידנד כאמור, יחולו לענין החיוב במס הוראות אלה:

(1) שולם הדיבידנד מתוך הכנסה מוטבת שחלות לגביה פסקאות (1), (2) או (3) של סעיף 51א(א), יחויב הדיבידנד במס בשיעור של 15%, ובלבד שלגבי חברה מוטבת שאינה חברה בהשקעת חוץ, טרם חלפו שנים עשרה שנים מתום תקופת ההטבות;

(2) על אף האמור בפסקה (1) שולם דיבידנד לתושב חוץ מתוך הכנסה מוטבת שחויבה במס בשיעור של 11.5% כאמור בסעיף 51א(א)(1)(ב), יחויב הדיבידנד במס בשיעור של 4%; לענין פסקה זו, "תושב חוץ" – כהגדרתו בפקודה, שהתקיים בו האמור בסעיף 68 לפקודה;

(3) שולם הדיבידנד מתוך הכנסה מוטבת שחלה לגביה פסקה (4) של סעיף 51א(א), יהיה הדיבידנד פטור ממס.

(ד) חברה שקיבלה דיבידנד כאמור בסעיף קטן (ג)(1), ומחלקת אותו כדיבידנד, תהא זכאית לנכות מהכנסתה החייבת לפי סעיף קטן (ג)(1) (בפסקה זו – הכנסה מועדפת) את הדיבידנד שחילקה באותה שנה; לא היתה לחברה באותה שנה הכנסה מועדפת או שהכנסתה המועדפת היתה קטנה מסכום הדיבידנד שחילקה, יותר לה לנכות את הדיבידנד שחילקה או את היתרה, לפי הענין, כנגד הכנסה מועדפת שהיתה לה בשנות המס שקדמו לאותה שנה, לפי הסדר, החל בשנת המס שקדמה לאותה שנה, ויראו את השומות לשנים הקודמות כמתוקנות בהתאם, ובלבד שהחזר מס בשל תיקון שומה כאמור, ייעשה בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מתום שנת המס שבה חולק הדיבידנד ועד ליום ההחזר.

51ג. (א) ההטבות לפי הוראות סעיף 51א יינתנו לחברה מוטבת במהלך תקופה כמפורט להלן, לפי הענין, ובלבד שטרם חלפו 12 שנים מיום תחילתה של שנת הבחירה:

(1) לענין מפעל מוטב באזור פיתוח א' – עשר שנות מס, שתחילתן בשנת התחילה;

(2) לענין מפעל מוטב שאינו באזור פיתוח א' – שבע שנות מס, שתחילתן בשנת התחילה;

(3) לענין מפעל מוטב שאינו באזור פיתוח א' וששנת מס כלשהי במהלך התקופה האמורה בפסקה (2) היה בבעלותה של חברה בהשקעת חוץ או הפך להיות בבעלות כאמור – תקופה נוספת על התקופה האמורה בפסקה (2), שבמהלכה היתה החברה, ברציפות, חברה בהשקעת חוץ, אך לא יותר משלוש שנים נוספות מתום התקופה האמורה בפסקה (2).

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) רישה, לענין הקמת מפעל באזור פיתוח א' תובא בחשבון תקופת ההטבות כאמור בפסקה (1) של אותו סעיף קטן, ובלבד שלא חלפו 14 שנים מיום תחילתה של שנת הבחירה.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א), לענין מפעל מוטב שבבעלותה של חברה עתירת השקעות חוץ, תהא תקופת ההטבות התקופה האמורה בפסקאות משנה (1), (2) או (3) של סעיף קטן (א), לפי הענין, בתוספת חמש שנים, אם בכל חמש השנים האמורות היו 80% לפחות מכלל הכנסותיה של החברה מהמפעל, על פי חישוב ממוצע, הכנסות במטבע חוץ, ובלבד שטרם חלפו 17 שנים מיום תחילתה של שנת הבחירה; החישוב הממוצע ייעשה לפי ההכנסות האמורות בתקופות של עד שלוש שנים רצופות, לפי בחירתה של החברה.

(ד) בסעיף זה, "חברה עתירת השקעות חוץ" – כהגדרתה בסעיף 53ח, בשינויים אלה:

(1) בפסקה (1) להגדרה האמורה, אחרי "מפעל מאושר" יקראו "או מפעל מוטב";

(2) בפסקה (3) להגדרה האמורה, אחרי "על פי התכנית המאושרת" יבוא "או במפעל המוטב, לפי הענין".

51ד. חברה המעוניינת בהטבות לפי הוראות סעיף 51א, תבחר את שנת המס שיראוה לענין סימן זה כשנת הבחירה, בהודעה שתגיש לפקיד השומה במועד להגשת הדוח השנתי אך לא יאוחר מתום 12 חודשים מתום אותה שנת מס, ובלבד שמתקיימים כל אלה:

שנת הבחירה

(1) בתקופה של עד שלוש שנות מס המסתיימת בתום שנת המס שיראוה כשנת הבחירה, השקיעה החברה השקעה מזערית מוכה בהקמה של מפעל חדש או בהרחבה של מפעל;

(2) נעשתה ההשקעה המזערית המזכה כאמור בפסקה (1) בהרחבתו של מפעל, והיתה לגבי הקמתו של המפעל לראשונה או לגבי הרחבה אחרת שלו, שנת בחירה קודמת – חלפו שלוש שנים לפחות מתחילת שנת הבחירה הקודמת; ואולם אם נעשתה ההשקעה המזערית המזכה הנוכחית במהלך שנתיים המסתיימות בשנת הבחירה – חלפו שנתיים לפחות מתחילת שנת הבחירה הקודמת;

(3) נעשתה ההשקעה המזערית המזכה כאמור בפסקה (1) בהרחבתו של מפעל, וניתן מענק בשל הקמתו של המפעל לראשונה, או בשל הרחבה אחרת שלו – חלפו ארבע שנים לפחות מתום שנת ההפעלה של התכנית שבשלה התקבל המענק;

151. חברה שבשנת מס כלשהי לא התקיים בה, במהלך תקופת ההטבות החלה לגביה, תנאי מן התנאים המנויים בהגדרה "חברה מוטבת" שבסעיף 51, או שלא התקיים במפעל שבבעלותה תנאי מהתנאים המנויים בהגדרה "מפעל מוטב" שבאותו סעיף, לא תהא זכאית להטבות לפי סעיף 51 באותה שנת מס; חזרו להתקיים לגבי החברה או לגבי המפעל שבבעלותה התנאים האמורים, במהלך תקופת ההטבות, תהא החברה זכאית להטבות לפי סעיף 51 ביתרת תקופת ההטבות.

הפסקה זמנית
בזכאות להטבות

151. (א) הוראות סימן זה לא יחולו בהתקיים אחד מאלה:

(1) החברה המוטבת קיבלה מענק בשל המפעל המוטב או בשל הנכסים היצרניים המשמשים אותו;

(2) בשימוש המפעל המוטב מכונות או ציוד שבשלהם קיבל אדם שאינו החברה המוטבת מענק, וטרם חלפו ארבע שנים מתום שנת המס שבה התקבל המענק האמור;

(3) בשימוש המפעל המוטב מבנה שבשלו קיבל אדם שאינו החברה המוטבת מענק, ולחברה זכות לרכוש את המבנה, או שקיימים לדעת פקיד השומה יחסים מיוחדים בין החברה המוטבת לבין האדם האחר.

(ב) חברה הזכאית להטבות לפי סימן זה, לא תהא זכאית להטבות אחרות לפי חוק זה החל בשנת הבחירה ועד תום תקופת ההטבות.

151. אגודה שיתופית שקיבלה הטבות לפי סימן זה, לא יחולו עליה הוראות סעיפים 61 או 62 לפקודה החל בשנת הבחירה ועד תום תקופת ההטבות.

סייג לענין
אגודה שיתופית

151. הסכומים הקבועים בהגדרה "השקעה מזערית מזכה" שבסעיף 51, ובסעיף 51א(4), יתואמו ב־1 בינואר של כל שנת מס לפי שיעור עליית המדד בשנת המס הקודמת.

תיאום סכומים

51ט. (א) חברה המבקשת הטבה לפי סימן זה רשאית לפנות למנהל רשות המסים לא יאוחר מתום שישה חודשים מתום שנת הבחירה, ולבקש אישור מראש כי מפעל שבבעלותה או מפעל שבכוונתה להקים או להרחיב, ממלא אחר התנאים האמורים בהגדרה "מפעל תעשייתי" או הסייגים האמורים בפסקה (א)(1) עד (3) של ההגדרה "מפעל קשור", שבסעיף 51.

(ב) חברה המבקשת אישור לפי סעיף זה תשלם אגרת בקשה בסכום שקבעו השרים באישור ועדת הכספים של הכנסת. (ג) בקשה לאישור לפי סעיף זה תכלול את כל הפרטים והעובדות המהותיים הנוגעים לבקשה, ויצורפו אליה מסמכים, אישורים, חוות דעת, הצהרות, הערכות, חוזים, וכל פרט מהותי אחר, הכל כפי שיקבע מנהל רשות המסים בכללים; מנהל רשות המסים רשאי לדרוש כל פרט נוסף שייראה לו דרוש לענין החלטתו בבקשה.

(ד) מנהל רשות המסים רשאי לאשר כי המפעל נושא הבקשה עומד בתנאים הקבועים בסעיף קטן (א) או יעמוד בהם, אם יתמלאו תנאים או יינקטו פעולות כפי שיורה, וכן רשאי הוא להתנות את מתן האישור האמור בתנאים שיורה.

(ה) מנהל רשות המסים יודיע לחברה המבקשת את החלטתו ואת נימוקיו בתוך 90 ימים מהיום שנמסרה לו הבקשה וכל המסמכים האמורים בסעיף קטן (ג), ואולם רשאי הוא, מטעמים שיירשמו, להאריך את התקופה לתקופה נוספת שלא תעלה על 30 ימים, ובלבד שהודיע על כך לחברה המבקשת לפני תום תקופת 90 הימים.

(ו) לא ניתנה החלטת מנהל רשות המסים בבקשה שהוגשה לפי סעיף זה במועד האמור בסעיף קטן (ה), יראו בכך אישור כי המפעל נושא הבקשה עומד בתנאים הקבועים בסעיף קטן (א) שלגביהם התבקש האישור.

51. (א) חברה הרואה עצמה מקופחת מהחלטת מנהל רשות המסים בשאלת התקיימותם של התנאים האמורים בסעיף 51ט, רשאית לערור על ההחלטה לפני ועדת ערר שהוקמה לפי הוראות סעיף 51ג (בסימן זה – ועדת הערר). בתוך 30 ימים מהיום שבו נמסרה לחברה ההודעה על ההחלטה.

(ב) ועדת הערר רשאית לאשר את החלטת מנהל רשות המסים, לבטלה או להחליט בדרך אחרת; נחלקו הדעות בוועדת הערר, תכריע דעת הרוב; אין רוב לדעה אחת, תכריע דעת היושב ראש.

51יא. חברה שלא פנתה למנהל רשות המסים כאמור בסעיף 51ט, או חברה שפנתה כאמור אך לא הגישה ערר על החלטה לפי הוראות סעיף 51, הרואה את עצמה מקופחת מהחלטת פקיד השומה לפי סעיף 152(ב) לפקודה, רשאית לערור על החלטת פקיד השומה כאמור לפני ועדת הערר בשאלת התקיימותם של התנאים האמורים בסעיף 51ט, בלבד, בתוך 30 ימים מהיום שבו נמסרה ההודעה על החלטתו, ויחולו הוראות סעיף 51(ב), בשינויים המחויבים.

ערר על החלטת פקיד שומה

51יב. (א) התקופה שמיום הגשת הערר כאמור בסעיפים 51 או 51יא, לפי הענין, עד קבלת החלטה בערר ובערעור כאמור בסעיף 51י, לא תובא בחשבון התקופות האמורות בסעיפים 145, 152 ו-153 לפקודה.

הוראות שונות לענין ערר

(ב) לא הגישה החברה ערר לפי הוראות סעיפים 51 או 51יא, לפי הענין, רשאית היא לערער על החלטת מנהל רשות המסים או על החלטת פקיד השומה, לפני בית המשפט המחוזי, יחד עם הערעור לפי סעיף 153 לפקודה.

(ג) השרים, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאים לקבוע אגרה בעד הגשת ערר לפי סעיפים 51 ו-51יא.

51יג. (א) ועדת הערר, לענין סעיפים 51 ו-51יא, תהיה בת ארבעה חברים והם:

ועדת ערר

- (1) שופט בדימוס של בית משפט מחוזי שימנה שר המשפטים, בהתייעצות עם השרים ובאישור נשיא בית המשפט העליון, והוא יהיה היושב ראש;
- (2) המנהל הכללי של משרד האוצר או עובד אחר של אותו משרד שמינה המנהל הכללי האמור;
- (3) המנהל הכללי של משרד התעשייה המסחר והתעסוקה או עובד אחר של אותו משרד שמינה המנהל הכללי האמור;
- (4) נציג ציבור שיקבעו השרים בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה.

(ב) סדרי הדין בוועדת הערר ייקבעו על ידה.

(ג) השרים רשאים לקבוע הוראות לענין שכרם של חברי ועדת הערר שאינם עובדי המדינה.

51יד. על החלטת ועדת הערר לפי סעיפים 51 או 51יא, ניתן לערער לבית המשפט המחוזי, בתוך 45 ימים מיום מסירת החלטה; החלטת בית המשפט המחוזי בערעור תינתן בתוך שישה חודשים מהיום שבו הוגש אחרון הסיכומים מבין סיכומי הצדדים ותהיה סופית.”;

ערעור לבית המשפט המחוזי

(9) לפני סעיף 52 תבוא הכותרת:

”סימן ג': חברה תושבת חוץ”;

(10) בסעיפים 52(ב), 53 ו-153(ג), בכל מקום, במקום "הנציב" יבוא "מנהל רשות המסים";

(11) בסעיף 53ח, בהגדרה "השקעת חוץ" –

(א) ברישה, במקום "במטבע חוץ" יבוא "בסכום שלא פחת מ-5 מיליון שקלים חדשים";

(ב) בפסקה (1), אחרי "של תושב ישראל" יבוא "במישרין או בעקיפין, או חברה שתושבי ישראל הם הנהנים או הזכאים ל-25% או יותר מהכנסותיה או מרווחיה, במישרין או בעקיפין";

(ג) פסקה (2) – תימחק;

(ד) אחרי פסקה (3) יבוא:

(4) "יראו השקעה של תושב חוץ כהשקעה בחברה גם אם רכש את מניותיה מאחר, ובלבד שהון המניות הנפרע בחברה שמניותיה נרכשו כאמור עולה על 5 מיליון שקלים חדשים";

(12) בסעיף 72א, אחרי "מי שניתן לו אישור" יבוא "או מי שבחר בהטבות מס בשל מפעל מוטב כאמור בסימן ב' לפרק שביעי, ואחרי "ביום מתן האישור" יבוא "או בשנת הבחירה, לפי הענין";

(13) אחרי סעיף 73א יבוא:

73ב. בלי לגרוע מהאמור בסימן ב' לפרק שביעי, חברה הזכאית להטבות לפי אותו סימן בשל מפעל מוטב שבבעלותה, יראו אותה, לכל דבר וענין, למעט לענין הטבות לפי חוק זה, כאילו היא בעלת מפעל מאושר.";

(14) במקום סעיף 74 יבוא:

"מפעל מעורב 74. (א) בסעיף זה –

"הפרש ההרחבה" – סכום המחושב בהתאם להוראות אלה, לפי הענין;

(1) היתה במפעל הרחבה אחת – סכום השווה למחזור המפעל בשנת המס, לאחר שהופחת ממנו מחזור הבסיס המתואם של אותה הרחבה;

(2) היו במפעל כמה הרחבות – לענין ההרחבה האחרונה – הסכום האמור בפסקה (1), ולענין כל הרחבה אחרת שקדמה לה (בהגדרה זו – ההרחבה האחרת) – סכום השווה למחזור הבסיס המתואם של ההרחבה הראשונה שלאחר ההרחבה האחרת שלגביה הפרש ההרחבה הוא סכום חיובי, לאחר שהופחת ממנו מחזור הבסיס המתואם של ההרחבה האחרת; לא היתה, לאחר ההרחבה האחרת, הרחבה שלגביה הפרש ההרחבה הוא סכום חיובי, יהיה

הפרש ההרחבה לגבי ההרחבה האחרת – מחזור המפעל בשנת המס, לאחר שהופחת ממנו מחזור הבסיס המתואם של אותה הרחבה;

(3) היה הסכום לפי הוראות פסקאות (1) או (2), סכום שלילי, יהיה הפרש ההרחבה – אפס;

(4) היתה ההרחבה מפעל קשור למפעל שבבעלות אדם אחר (בפסקה זו – המפעל האחר), ובשנת המס פחת מחזורו של המפעל האחר ממחזורו בשנת הבסיס של ההרחבה, כשהמחזור כאמור מתואם לשינוי בשיעור המדד, מתום שנת הבסיס ועד לתום שנת המס, יופחת ממחזור המפעל, לצורך חישוב הפרש ההרחבה לפי הוראות פסקאות (1) ו-(2) סיפה, ההפרש שבין מחזור המפעל האחר בשנת הבסיס כאמור, למחזורו בשנת המס, כשההפרש מתואם לשינוי בשיעור המדד מתום שנת הבסיס ועד תום שנת המס;

“הרחבה”, של מפעל – לענין חלק מוטב – כהגדרתה בסעיף 51, ולענין חלק מאושר – בהתאם להחלטת המינהלה;

– “השנה הקובעת” –

(1) לענין חלק מאושר – שנת ההפעלה של אותו חלק, שעליה החליטה המינהלה;

(2) לענין חלק מוטב – שנת הבחירה;

“ידע” – כהגדרתו בסעיף 18א(א);

“מדד” – מדד המחירים הסיטוניים של התפוקה התעשייתית, המתפרסם על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, או מדד אחר שקבעו השרים;

“מחזור”, של מפעל – סך כל ההכנסה בשנת המס מכל אחד מאלה, והכל בניכוי הנחות שניתנו ובלבד שההכנסה הופקה או נצמחה במהלך עסקיו הרגיל של המפעל:

(1) הכנסה ממכירת מוצרים שיוצרו באותו מפעל, הן בחלקיו המאושרים או המוטבים והן בחלקיו האחרים, לרבות הכנסה ממכירת רכיביהם שיוצרו במפעל אחר;

(2) הכנסה ממכירת מוצרים שהם מוליכים למחצה שיוצרו במפעל אחר שאינו בבעלות קרובו של בעל המפעל, על פי ידע שפותח על ידי המפעל;

(3) הכנסה ממתן זכות לשימוש בידע או בתוכנה שפותחו במפעל וכן הכנסה מתמלוגים שהתבלו בשל שימוש כאמור;

(4) הכנסה משירות נלווה למכירות כאמור בפסקאות (1) ו-(2) וכן משירות נלווה לזכות השימוש בידע או בתוכנה או לתמלוגים כאמור בפסקה (3);

”מחזור הבסיס” – כל אחד מאלה לפי הענין:

(1) המחזור הממוצע בשלוש שנות המס שקדמו לשנה הקובעת;

(2) נעשתה ההשקעה המזערית המזכה בתקופה של שנתיים המסתיימת בשנת הבחירה – המחזור הממוצע בשנתיים שקדמו לשנה הקובעת; היה ההפרש שבין המחזור בשנה שקדמה לשנה הקובעת לבין המחזור בשנה שקדמה לה גבוה מ-12.5% – המחזור הגבוה מבין המחזורים בשנתיים שקדמו לשנה הקובעת;

”מחזור הבסיס המתואם” – מחזור הבסיס, כשהוא מתואם לשינוי בשיעור המדד, מתום שנת הבסיס ועד לתום שנת המס, ובלבד שלא יעלה על מחזור המפעל בשנת המס;

”מפעל מוטב”, ”מפעל קשור”, ”שנת הבחירה”, ”קרוב” – כהגדרתם בסעיף 51;

”מפעל מעורב” – מפעל שנעשתה בו הרחבה, אחת או יותר, ושמתיקים בו אחד מאלה:

(1) חלקו הוא מפעל מאושר (בסעיף זה – החלק המאושר) וחלקו אינו מפעל מאושר;

(2) חלקו הוא מפעל מוטב (בסעיף זה – החלק המוטב) וחלקו אינו מפעל מוטב;

(3) יש בו מספר חלקים מאושרים או מספר חלקים מוטבים, שהוקמו במועדים שונים;

”שנת הבסיס” – שנת המס שקדמה לשנה הקובעת.

(ב) לכל מונח אחר בסעיף זה תהא המשמעות שיש לו בפקודת מס הכנסה (בסעיף זה – הפקודה), אלא אם כן נאמר במפורש אחרת.

(ג) בעל מפעל מעורב זכאי להטבות הקבועות בחוק זה למפעל מאושר או למפעל מוטב, רק לגבי החלק המאושר או החלק המוטב, לפי הענין, ואם יש בו כמה חלקים מאושרים או מוטבים – לגבי כל חלק, בהתאם למועד שבו אושר, או לשנת הבחירה, לפי הענין.

(ד) לענין חישוב המס על הכנסה חייבת ממפעל מעורב, בשנת המס, יחולו הוראות אלה:

(1) ייחוס ההכנסה החייבת לכל חלק מחלקי המפעל שנוסף בשל הרחבת המפעל, ייעשה על פי הגידול במחזור המפעל, על ידי הכפלת ההכנסה החייבת של המפעל, בשנת המס, ביחס שבין הפרש ההרחבה של אותה הרחבה לבין מחזור המפעל בשנת המס;

(2) החישוב לצורך ייחוס ההכנסה החייבת של חלקי המפעל, כאמור בפסקה (1), ייעשה החל בחלק שנוסף למפעל בשל ההרחבה האחרונה שנעשתה בו, ועד החלק שהוסף למפעל בשל ההרחבה הראשונה שנעשתה בו, לפי הסדר;

(3) נעשה במפעל מעורב שימוש במכונות או בציוד אחר, שנעשה בהם שימוש קודם בישראל, יופחת מסכום ההכנסה החייבת של המפעל שבשלה הוא זכאי להטבות לפי חוק זה, סכום ההכנסה החייבת הנובע מהשימוש במכונות או בציוד האמורים, בהתאם לכללים שקבע מנהל רשות המסים; מנהל רשות המסים רשאי לקבוע כי לא יראו מכונות או ציוד כמכונות או ציוד שנעשה בהם שימוש קודם בישראל, אם השימוש בהם היה בתקופה שאינה עולה על שישה חודשים מיום רכישתו ובתנאים שקבע, ובלבד שהתקיימו כל אלה:

(א) המכונות או הציוד האמורים נרכשו במהלך הליכי פירוק של חברה שאינם הליכי פירוק מרצון;

(ב) בעל המפעל שרכש כאמור את המכונות או הציוד אינו קרוב של החברה המתפרקת;

(ג) לא ניתן לחברה המתפרקת מענק בשל המכונות או הציוד שנרכשו כאמור;

(4) (א) שיעור הדיבידנד המשולם על ידי המפעל מהכנסתו החייבת בשנת מס מסוימת והזכאי להטבות לפי סעיף 47(ב), יהיה כיחס שבין ההכנסה החייבת בניכוי מס החברות החל עליה של חלקי המפעל השונים, לפי החישוב כאמור בפסקאות (1) עד (3) באותה שנה.

(ב) האמור בפסקת משנה (א) לא יחול לגבי דיבידנד המחולק מהכנסה של חלק מאושר שניתן לגביה פטור לפי הוראות סעיף 47, או מהכנסה חייבת של חלק מוטב שניתן לגביה פטור לפי סעיף 51א(א)(1)(א), (2) או (3); לענין זה יראו את החלק המאושר או את החלק המוטב האמורים, כמפעל נפרד.

(ה) השרים רשאים לקבוע הוראות בענינים אלה:

(1) הפחתת מחזור הבסיס, במקרים, בתנאים ובאופן שיקבעו, לרבות מתן אפשרות לפנות לוועדת הערר כמשמעותה בסעיף 51 בשאלה האם הוחלפו 50% לפחות מהמוצרים שיוצרו במפעל; קבעו השרים כאמור, יחולו הוראות סעיפים 51 עד 51ד, בשינויים המחוייבים;

(2) ייחוס הכנסותיה של חברה הפועלת באזורי פיתוח שונים או של חברה הפועלת באזור פיתוח ובאזור אחר, בין אזורי הפעילות השונים;"

(15) בסעיף 74 ב –

(א) בסעיף קטן (א), אחרי "זכאית להן" יבוא "בשל מפעל מאושר או מפעל מוטב", ובמקום הסיפה החל במילה "המינהלה" יבוא "מנהל רשות המסים, ולגבי הטבות בשל מפעל מאושר – גם אישור המינהלה, והכל בתנאים שיורו;"

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "למינהלה במועד הגשת הבקשה לנציב" יבוא "לגבי מפעל מאושר – למינהלה, ולגבי מפעל מוטב – למנהל רשות המסים, במועד הגשת הבקשה למנהל רשות המסים;"

(ג) במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) לא השיבו המינהלה או מנהל רשות המסים, לפי הענין, בתוך 90 ימים מיום הגשת הבקשה, יראו את הבקשה כאילו אושרה;"

(16) אחרי סעיף 74 יבוא:

74. לצורך חישוב ההכנסה שבשלה יינתנו הטבות לפי הוראות חוק זה, בשל הקמת מפעל חדש שהוא מפעל מאושר או מפעל מוטב, שנעשה בו שימוש במכונות או בעיוד שנעשה בהם שימוש קודם בישראל, יחולו הוראות סעיף 74(ד)3 ו-4, בשינויים המחוייבים; לענין זה, "מפעל חדש", "מפעל מוטב" – כהגדרתם בסעיף 51;"

(17) אחרי סעיף 81 יבוא:

81. (א) מנהל רשות המסים רשאי לקבוע דוחות, טפסים ופרטים שיש להגיש לו לשם ביצוע הוראות חוק זה.

(ב) טפסים כאמור בסעיף קטן (א), אין חובה לפרסמם ברשומות והם יפורסמו בדרך שיוורה מנהל רשות המסים; נקבעו טפסים כאמור, לא ישתמש אדם אלא בהם;"

(18) בסעיף 94(א), אחרי פסקה (6) יבוא:

"(7) הסתיימה תקופת ההטבות לה היה זכאי, לפי סימן ב' לפרק שביעי."

50. (א) לכל מונח בסעיף זה תהא המשמעות הנודעת לו בחוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959 (בסעיף זה – החוק לעידוד), כנוסחו בסעיף 49 לחוק זה, לפי הענין ובשינויים המחויבים.

(ב) סימן ב' לפרק שביעי בחוק לעידוד כנוסחו בסעיף 49(8) לחוק זה יחול על מפעל חדש ועל הרחבת מפעל ששנת הבחירה לגביהם היא שנת המס 2004 ואילך, כמפורט בסעיף 51 בסימן האמור, אלא אם כן נכללו בתכנית שאישרה המינהלה לפי החוק לעידוד עד יום י"ט בטבת התשס"ה (31 בדצמבר 2004); ואולם, חברה שביקשה הטבות לפי הוראות סעיף 51 לחוק לעידוד, כנוסחו עד יום תחילתו של פרק זה (בסעיף זה – יום התחילה), לא תהא רשאית לבחור כשנת בחירה לפי הוראות סעיף 51 לחוק לעידוד, כנוסחו בסעיף 49(8) בחוק זה, שנת מס שטרם חלפו לגביה שלוש שנים משנת ההפעלה של המפעל שבשלו ביקשה החברה את ההטבות כאמור.

(ג) פסקה (4) בהגדרה "השקעת חוץ" שבסעיף 53 בחוק לעידוד כנוסחה בסעיף 49(11)(ד) בחוק זה תחול בשנת המס 2003 ואילך לגבי מי שהתקיימו בו התנאים הקבועים באותה פסקה.

(ד) סעיף 74 בחוק לעידוד כנוסחו עד יום התחילה ימשיך לחול גם לגבי תכניות שאישרה המינהלה ולגבי השקעות שנעשו, עד יום י"ט בטבת התשס"ה (31 בדצמבר 2004), אלא אם כן היתה, במפעל המעורב, הרחבה לאחר יום התחילה; היתה במפעל הרחבה כאמור, יחולו הוראות סעיף 74 בחוק לעידוד כנוסחו עד יום התחילה, רק על חלק ההכנסה החייבת שיוחס לפי הוראות סעיף 74 כנוסחו בסעיף 49(14) בחוק זה, לחלק המפעל שאושר לפני יום התחילה.

(ה) המינהלה רשאית להחליט, לגבי תכנית שאושרה לפי החוק לעידוד עד יום י"ט בטבת התשס"ה (31 בדצמבר 2004) (בסעיף קטן זה – התכנית), כי השקעה שנעשתה במהלך התקופה שנקבעה לביצוע כאמור בסעיף 94(א5) בחוק לעידוד בסכום החורג מהסכום שאושר בתכנית, יראו אותה ככלולה בתכנית, ובלבד שההשקעה האמורה נבעה מהתייקרות במחיר מכוונות או ציוד, או משינוי בתכנית השקעה.

תחילה

51. תחילתו של פרק זה ביום כ"א באדר ב' התשס"ה (1 באפריל 2005).

פרק י"א: שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גמלאות)

52. בחוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גמלאות) [נוסח משולב], התשמ"ה-1985⁶² (בפרק זה – חוק שירות הקבע) –

(1) בסעיף 10(א1), אחרי "12" יבוא "12א";

(2) אחרי סעיף 12 יבוא:

"יציאה מוקדמת לקצבה
12א. (א) חייל שהסתיים שירותו לאחר ששירת עשר שנות שירות קבע, שאינו זכאי לקצבת פרישה לפי הוראות אחרות של חוק זה ושהתקיימו בו התנאים שנקבעו בפקודות הצבא, יחולו עליו הוראות סעיף 54(ג); ואולם אם הופחתה, הותלתה או נשללה קצבתו של החייל, כולה או מקצתה, לפי הוראות חוק זה, לא יחולו הוראות הסעיף האמור או תצומצם תחולתו, לפי הענין.

⁶² ס"ח התשמ"ה, עמ' 142; התשס"ה, עמ' 126.

(ב) הוראות סעיף זה לא יחולו על כל אחד מאלה:

(1) מי שקיבל מענק שחרור;

(2) מי שזכויותיו לגמלאות נשמרו לפי סעיפים 38 או 42(ב) או לפי חוק אחר;

(3) בסעיף 25, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) הוראות סעיף זה יחולו גם על שאיריו של מי שבחר בזכויות לקצבה לפי סעיף 12 ונפטר בטרם היה זכאי לה לפי הוראות סעיף 54(ג), ולענין זה תבוא במקום הקצבה שהיתה מגיעה לזכאי אילולא נפטר – הקצבה שהיתה מגיעה לו אילו במועד הפטירה כבר היה זכאי לה.";

(4) בסעיף 34(ג), אחרי "10" יבוא "12א" ואחרי "54(ב)" יבוא "ד(ג)";

(5) בסעיף 54, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) חייל שבחר בזכויות לגמלאות לפי סעיף 12א, תשולם לו קצבת פרישה, על אף האמור בסעיף קטן (א), מהחודש המתחיל אחרי היום שבו הגיע לגיל פרישת חובה, כמשמעותו בחוק גיל פרישה, התשס"ד–2004⁶⁵ (בסעיף קטן זה – גיל פרישת חובה); ואולם –

(1) אם פרש החייל לפני הגיעו לגיל פרישת חובה, מכל עבודה או משלח יד, מסיבות מצב בריאות לקוי, והחל לקבל עקב פרישה זו קצבה מכוח חיקוק, הסכם קיבוצי או חוזה עבודה, תשולם לו קצבת פרישה לפי חוק זה מהחודש שבו החל לקבל את הקצבה עקב הפרישה האמורה וכל עוד משתלמת לו הקצבה האמורה;

(2) אם פרש החייל מכל עבודה או משלח יד לפני הגיעו לגיל פרישת חובה, ואינו זכאי לקצבה לפי פסקה (1), תשולם לו קצבת הפרישה לפי חוק זה מהחודש המתחיל אחרי יום הפרישה מכל עבודה או משלח יד, אך לא לפני תום החודש שבו הגיע לגיל 60;

(3) אם החייל אינו זכאי לקצבת פרישה לפי פסקאות (1) או (2), אך הוועדה הרפואית קבעה כי אינו מסוגל להשתכר כדי מחייתו מחוץ לשירות, תשולם לו קצבת הפרישה גם בתקופה שבה אינו זכאי לה לפי הפסקאות האמורות, החל מהחודש המתחיל אחרי יום תחילת אי-כושרו וכל עוד נמשך אי-כושרו האמור, או כל עוד רואים אותו כמובטל לפי הוראות סעיף 163 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה–1995⁶⁴."

53. (א) תחילתו של חוק שירות הקבע, כנוסחו בסעיף 52 לחוק זה, ב-1 בחודש שלאחר פרסומו של חוק זה (בסעיף זה – יום התחילה), והוא יחול לגבי חייל שהתקיימו לגביו הוראות סעיף 12א לחוק שירות הקבע כנוסחו בסעיף 52(2) לחוק זה, ששירותו בשירות קבע הסתיים ביום א' בתמוז התשס"ג (1 ביולי 2003) או לאחרייו.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), הסייג לתחולה האמור בסעיף 12א(ב)(1) לחוק שירות הקבע, כנוסחו בסעיף 52(2) לחוק זה, לא יחול לגבי חייל ששירותו בשירות קבע הסתיים בתקופה שמיום א' בתמוז התשס"ג (1 ביולי 2003) עד יום התחילה ושקיבל עקב שחרורו משירות הקבע מענק שחרור, ובלבד שהשיב את מענק השחרור בתוך שלושה חודשים מיום התחילה.

⁶⁵ ס"ח התשס"ד, עמ' 46; התשס"ה, עמ' 359.

⁶⁴ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210.

פרק י"ב: שונות

54. (א) בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם (תיקון), התש"ס-2000⁶⁵ (בסעיף זה – החוק המתוקן), בסעיף 6(א), בפסקה (1), במקום "י"ח בכסלו התשס"ה (1 בדצמבר 2004)" יבוא "כ"ג בטבת התשס"ח (1 בינואר 2008)".

תיקון חוק
העסקת עובדים
על ידי קבלני
כוח אדם (תיקון)
– מס' 5

(ב) על אף הוראות סעיף 6 לחוק המתוקן, כנוסחו ערב תחילתו של חוק זה, כל תקופת העסקה של עובד קבלן כוח אדם מיום "י"ח בכסלו התשס"ה (1 בדצמבר 2004) עד יום תחילתו של חוק זה, לא תבוא במנין לענין הוראות סעיף 12 לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996⁶⁶.

55. בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952⁶⁷ –

תיקון חוק
הכניסה לישראל
– מס' 14

(1) בסעיף 13 –

(א) בסעיף קטן (ב), אחרי "הוצאות ההחזקה במשמורת" יבוא "בפרק זה – הוצאות ההרחקה";

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1) (1) נקבע בצו הרחקה לפי הוראות סעיף קטן (ב) כי הוצאות ההרחקה יחולו על האדם שעליו ניתן הצו, ואותו אדם המציא ערובה לפי הוראות פרק זה, או שהפקיד סכום כסף בהיותו מוחזק במשמורת או במשמורת זמנית, אף אם הסכום האמור אינו ערובה, ניתן לגבות את הוצאות ההרחקה מן הערובה או מתוך סכום הכסף שהופקד כאמור, ובלבד שסך הוצאות ההרחקה שייגבו לפי פסקה זו לא יעלה על 7,500 שקלים חדשים.

(2) נקבע בצו הרחקה לפי הוראות סעיף קטן (ב) כי הוצאות ההרחקה יחולו על המעביד – רשאים הממונה, כהגדרתו בחוק עובדים זרים, וכן עובד המדינה שהממונה הסמיכו לכך, לגבות את הוצאות ההרחקה מאותו מעביד, ובלבד שסך הוצאות ההרחקה שייגבו לפי פסקה זו לא יעלה על 7,500 שקלים חדשים, ורשאי הממונה, כל עוד לא שילם המעביד את הוצאות ההרחקה במלואן, לסרב להעניק לאותו מעביד היתר להעסקת עובד זר לפי פרק ד' לחוק עובדים זרים, מטעם זה בלבד.

(3) הוראות סעיף קטן זה באות להוסיף על ההוראות לפי סעיף 14."

(2) בסעיף 11(1), בסופו יבוא "ובכפוף להוראות סעיף 13(ב1)";

(3) בסעיף 14, בפסקה (5), אחרי "בסעיף 13(ב)" יבוא "ו-1(ב)".

56. בחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995⁶⁸, בסעיף 1, בהגדרה "חוב", אחרי פסקה (9) יבוא:

תיקון חוק
המרכז לגביית
קנסות, אגרות
והוצאות
– מס' 3

"(10) הוצאות הרחקה שנקבעו בצו הרחקה לפי הוראות סעיף 13 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952⁶⁹."

⁶⁵ ס"ח התש"ס, עמ' 247; התשס"ד, עמ' 147.

⁶⁶ ס"ח התשנ"ו, עמ' 201; התשס"ב, עמ' 171.

⁶⁷ ס"ח התשי"ב, עמ' 354; התשס"ד, עמ' 418.

⁶⁸ ס"ח התשנ"ה, עמ' 170; התש"ג, עמ' 568.

57. בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2002), התשס"ב–2002⁶⁹, בסעיף 22(א), בהגדרה "שלב א/2" –

(1) אחרי "שלב א/2" – "יבוא" כל אחד מאלה:";

(2) הקטע החל במילים "תכנון וביצוע" ועד המילים "ותחזוקת הסוללה"; יהיה פסקה (1) ואחריה יבוא:

(2) "תכנון וביצוע של פעולות להקמתה של הגנת חוף שלא היתה קיימת ביום כ' בטבת התשס"ה (1 בינואר 2005) במתחם בתי המלון בחמי זוהר, שנועדה להיות פתרון קצר טווח מפני עליית מפלס המים במתחם האמור, ותחזוקת ההגנה האמורה:".

58. בחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח–1958⁷⁰, בסעיף 25טו, אחרי "לכל דבר וענין" יבוא "למעט לענין קבלה לעבודה, לענין דירוג העובד ודרגתו ולענין שכר ותנאי עבודה,".

59. (א) בסעיף זה –

"חוק המועצה להשכלה גבוהה" – חוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח–1958;
"הדין הקודם" – סעיף 25טו לחוק המועצה להשכלה גבוהה כנוסחו ערב תחילתו של סעיף 58 בחוק זה;

"מוסד" – מוסד בעל רישיון כאמור בסעיף 25ג או בעל רישיון זמני כאמור בסעיף 25ט בחוק המועצה להשכלה גבוהה;

"המועצה להשכלה גבוהה" – כמשמעותה בחוק המועצה להשכלה גבוהה;

"מורשה המוסד" – המנהל הכללי או הדירקטוריון של התאגיד או כל מי שממלא תפקיד כאמור בתאגיד, אף אם תוארו שונה;

"תלמיד" – מי שנרשם למוסד עד ליום קבלת החלטת המועצה להשכלה גבוהה בבקשה שהוגשה כאמור בסעיף קטן (ב)(2)ב, להכיר במוסד או בתאגיד שיבוא במקומו, כמוסד להשכלה גבוהה לפי סעיף 9 לחוק המועצה להשכלה גבוהה או לרדות את בקשתו להכרה כאמור או להיתר לפי סעיף 21א לחוק המועצה להשכלה גבוהה, או עד תום שלוש שנים מיום קבלת היתר לפי סעיף 21א האמור, לפי המוקדם מביניהם.

(ב) על כל אחד מהמפורטים להלן בפסקאות (1) או (2) לא יחול סעיף 25טו לחוק המועצה להשכלה גבוהה כנוסחו לפי סעיף 58, ויחול הדין הקודם:

(1) על תואר של מי שסיים את לימודיו לקבלת התואר במוסד עד ליום כ"ד בתמוז התשס"ה (31 ביולי 2005);

(2) על תואר של תלמיד שסיים את לימודיו לקבלת התואר במוסד העונה על כל התנאים האלה:

(א) המוסד הגיש למועצה להשכלה גבוהה, בתוך שלושה חודשים מיום פרסומו של חוק זה, הצהרה חתומה בידי מורשה המוסד כי תוגש בקשה להכיר במוסד או בתאגיד שיבוא במקומו כמוסד להשכלה גבוהה לפי סעיף 9 לחוק המועצה להשכלה גבוהה עד ליום ה' בסיון התשס"ו (1 ביוני 2006);

(ב) המוסד או תאגיד שבא במקומו הגיש בקשה למועצה להשכלה גבוהה להכרה, כאמור בפסקת משנה (א), עד ליום ה' בסיון התשס"ו (1 ביוני 2006).

⁶⁹ ס"ח התשס"ב, עמ' 146; התשס"ה, עמ' 382.

⁷⁰ ס"ח התשי"ח, עמ' 191; התשנ"ח, עמ' 128.

60. בחוק יום חינוך ארוך ולימודי העשרה, התשנ"ז-1997⁷¹, בסעיף 4(א), במקום "התשס"ו" יבוא "התשס"ט".
תיקון חוק
יום חינוך ארוך
ולימודי העשרה
- מס' 4

61. בפקודת מסילות הברזל [נוסח חדש], התשל"ב-1972⁷² (בפרק זה - פקודת מסילות הברזל) -
תיקון פקודת
מסילות הברזל
- מס' 3

(1) בסעיף 1, ההגדרה "תעריף" - תימחק;

(2) בסעיף 57, האמור בו יהיה סעיף קטן (א), ובו -

(א) בכותרת השוליים, במקום "לפי הצעת הרשות" יבוא "בדבר הפעלת מסילה";

(ב) ברישה, במקום "הרשות רשאית להציע לשר התחבורה" יבוא "השר רשאי להתקין";

(ג) בפסקה (1), המילים "ודמי הנסיעה שישלמו הנוסעים" - יימחקו;

(ד) בפסקה (2), המילה "תעריף" - תימחק;

(ה) בפסקה (3), במקום "תעריף ותנאים" יבוא "תנאים";

(ו) אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) הסדרים לענין הוצאת כרטיסים וכרטיסיות לנסיעה במסילה, סוגיהם, הדפסתם, מכירתם וכל הכרוך בכך, לרבות לענין שימוש משותף בכרטיסים ובכרטיסיות לנסיעה במסילה עם בעלי רישיונות לקווי שירות בתחבורה הציבורית לפי פקודת התעבורה⁷³, ודרכי ההתחשבות ביניהם בשל השימוש כאמור.;"

(ז) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) תקנות לפי סעיף קטן (א) יהיו באישור ועדת הכלכלה של הכנסת."

62. חוק פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים, התשנ"ו-1996⁷⁴ (בסעיף זה - חוק הפיקוח), יחול על שירותי הסעת נוסעים והובלת טובין שלגביהם נקבעו לפני תחילתו של חוק זה (בסעיף זה - יום התחילה) דמי נסיעה או תעריפים לפי סעיף 57 לפקודת מסילות הברזל כנוסחו ערב יום התחילה, כאילו ניתנו לגביהם צווים לפי סעיף 6 לחוק הפיקוח ונקבע לגביהם כי רמת הפיקוח תהיה לפי פרק ה' לחוק האמור.

63. בפקודת התעבורה⁷⁵, בסעיף 70ב, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
תיקון פקודת
התעבורה -
מס' 65

(ד) (1) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאית מועצת רשות מקומית לקבוע, ככל הנדרש ובהתאם לצורכי התנועה, תשלום מינימלי קבוע או משתנה בעבור חניה בדרך עירונית או בחלק ממנה, בתחום הרשות המקומית, אם קיימים באותה דרך או סמוך לה מסילת ברזל מקומית או כל מערך אחר שניתנים בו שירותי תחבורה ציבורית, המספקים תחליף נוח, להנחת דעתה של המועצה, לשימוש ברכב פרטי (בסעיף זה - מערך להסעת המונים). וכן אם קיימים הסדרי חניה נוחים וזמינים למשתמשים במערך להסעת המונים; לענין זה, "מסילת ברזל מקומית" - כהגדרתה בסעיף 46א(ה) לפקודת מסילות הברזל [נוסח חדש], התשל"ב-1972.

⁷¹ ס"ח התשנ"ז, עמ' 204; התשס"ד, עמ' 556.

⁷² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 23, עמ' 485; ס"ח התשס"ב, עמ' 146.

⁷³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

⁷⁴ ס"ח התשנ"ו, עמ' 192.

⁷⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173; ס"ח התשס"ד, עמ' 504.

(2) נוכחו שר התחבורה ושר הפנים, לאחר התייעצות עם שר האוצר, כי מועצת רשות מקומית לא קבעה תשלום מינימלי כאמור בפסקה (1) אף כי הוא נחוץ, להנחת דעתם, לשם עידוד השימוש במערך להסעת המונים, ומתקיימים התנאים האמורים בפסקה (1), רשאים הם, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, לקבוע תשלום מינימלי כאמור בפסקה (1) במקום מועצת הרשות המקומית.

(3) נקבע תשלום מינימלי בדרך עירונית לפי פסקאות (1) או (2), לא יחול בה הסדר החניה הארצי האחיד או הסדר אחר שנקבע לפי סעיף 77, למעט הסדרים שנקבעו לענין חניית נכים ותושבי הדרך העירונית האמורה; נקבע תשלום מינימלי לפי פסקה (2), לא תהא מועצת הרשות המקומית רשאית לשנותו, אלא בהסכמת השרים האמורים באותה פסקה, ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת.

64. תיקון חוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975⁷⁶, בסעיף 33(ג) –

הממשלתיות
מס' 17 –

(1) אחרי "ייעוד הרווחים של החברה" יבוא "או בדבר חלוקה כהגדרתה בחוק החברות, התשנ"ט-1999⁷⁷,";

(2) במקום הסיפה החל במילים "חלקה הרשות על החלטת הדירקטוריון" יבוא "ואולם, חלקה הרשות על החלטת הדירקטוריון יחולו הוראות אלה:

(1) בחברה שפסקאות (2) או (3) אינן חלות עליה – תפעל החברה על פי החלטת הרשות כפי שאישרה אותה הממשלה;

(2) בחברה בהפרטה – תפעל החברה על פי החלטת הרשות כפי שאישר אותה שר האוצר;

(3) בחברה לפי סעיף 61(א) שאינה חברה בהפרטה – תובא המחלוקת להכרעת השרים."

65. (א) בחוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995⁷⁸ –

תיקון חוק
הסניגוריה
הציבורית –
מס' 10

(1) בסעיף 14(ב), במקום "בהתייעצות" יבוא "בהסכמת שר האוצר ובהתייעצות";

(2) אחרי סעיף 22 יבוא:

"חובת תשלום של זכאים לייצוג
א. קבע שר המשפטים, לפי הוראות סעיף 23, חובת תשלום של זכאים לייצוג, לא יינתן פטור מחובת התשלום כאמור, וכן לא תינתן דחיה או פריסה של התשלום כאמור, אלא אם כן קבע הסניגור הציבורי הארצי אחרת בהנחיות מכוח אותן תקנות."

(ב) תחילתו של סעיף 22 לחוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995, כנוסחו בסעיף קטן (א), חודשיים מיום פרסומו של חוק זה.

66. בחוק הסיוע המשפטי, התשל"ב-1972⁷⁹, בסעיף 7, בסיפה, במקום "שר האוצר ותקנות לענין פסקאות (3) ו-(5), בהתייעצות עם לשכת עורכי הדין" יבוא "שר האוצר, תקנות לענין פסקה (3) גם בהתייעצות עם לשכת עורכי הדין, ותקנות לענין פסקה (5) בהסכמת שר האוצר ובהתייעצות עם לשכת עורכי הדין".

תיקון חוק
הסיוע המשפטי –
מס' 5

⁷⁶ ס"ח התשל"ה, עמ' 132; התשס"ד, עמ' 441.

⁷⁷ ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.

⁷⁸ ס"ח התשנ"ו, עמ' 8; התשס"ה, עמ' 127.

⁷⁹ ס"ח התשל"ב, עמ' 95; התשס"ד, עמ' 318.

- (1) בסעיף קטן (א), בסופו יבוא "או שהתקיימו הוראות סעיף קטן (ג)";
 (2) בסעיף קטן (ג), אחרי "ניהולו של נכס" יבוא "שהוא נכס של נספה השואה או נכס מקרקעין";
 (3) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(1ג) (1) נמשך ניהולו של נכס, שאינו נכס כאמור בסעיף קטן (ג), לפי חוק זה חמש עשרה שנה, יעביר האפוטרופוס הכללי את הנכס לקנין המדינה, ובלבד שבטרם יעביר האפוטרופוס הכללי את הנכס כאמור, יעשה את הפעולות המנויות בפסקאות משנה (א) עד (ד), במשך תקופה של שנה לפחות, שקדמה למועד העברת הנכס לקנין המדינה:

(א) יפרסם הודעה לציבור בשני עיתונים יומיים נפוצים כמשמעותם בסעיף 1א לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965⁸¹, ובאתר האינטרנט של משרד המשפטים, על הכוונה להעביר את הנכס לקנין המדינה; בהודעה לציבור יוזמנו בעלי הזכויות בנכס להגיש בקשות בקשר אליו, בתוך תקופה שיקבע; ההודעה תכלול גם את סוג הנכס ואת שמו של בעל הזכויות האחרון בנכס; שר המשפטים רשאי לקבוע פרטים נוספים שייכללו בהודעה וכן את דרכי פרסומה;

(ב) ייזום הליך של חקירה ובדיקה וכן יפעל בשקידה סבירה לאיתור בעלי הזכויות בנכס, במטרה להשיב את הנכס לבעלי הזכויות בו; במסגרת החקירה והבדיקה, יפנה האפוטרופוס הכללי לגופים במדינה אשר עשוי להיות להם מידע שיכול לסייע באיתורם של בעלי הזכויות בנכס, לרבות למינהל האוכלוסין במשרד הפנים, לרשם לעניני ירושה, לרשויות המס, ולמוסד לביטוח לאומי;

(ג) יעשה פעולות נוספות שקבע שר המשפטים;

(ד) יגיש לבית המשפט דין וחשבון על פעולותיו לפי פסקה זו.

(2) שוכנע בית המשפט כי לא היה ניתן לאתר את בעלי הזכויות בנכס, על אף שהאפוטרופוס הכללי פעל בשקידה סבירה במילוי חובותיו, יאשר בית המשפט את הדין וחשבון שהגיש האפוטרופוס הכללי כאמור בפסקה (1)(ד); בית המשפט רשאי להורות לאפוטרופוס הכללי כל הוראה שימצא לנכון לגבי הנכס, לרבות על עשיית פעולות נוספות לאיתור בעלי הזכויות בנכס, בטרם יאשר את הדין וחשבון שהגיש האפוטרופוס הכללי כאמור, על אף שהנכס הועבר לקנין המדינה; אותרו בעלי הזכויות בנכס, יורה בית המשפט על החזרת הנכס מקנין המדינה או על החזרת שוויו כפי שהיה ביום העברתו לקנין המדינה, והכל בצירוף ריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961⁸², והמדינה תיתן להם את הנכס אם הוא עדיין בידיה, או את שוויו כאמור, לפי בחירתם.

⁸⁰ ס"ח התשל"ח, עמ' 61; התשמ"ג, עמ' 78.

⁸¹ ס"ח התשכ"ה, עמ' 307.

⁸² ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

- (3) הוראות פסקאות (1) ו-(2) לא יחולו לגבי נכס עזוב המנוהל בידי האפוטרופוס הכללי לפי צו ירושה אשר על פיו היה בין היורשים נעדר.;
- (4) בסעיף קטן (ד), במקום "סעיף קטן (ג)" יבוא "סעיפים קטנים (ג) או (ג1)";
- (5) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:
- "(ה) בסעיף זה –

"נכס של נספה השואה" – נכס שמתקיים בו אחד מאלה, וכן נכס שהוא תמורתו של נכס כאמור, והכל למעט נכס גרמני, כהגדרתו בסעיף 2(ה) לחוק נכסי גרמנים, התש"י-1950⁸³;

(1) הוא נמצא בישראל ובעל הזכויות האחרון בו, הידוע, הוא אדם שמקום שהותו האחרון הידוע היה בחבל ארץ אשר ביום י"ז באלול התרצ"ט (1 בספטמבר 1939) היה שייך לאחת המדינות המפורטות בפסקה זו, ולא ידוע אם בעל הזכויות האמור נותר בחיים לאחר יום כ"ד באלול התש"ה (2 בספטמבר 1945), ואלה המדינות: יוגוסלביה, ברית המועצות, סלובקיה, רומניה, פולין, ליטא, לטביה, הונגריה, אסטוניה, בוהמיה ומוראביה (צ'כיה), אוסטריה, בלגיה, צרפת, גרמניה, יוון, איטליה, לוקסמבורג, הולנד, נורווגיה, פינלנד, דנמרק, תוניסיה ולוב;

(2) הוא נכס שהיה מוקנה לממונה על רכוש האויב לפי פקודת המסחר עם האויב, 1939⁸⁴, אשר רואים אותו לפי הוראות סעיף 21 כאילו ניתן לגביו צו ניהול.

68. העברה לקנין המדינה לפי הוראות סעיף 15(ג1) לחוק האפוטרופוס הכללי, התשל"ח-1978 (בסעיף זה – חוק האפוטרופוס הכללי), כנוסחו בסעיף 67 בחוק זה, של נכסים שביום תחילתו של חוק זה נמשך ניהולם לפי חוק האפוטרופוס הכללי חמש עשרה שנה לפחות, תיעשה בתוך תקופה של שישה חודשים מיום פרסומו של חוק זה, ובלבד שהאפוטרופוס הכללי עשה את הפעולות המנויות בפסקאות משנה (א) עד (ד) של סעיף 15(ג1) האמור.
69. תחילתו של חוק זה ביום כ' בטבת התשס"ה (1 בינואר 2005), אלא אם כן נקבע בו אחרת.

חוק האפוטרופוס הכללי – תחילה

תחילה

בנימין נתניהו
שר האוצר

אריאל שרון
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המדינה

⁸³ ס"ח התש"י, עמ' 266.

⁸⁴ ע"ר, 1939, תוס' 1, עמ' 79(ע), 95(א).